EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 20.5.2008
COM(2008) 306 galīgā redakcija

2008/0103 (CNS)
2008/0104 (CNS)
2008/0105 (CNS)
2008/0106 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko nosaka kopīgus lauksaimniekiem piešķiramā tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par izmaiņām kopējā lauksaimniecības politikā, veicot grozījumus Regulā (EK) Nr. 320/2006, (EK) Nr. 1234/2007, (EK) Nr. 3/2008 un (EK) Nr. […]/2008

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

ar ko groza Lēmumu 2006/144/EK par Kopienas lauku attīstības stratēģiskajām pamatnostādnēm (2007.–2013. gada plānošanas laikposms)

(iesniegusi Komisija)

{SEC(2008) 1885}
{SEC(2008) 1886}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA IEMESLI UN MĒRĶI

Komisijas 2007. gada 20. novembra paziņojumā „Gatavojoties KLP reformas „veselības pārbaudei”” noteiktie galvenie mērķi bija novērtēt KLP 2003. gada reformas īstenošanu un reformas procesā ieviest tādas korekcijas, kuras uzskata par vajadzīgām, lai politiku turpmāk vienkāršotu, ļautu tai izmantot jaunas tirgus iespējas, kā arī lai to sagatavotu jauniem izaicinājumiem, tādiem kā klimata pārmaiņas, ūdens resursu apsaimniekošana un bioenerģija.

Pēdējos mēnešos jauna dimensija pavērās vienam no iepriekš minētajiem mērķiem, proti, tirgus iespēju izmantošanai, jo attiecībā uz daudzām lauksaimniecības precēm tika novērots straujš cenu kāpums līdz nepieredzētam līmenim. Cenu nepārtrauktais pieaugums 2006. gadā un 2007. gada pirmajā pusē jau bija to secinājumu pamatā, kas izdarīti novembra paziņojumā, par to, ka jāatceļ visas atlikušās KLP piegāžu kontroles (proti, piena kvotas un zemes atstāšana atmatā). To faktoru apvienojums, kas radīja minētās izmaiņas, un labākā ES reakcija uz šādām izmaiņām ir ietverta atsevišķā Komisijas paziņojumā.

Galvenie secinājumi, kas izklāstīti novembra „veselības pārbaudes” paziņojumā par neseno KLP reformu novērtējumu, paliek spēkā. Minētās reformas iezīmēja jaunu posmu šajā procesā, kurā atsaistīja vairumu tiešo maksājumu, izmantojot vienotā maksājuma shēmu (VMS), ko 2003. gadā piemēroja attiecībā uz laukaugiem, liellopiem un aitām, kā arī piena produktiem un 2004. gadā — olīveļļai, kokvilnai un tabakai. Īstenojot 2003. gada reformu, tika nostiprināta lauku attīstības politika, piešķirot papildu līdzekļus un veicot politikas instrumentu reformu 2005. gadā. Visbeidzot, reformu process turpinājās arī cukura nozarē (2006. gadā) un augļu, dārzeņu un vīna nozarēs (2007. gadā).

Iepriekš minētās reformas atspoguļo būtiskas pārmaiņas KLP virzībā, kura šodien spēj labāk sasniegt tās pamatmērķus.

- Atbalsts ražotājiem ir lielā mērā (90 %) atsaistīts no lēmumiem par ražošanu, kas ES lauksaimniekiem ļauj izdarīt izvēli atbilstīgi tirgus apstākļiem un paļauties uz savu saimniecību potenciālu un savām vēlmēm, pielāgojoties ekonomikas vides pārmaiņām. Tas ir visefektīvākais veids, kā nodrošināt saimniecības ienākumu atbalstu.

- Atteikšanās no ražošanas atbalsta, ko lielā mērā uzskatīja par pagātnes papildu problēmu avotu, un ES subsidēto cenu samazināšana aizvien vairāk tuvināja ES lauksaimniecību pasaules tirgiem, uzlabojot tirgus līdzsvaru un samazinot intervences krājumu vai produkcijas pārpalikuma budžeta izmaksas.

- Reformas procesa rezultātā palielinājās ES lauksaimniecības nozares konkurētspēja, un, neraugoties uz ES īpatsvara samazināšanos lielākajā daļā preču tirgu, tā kļuva par lielāko lauksaimniecības produktu eksportētāju, galvenokārt augstvērtīgu produktu jomā, vienlaikus turpinot būt lielākā lauksaimniecības produktu importētāja pasaulē un veidojot lielāko noieta tirgu jaunattīstības valstīm.

- KLP sniedz pieaugošu ieguldījumu vides degradācijas radītu apdraudējumu samazināšanā, kā arī nodrošina daudzus no tiem sabiedriskajiem labumiem, ko mūsu sabiedrība gaida no tās, jo atbalsts ražotājiem patlaban ir atkarīgs no tā, kā tiek ievēroti vides, pārtikas nekaitīguma un kvalitātes, kā arī dzīvnieku labturības standarti.

- Nostiprinātā lauku attīstības politika atbalsta vides un lauku ainavas aizsardzību, kā arī veicina izaugsmi, jaunas darbavietas un jauninājumus lauku apvidos, jo īpaši attālākos, mazapdzīvotākos un no lauksaimniecības lielā mērā atkarīgos reģionos.

Iepriekš minētās pārmaiņas norāda uz to, ka pašreizējā KLP būtiski atšķiras no kādreizējās KLP. Paziņojumā „Gatavojoties KLP reformas „veselības pārbaudei”” arī apgalvots, ka, „lai KLP turpinātu būt tagadnes un nākotnes politika, tai ir jāspēj novērtēt savus instrumentus un pārbaudīt, vai tie darbojas pareizi, jāspēj noteikt vajadzīgos pielāgojumus izvirzīto mērķu īstenošanai, kā arī jāspēj pielāgoties jaunām izmaiņām”.

Saskaņā ar minētajā paziņojumā sniegtajiem norādījumiem Komisija ir sagatavojusi tiesību aktu priekšlikumus, kam pievienots ietekmes novērtējuma ziņojums par KLP padziļinātu pārbaudi, ņemot vērā rezultātus, kuri iegūti no plašām konsultācijām ar ieinteresētajām personām, un citu Eiropas iestāžu ieguldījumu.

Tiesību aktu priekšlikumi ir saistīti ar trīs pamatregulām:

– Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem,

– Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula),

– Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai.

Lai arī minētie priekšlikumi neveido būtisku reformu, tiem ir būtiska nozīme KLP turpmākajā attīstībā saskaņā ar Kopienas vispārīgo mērķi un Līgumu prasībām — veicināt ilgtspējīgu un uz tirgu orientētu lauksaimniecības nozari.

2. VIENOTĀ MAKSĀJUMA SHĒMA (VMS) UN VIENOTĀ PLATĪBMAKSĀJUMA SHĒMA (VPMS)

2.1. Vienkāršošana

Labāks regulējums un vienkāršošana ir viena no Komisijas politikas prioritātēm laikposmam no 2004. līdz 2009. gadam. Vissvarīgāko ceļu uz vienkāršošanu KLP sāka ar tās 2003. gada reformu, novirzot lielāko daļu lauksaimniekiem paredzēto tiešo maksājumu vienotajā maksājumu shēmā un 2007. gadā pieņemot vienotu kopējā tirgus organizāciju.

Pieredze liecina par to, ka piemērojot vienotā maksājuma shēmu, tā ir palīdzējusi samazināt administratīvo slogu, izvairīties no nevajadzīgiem valsts izdevumiem, uzlabot sabiedrības viedokli par KLP, kā arī uzlabot lauksaimniecības nozares konkurētspēju. Tomēr vienkāršošanas jomā var paveikt vēl vairāk, jo īpaši attiecībā uz savstarpējo atbilstību un pašreizējo daļēji saistīto atbalstu.

Savstarpējā atbilstība

Ar 2003. gada KLP reformu ieviesa savstarpējās atbilstības saistības vienotā saimniecības maksājumā. Tas nozīmē, ka šādus maksājumus veic saskaņā ar tiesību aktiem vides, pārtikas nekaitīguma, kā arī dzīvnieku labturības jomā, kā arī atbilstīgi noteikumiem par saimniecības uzturēšanu labā lauksaimniecības un vides stāvoklī.

Dalībvalstis, kā arī pati Komisija, veicot pārbaudes grāmatojumu noskaidrošanai, norādījušas uz praktiskām problēmām, kuras radušās savstarpējās atbilstības saistību īstenošanā. Tas lika Komisijai pārbaudīt savstarpējās atbilstības darbības jomu, lai vienkāršotu un uzlabotu tās mērķus. Jo īpaši priekšlikumu mērķis ir atcelt konkrētas tiesību aktos noteiktas obligātās prasības, kuras uzskata par nebūtiskām vai kuras nav saistītas ar lauksaimnieku atbildību, kā arī ieviest labu lauksaimniecības un vides apstākļu prasības, kuru mērķis ir saglabāt labo ietekmi uz vidi no zemes atstāšanas atmatā un pievērsties ūdens resursu apsaimniekošanas jautājumiem.

Daļēji saistītais atbalsts

Attiecībā uz 2003. gada KLP reformu dažas dalībvalstis uzskatīja, ka pilnīga atbalsta atsaistīšana varētu radīt vairākus riskus, piemēram, atteikšanos no ražošanas, izejmateriālu piegādes trūkumu pārstrādes rūpniecībai, vai radīt sociālās un vides problēmas jomās, kurās ir maz ekonomikas alternatīvu. Tas bija iemesls, kādēļ atsevišķās nozarēs nolēma saglabāt noteiktu saistītā atbalsta līmeni.

Atsaistīšanas pieredze liecina par to, ka kopumā šāds solis nenorādīja uz būtiskām izmaiņām ražošanas struktūrā ES mērogā un ka tā rezultātā lauksaimnieki ražo produkciju atbilstīgi tirgus pieprasījumam daudz ilgtspējīgākā veidā. Jāuzsver arī tas, ka abu sistēmu (saistītais un atsaistītais atbalsts) paralēla saglabāšana neveicināja nacionālo un reģionālo administrāciju vienkāršošanu dalībvalstīs.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ierosina saskaņot abas minētās sistēmas atbilstīgi 2003. gada KLP reformas principiem, atceļot atlikušo saistīto atbalstu un to novirzot uz vienotā maksājuma shēmu. Tomēr izņēmuma kārtā to neattiecina uz piemaksām par zīdītājgovīm, aitām un kazām. Šajos gadījumos ierosina ļaut dalībvalstīm saglabāt pašreizējo saistīto atbalstu, lai uzturētu ekonomisko darbību reģionos, kur nav citu ekonomikas alternatīvu vai to ir maz.

Citi ar vienkāršošanu saistītie jautājumi

Minētajā priekšlikumā ietverti arī citi pasākumi, kuru mērķis ir turpmāk vēl vairāk vienkāršot vienotā maksājuma shēmu. Jo īpaši lielāka elastība paredzēta tādās jomās kā nacionālo rezervju izmantošana un tiesību uz maksājumu nodošana, kā arī izvēlē ieviest izmaiņas tiesībās un maksājumu datumos. Tika ierosināts arī atcelt tiesības uz maksājumu par atmatā atstātu zemi.

2.2. *Virzībā uz atsaistītā atbalsta vienotas likmes intensīvāku piemērošanu*

2003. gada reformā atsaistīto lauksaimniecības atbalstu ieviesa kā galveno KLP elementu. Galvenais mērķis bija nodrošināt tādu tiešo maksājumu sistēmu, kas ļauj lauksaimniekiem būt orientētiem uz tirgu, ir pēc iespējas vienkāršāka no administratīvā viedokļa un saderīga ar PTO. Shēmas īstenošanai dalībvalstīm piedāvāja divus pamatmodeļus — vēsturisko un reģionālo:

– vēsturiskais modelis: šajā modelī tiesības uz maksājumu ir pamatotas uz katra lauksaimnieka individuālām vēsturiskām pamatsummām;

– reģionālais modelis: šajā modelī tiesības uz vienotas likmes maksājumu ir pamatotas uz summām, ko viena reģiona lauksaimnieki saņēmuši atsauces laikposmā.

Pašreiz spēkā esošie tiesību akti neļauj dalībvalstīm mainīt to lēmumu par VMS modeļa īstenošanu. Tomēr pieredze liecina par to, ka pašreizējās shēmās ir vajadzīgi vai vēlami konkrēti pielāgojumi. Piemēram, nākotnē būs sarežģītāk pamatot atšķirības atbalsta līmeņos, kuras rodas, īstenojot vēsturisko modeli, jo atsauces laikposmi maksājumiem attālinās.

No otras puses, reģionālais modelis nodrošina vienlīdzīgāku atbalstu lauksaimniekiem, neraugoties uz sākotnēju atbalsta pārdalīšanu.

Lai padarītu VMS efektīvāku, lietderīgāku un vienkāršāku, Komisija ierosināja ļaut dalībvalstīm pielāgot savu VMS modeli, pakāpeniski pārejot uz vienotākām tiesību maksājumu likmēm. Paralēli priekšlikumos ietverti vairāki vienkāršošanas pasākumi attiecībā uz VMS īstenošanu.

2.3. VPMS paplašināšana

Vienotā platībmaksājuma shēmu ieviesa kā sagatavošanās soli to dalībvalstu iekļaušanai VMS, kuras pievienojās ES 2004. gada 1. maijā, lai atvieglotu to pielāgošanos ES, ņemot vērā to īpašo situāciju lauksaimniecībā. VPMS izveidoja kā pārejas sistēmu, lai palīdzētu ES-10 un ES-2 integrācijai vienmērīgā veidā, ņemot vērā minēto valstu un ES-15 būtiskās atšķirības ekonomikā vispārējā un lauksaimniecības mērogā.

Dalībvalstīm, kuras piemēro VPMS, jāpāriet uz VMS 2011. gadā (Bulgārijai un Rumānijai — 2012. gadā). Šķiet piemēroti ļaut minētajām dalībvalstīm pagarināt VPMS līdz 2013. gadam. Šāda iespēja atbilst lēmumam, ko pieņēma attiecībā uz ES-15 dalībvalstīm, jo tām ļauj pārskatīt VMS īstenošanu un izvēlēties pāriet uz vienotākas likmes modeli.

2.4. Pārskatīts Regulas (EK) 1782/2003 69. pants

Pamatojoties uz 69. pantu Regulā (EK) Nr. 1782/2003 par tiešām atbalsta shēmām lauksaimniekiem, dalībvalstis, kuras piemēro VMS, katrā nozarē var saglabāt līdz pat 10 % no to valsts budžeta maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas tiešajiem maksājumiem attiecīgajā nozarē pasākumiem, kas ir saistīti ar vides aizsardzību vai tās stāvokļa uzlabošanu, vai lauksaimniecības produktu kvalitātes un tirdzniecības uzlabošanu.

Lai dalībvalstīm sniegtu lielāku elastību, atbildot uz vajadzībām, kuras rada vispārējā KLP virzība, ir ierosināts paplašināt 69. pantu:

– atcelt ierobežojumu par to, ka lineārie samazinājumi jāsaglabā tajā pašā nozarē, kurā tos veic;

– ietvert pasākumus, lai noteiktos reģionos kompensētu zaudējumus lauksaimniekiem, kuri specializējas piena produktu, liellopu, aitu un kazu gaļas, kā arī rīsu ražošanas nozarē;

– paredzēt iespēju izmantot ieturētās summas, lai iekļautu tiesības uz maksājumiem apgabalos, kuros īsteno pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas;

– atsevišķos apstākļos atbalstu nodrošināt arī dažiem riska pārvaldības pasākumiem — lauksaimniecības kultūru apdrošināšanas shēmām pret dabas katastrofām un kopējiem fondiem dzīvnieku slimībām;

– pasākumus, kuri precīzi neatbilst PTO „zaļās kastes" nosacījumiem, ierobežot līdz 2,5 % no maksimālā apjoma;

– visbeidzot, dalībvalstīm, kuras piemēro VPMS, ļaut arī piemērot šo noteikumu.

2.5. Modulācija

Modulācija ir budžeta līdzekļu nodošanas instruments, ar kuru lauksaimnieku tiešajiem maksājumiem piemēro procentuālo samazinājumu (I pīlārs) un pieejamos budžeta līdzekļus atkārtoti piešķir lauku attīstības (II pīlārs) pasākumiem.

Ar 2003. gada reformu vienojās par obligāto modulāciju visās ES-15 dalībvalstīs, no 2005. gada to piemērojot ar 3 % likmi, no 2006. gada likmi paaugstinot līdz 4 % un no 2007. gada — līdz 5 %. Ieviesa arī EUR 5000 franšīzi, un summai, kas zemāka par minēto, tiešo maksājumu samazinājumu nepiemēro.

Paziņojumā „Gatavojoties KLP reformas „veselības pārbaudei"" noteica daudzus jaunus un pašreiz aktuālus uzdevumus, kuri jārisina KLP, piemēram, saistībā ar klimata pārmaiņām, ūdens resursu apsaimniekošanu un bioloģisko daudzveidību, uzskatot, ka lauku attīstības politika ir viena no iespējām, kas jāizmanto, lai pielāgotos minētajām pārmaiņām.

Lauku attīstības politikā ietvertie pasākumi jau nodrošina dažādas alternatīvas, lai risinātu jaunos uzdevumus, un dalībvalstis jau ir ietvērušas attiecīgos pasākumus savās lauku attīstības programmās laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam. Tomēr sākotnējā pieredze saistībā ar lauku attīstības programmas finansiālo līdzekļu izmantošanu 2007. gadā norāda uz to, ka dalībvalstu budžeta vajadzības ir lielākas par to finansiālajām iespējām.

Lai ļautu dalībvalstīm atbalstīt pieaugošās vajadzības risināt jaunus uzdevumus, izmantojot lauku attīstības programmā noteikto pasākumu kopumu, ierosina paaugstināt obligāto modulāciju par 8 % un pievienot papildu progresīvu elementu saskaņā ar jaunu sistēmu, kuras pamatā ir šādi principi:

– visi jaunie ieņēmumi no modulācijas paliek tās dalībvalsts rīcībā, kurā tie radušies;

– pamata modulācija, ko ES-15 valstis piemēro visiem maksājumiem, kas pārsniedz EUR 5000, katru gadu paaugstināsies par 2 % no 2009. gada, līdz tiks sasniegta papildu 8 % likme 2012. gadā (papildus pašreizējiem 5 %);

– ievieš progresīvu elementu, maksājumus pakāpeniski samazinot par 3 % katrā turpmākajā robežvērtībā, un ierosina izveidot jaunu tiešo atbalstu finanšu pārvaldības sistēmu, katrai dalībvalstij nosakot maksimālos neto apjomus;

– Turpmāk norādītajā tabulā norādīti piemērojamie kopējie modulācijas procentuālie lielumi (attiecīgi pašreizējais un papildu lielums):

Robežvērtības	2009.g.	2010.g.	2011.g.	2012.g.
1 līdz 5 000	0	0	0	0
5000 līdz 99 999	5% + 2%	5% + 4%	5% + 6%	5% + 8%
100 000 līdz 199 999	5% + 5%	5% + 7%	5% + 9%	5% + 11%
200 000 līdz 299 999	5% + 8%	5% + 10%	5% + 12%	5% + 14%
virs 300 000	5% + 11%	5% + 13%	5% + 15%	5% + 17%

– ES-10 valstis arī varēs piedalīties modulācijā 2012. gadā, piemērojot 3 % (nevis 13 %) pamatlikmi. Bulgārija un Rumānija ir atbrīvotas saistībā ar tiešo maksājumu pakāpenisku ieviešanu.

2.6. Maksājumu ierobežojumi

46,6% no visiem tiešo maksājumu saņēmējiem ES-25 valstīs saņem mazāk nekā EUR 500. Lai arī šis rādītājs galvenokārt attiecas uz sīkzemniekiem, tajā iekļauti arī konkrēti dalībvalstu saņēmēji, kuriem piešķirtā maksājumu vērtība ir zemāka par šāda maksājuma pārvaldīšanas administratīvajām izmaksām.

Lai vienkāršotu un samazinātu tiešo maksājumu administrēšanas izmaksas, dalībvalstīm ierosina vai nu piemērot minimālo maksājumu EUR 250 apmērā, vai noteikt atbilstīgo platību vismaz 1 hektāra apmērā vienai saimniecībai, vai arī piemērot abus iepriekš minētos. Tomēr īpaši noteikumi paredzēti tām dalībvalstīm, kuru lauksaimniecības nozari galvenokārt veido ļoti mazas saimniecības.

3. VIENOTA KOPĒJĀ TIRGUS ORGANIZĀCIJA

3.1. Tirgus intervences mehānismi

Pamatojoties uz veikto analīzi, Komisija ir secinājusi, ka tirgus piedāvājuma kontrolei nevajadzētu palēnināt ES lauksaimnieku spēju rīkoties atbilstīgi tirgus signāliem, bet tie būtu jāpārvērš īstā drošības tīklā. Lai to izdarītu, ierosina vienkāršot un saskaņot pašreizējos noteikumus par valsts intervenci, paplašinot konkursa sistēmu.

Graudaugu nozarē ierosina ieviest konkursu par parastajiem kviešiem, bet attiecībā uz lopbarības graudiem piemēros to pašu modeli, ko piemēro kukurūzai (samazināt kvantitatīvo maksimālo apjomu līdz nullei). Ņemot vērā pašreizējos un gaidāmos tirgus apstākļus, attiecībā uz cietajiem kviešiem intervenci ierosina atcelt. To pašu iemeslu dēļ ierosina atcelt intervenci arī rīsiem un cūkgaļai. Noteikumus par konkursa procedūru piemēro arī sviestam un vājpienam.

3.2. Zemes atstāšanas atmatā atcelšana

Pamatojoties uz tirgus perspektīvām un VMS īstenošanu, ierosina atcelt zemes atstāšanu atmatā kā piegādes kontroles instrumentu. Tomēr saskaņā ar priekšlikumiem savstarpējās atbilstības un lauku attīstības jomā dalībvalstīm sniedz atbilstošus instrumentus, lai nodrošinātu iespēju saglabāt pašreizējos vides ieguvumus no zemes atstāšanas atmatā.

3.3. Pāreja uz piena kvotu atcelšanu

Kvotas ieviesa 1984. gadā, reaģējot uz pārprodukciju. Pašreizējās tirgus perspektīvas norāda uz to, ka iemesli, kuru dēļ ieviesa piena kvotas 1984. gadā, pašlaik vairs nepastāv. Tā kā piena kvotu termiņš ir 2015. gads, ir lietderīgi palīdzēt nozarei veikt pakāpeniskus pārejas pasākumus, lai pielāgotos tirgum bez kvotām pēc 2015. gada. Lai piena nozare varētu pielāgoties kvotu atcelšanai, ierosina katru gadu tās pakāpeniski palielināt.

Kopumā ir paredzams, ka piena kvotu pakāpeniska atcelšana paplašinās ražošanu, pazeminās cenas un veicinās nozares konkurētspēju. Tomēr ir sagaidāms, ka konkrētos reģionos (jo īpaši kalnu reģionos, bet ne tikai) būs grūti saglabāt minimālu ražošanas apjomu. Minētās problēmas var atrisināt, piemērojot īpašus pasākumus, kas paredzēti 68. pantā regulā par tiešajām atbalsta shēmām.

3.4. Īpašs atbalsts piena produktu nozarei

Ierosina atcelt atbalstu siera privātai uzglabāšanai un atbalstu tāda sviesta realizācijai, ko izmanto mīklas izstrādājumu un saldējuma ražošanai, kā arī tiešajam patēriņam. Šādas shēmas tirgus atbalstam vairs nav vajadzīgas, un tādēļ tās ir jāatceļ.

Attiecībā uz atbalstu par citiem produktiem, piemēram, atbalstu sviesta privātai uzglabāšanai, atbalstu sausajam vājpienam, ko izmanto dzīvnieku barībai, un atbalstu kazeīna ražošanai, kam obligāto atbalstu nodrošina saskaņā ar pašreiz spēkā esošajiem tiesību aktiem, ierosināja šādu atbalstu noteikt par neobligātu, piešķirot Komisijai pilnvaras izlemt, vai to piemērot gadījumā, ja to pieprasa tirgus situācijas.

3.5. Citas atbalsta shēmas

Attiecībā uz daudzām nelielām atbalsta shēmām ierosina tās atsaistīt un novirzīt uz VMS, tādējādi tās vienkāršojot un uzlabojot konkurētspēju. Attiecībā uz kaņepēm, proteīnaugiem un riekstiem pāreju uz VMS var veikt, nenosakot pārejas periodu. Attiecībā uz rīsiem, žāvētai rupjai lopbarībai, cietes kartupeļiem un garšķiedras liniem ierosina noteikt pārejas periodu, lai pārietu uz pilnībā atsaistītu atbalstu, palīdzot lauksaimniekiem un pārstrādes nozarēm pakāpeniski pielāgoties jaunajai atbalsta shēmai. Ierosina arī atcelt enerģijas kultūraugu shēmu, kuras pamatā ir pašreiz ļoti spēcīgais pieprasījums pēc bioenerģijas.

4. JAUNI UZDEVUMI UN LAUKU ATTĪSTĪBAS POLITIKA

Ņemot vērā līdz 2013. gadam noteiktā KLP budžeta maksimālo apjomu, papildu līdzekļus lauku attīstībai var iegūt tikai, palielinot obligāto modulāciju.

Ir vajadzīgi papildu līdzekļi, lai pastiprinātu centienus attiecībā uz ES prioritātēm klimata pārmaiņu, atjaunojamās enerģijas avotu, ūdens resursu apsaimniekošanas un bioloģiskās daudzveidības jomā.

- Klimats un enerģija ir ierindojušies darba kārtības saraksta pirmajās vietās, jo ES ir apņēmusies izveidot vispārēju zemu oglekļa emisiju ekonomiku. 2007. gada martā ES vadītāji apstiprināja Komisijas priekšlikumus samazināt CO_2 emisijas vismaz par 20 % līdz 2020. gadam (par 30 %, ja būs iespējams vienoties par vispārējiem mērķiem) un noteikt saistošu 20 % mērķi atjaunojamās enerģijas avotu izmantošanai, tostarp 10 % biodegvielas īpatsvaru benzīna un dīzeļdegvielas patēriņā. No lauksaimniecības un mežsaimniecības var gūt būtisku ieguldījumu, lai nodrošinātu barības krājumus bioloģiskās enerģijas ražošanai, oglekļa sekvestrācijai un turpmākai siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai.

- ES mērķi attiecībā uz ūdens apsaimniekošanas politiku ir noteikti Ūdens pamatdirektīvā, kuru pilnībā sāks īstenot laikposmā no 2010. līdz 2012. gadam. Lauksaimniecībai un mežsaimniecībai kā galvenajām ūdens un ūdens resursu izmantotājām ir būtiska ietekme uz ilgtspējīgu ūdens pārvaldību gan kvantitātes, gan kvalitātes ziņā. Stratēģijā, ko piemēros, lai pielāgotos jau nenovēršamajām klimata pārmaiņām, ūdens apsaimniekošana kļūs aizvien svarīgāka.

- Dalībvalstis ir apņēmušās apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos līdz 2010. gadam, kas aizvien šķiet nesasniedzams mērķis. Liela daļa Eiropas bioloģiskās daudzveidības ir atkarīga no lauksaimniecības un mežsaimniecības, tādēļ tiks palielinātas pūles aizsargāt bioloģisko daudzveidību, jo īpaši ņemot vērā gaidāmo klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi un pieaugošo ūdens patēriņu.

Dalībvalstis tiek aicinātas pilnībā izmantot papildu līdzekļus, kas pieejami laikposmam no 2010. līdz 2013. gadam, un tā rezultātā pielāgot savas stratēģijas un programmas. Jo īpaši atbalstu investīcijām saskaņā ar 1. asi var novirzīt uz enerģiju, ūdeni un citus ražošanas līdzekļus taupošām mašīnām un iekārtām, kā arī (izejvielām) atjaunojamās enerģijas ražošanai, ko izmanto lauksaimniecībā un citās nozarēs. Saskaņā ar 2. asi agrovides pasākumu un mežsaimniecības pasākumus var izmantot jo īpaši bioloģiskās daudzveidības, ūdens resursu apsaimniekošanas un klimata pārmaiņu mazināšanas darbībām. Saskaņā ar 3. un 4. asi var atbalstīt vietējā mēroga atjaunojamās enerģijas projektus.

Šajā kontekstā Septītā pētniecības pamatprogramma veicinās jaunu uzdevumu risināšanu un nodrošinās vērtīgu atbalstu inovācijām lauksaimniecības nozarē un politikas mērķu noteikšanā.

5. IETEKME UZ BUDŽETU

Kopš 2003. gada KLP reformas un no 2007. budžeta gada, kopējā lauksaimniecības politikā ir iestrādāts finanšu disciplīnas mehānisms, ja ir risks, ka paredzētie izdevumi pārsniedz finanšu maksimālo apjomu, kas noteikts tirgus izdevumiem un tiešajiem atbalstiem. Priekšlikums nemaina principus, kas noteikti ar 2003. gada reformu un kurus grozīja pēc ES-12 valstu pievienošanās attiecībā uz šī mehānisma piemērošanu. Pašreiz lielākā daļa KLP atbalsta ir stabila, un kopš 2003. gada tirgus perspektīvas ir būtiski uzlabojušās. Tā rezultātā salīdzinājumā ar iepriekšējām prognozēm ir samazinājies risks, ka jāpiemēro finanšu disciplīna (t.i., tiešo atbalstu samazināšana).

Modulācijas priekšlikumi attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu un lauku attīstību pēc to struktūras attiecībā uz ES budžetu ir neitrāli, jo tā ir vienkārša obligāta pāreja no KLP pirmā pīlāra uz otro. Valsts budžetā palielināta modulācija varētu radīt valsts papildu izdevumus, ņemot vērā lauku attīstībai vajadzīgo līdzfinansēšanu. Tas nozīmētu, ka dažām dalībvalstīm ir iespēja atgriezties pie sākotnēji prognozētā (augstāka) valsts izdevumu līmeņa, pirms tiek pieņemts lēmums par finanšu shēmu laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam. Attiecībā uz pasākumu pārcelšanu uz vienotā maksājuma shēmu, ES budžetā var rasties mērenas finansiālās sekas, bet vairums pārvedumu attiecībā uz budžetu ir neitrāli.

Attiecībā uz tirgus pasākumiem nesenais cenu kāpums pasaules mērogā ir nepārprotami uzlabojis perspektīvas saistībā ar prognozēm, kuras izteica, kad tika izlemts īstenot 2003. gada reformu. Kopš tā laika ar kukurūzas intervences reformu ir atrisināta daļa no iepriekš prognozētajām problēmām labības tirgū, un pašreizējie priekšlikumi par labības intervenci turpina situāciju uzlabot. Papildu izdevumi pašreizējās finanšu shēmas laikposma beigās ir salīdzinoši zemi. Attiecībā uz piena produktiem ietekme visvairāk ir atkarīga no izdevumu plānošanas (pirms vai pēc 2013. gada).

Jebkuras izvēles gadījumā piena kvotu atcelšana radīs papildu spiedienu sviesta ražošanas jomā. Pašreizējais priekšlikums, uzsākot pakāpenisku kvotu atcelšanas procesu, kopumā ir labvēlīgāks ne tikai nozarei, bet arī KLP attīstībai ilgtermiņā. Tomēr nedrīkst izslēgt iespēju, ka būs nepieciešami ierobežoti papildu izdevumi saistībā ar sviesta eksportu. Šādu iespēju īstenošana ir atkarīga no faktoriem, kuri šobrīd nav zināmi (Dohas attīstības programmas nolīgums, pasaules tirgus attīstība). Tādēļ pašreizējos priekšlikumos iekļauta pārskatīšanas klauzula 2012. gadam, kas ļautu novērtēt piena produktu tirgus attīstību, lai noteiktu, vai būs vajadzīgi papildu pasākumi, lai novērstu budžeta palielinājumu. Paredzams, ka nelieli ietaupījumi radīsies no pašreiz spēkā esošo pasākumu atcelšanas. Tomēr lielākais budžeta deficīts saistībā ar pielāgošanos kvotu atcelšanai ir budžeta ieņēmumu zaudējums piena nodevu paredzētā samazinājuma dēļ.

2008/0103 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko nosaka kopīgus lauksaimniekiem piešķiramā tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 36. un 37. pantu, kā arī 299. panta 2. punktu,

ņemot vērā Grieķijas Pievienošanās aktu un jo īpaši 6. punktu 4. protokolā par kokvilnu[1],

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[2],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[3],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[4],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[5],

tā kā:

(1) Pieredze, kas gūta, īstenojot Padomes 2003. gada 29. septembra Padomes Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001[6], liecina par to, ka jāpielāgo atbalsta mehānisma konkrēti elementi. Jo īpaši jāpagarina tiešā atbalsta atsaistīšanas termiņš un jāvienkāršo vienotās maksājumu shēmas darbība. Jāatzīmē arī tas, ka kopš Regulas (EK) Nr. 1782/2003 stāšanās spēkā tajā ir veikti būtiski grozījumi. Ņemot vērā šīs izmaiņas un skaidrības labad, tā jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu.

(2) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 tika noteikts princips, kas paredz, ka lauksaimniekiem, kuri neizpilda noteiktas prasības sabiedrības, dzīvnieku un augu veselības un

---

1 OV L 291, 19.11.1979., 174. lpp. Protokolā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1050/2001 (OV L 148, 1.6.2001., 1. lpp.).
2 OV C […], […], […]. lpp.
3 OV C […], […], […]. lpp.
4 OV C […], […], […]. lpp.
5 OV C […], […], […]. lpp.
6 OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar (ievietot atsauci uz vīna regulu).

dzīvnieku labturības jomā, samazina tiešo atbalstu vai saņēmējus izslēdz no tā pavisam. Šī „savstarpējās atbilstības" sistēma veido būtisku daļu Kopienas atbalsta tiešo maksājumu jomā, un tādēļ tā ir jāsaglabā. Tomēr pieredze liecina par to, ka daudzas prasības, kuras ietilpst savstarpējas atbilstības darbības jomā, nepietiekamā mērā attiecas uz lauksaimniecības darbību vai lauksaimniecības zemi, vai tās attiecas vairāk uz valsts iestādēm nekā uz lauksaimniekiem. Tādēļ ir lietderīgi pielāgot savstarpējas atbilstības darbības jomu.

(3) Turklāt, lai novērstu to, ka tiek pamesta lauksaimniecības zeme, un nodrošinātu, ka tā tiek saglabāta labos lauksaimniecības un vides apstākļos, ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 izveidoja Kopienas sistēmu, ar kuru dalībvalstis nosaka standartus, ņemot vērā attiecīgo apgabalu raksturīgās pazīmes, tostarp augsnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas (zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi) un lauksaimniecības struktūras. Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu obligātā zemes atstāšanas atmatā atcelšana atsevišķos gadījumos var radīt negatīvu ietekmi uz vidi, jo īpaši attiecībā uz noteiktām ainavu sastāvdaļām. Tādēļ ir lietderīgi pastiprināt spēkā esošos Kopienas noteikumus, lai vajadzības gadījumā aizsargātu minētās ainavu sastāvdaļas.

(4) Ūdens aizsardzība un apsaimniekošana lauksaimniecības darbības kontekstā atsevišķos apgabalos ir kļuvusi aizvien problemātiskāka. Tādēļ ir lietderīgi pastiprināt arī spēkā esošo Kopienas sistēmu labu lauksaimniecības un vides apstākļu nodrošināšanai, lai aizsargātu ūdeni pret piesārņojumu un noteces ūdeņiem, kā arī lai pārvaldītu ūdens izmantošanu.

(5) Tā kā pastāvīgajām ganībām ir labvēlīga ietekme uz vidi, ir lietderīgi piemērot pasākumus, lai veicinātu esošo pastāvīgo ganību saglabāšanu un novērstu to masveida pārvēršanu aramzemē.

(6) Lai uzlabotu līdzsvaru starp tiem politikas instrumentiem, kas izveidoti, lai veicinātu ilgtspējīgu lauksaimniecību, un tiem, kas paredzēti lauku attīstības veicināšanai, ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 ieviesa obligātu tiešo maksājumu pakāpeniskas samazināšanas sistēmu („modulāciju"). Šī sistēma jāsaglabā, iekļaujot atbrīvojumu no maksājumiem līdz EUR 5000 no tā piemērošanas.

(7) Ietaupījumus, kurus ieguva no modulācijas mehānisma, ko ieviesa ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003, izmanto, lai finansētu pasākumus, kuri iekļauti lauku attīstības politikā. Kopš minētās regulas pieņemšanas lauksaimniecības nozarē radušās daudzas jaunas un sarežģītas problēmas, piemēram, klimata pārmaiņas, aizvien lielāka bioenerģijas nozīme, kā arī vajadzība pēc labākas ūdens resursu apsaimniekošanas un pēc efektīvākas bioloģiskās daudzveidības aizsardzības. Eiropas Kopienu kā Kioto Protokola[7] līgumslēdzēju pusi aicināja pielāgot tās politiku, ņemot vērā klimata pārmaiņas. Turklāt, ņemot vērā nopietnas problēmas, kas saistītas ar ūdens nepietiekamību un sausumu, turpmāk jārisina ūdens apsaimniekošanas jautājumi[8]. Bioloģiskās daudzveidības aizsardzība aizvien ir svarīgs uzdevums, un lai arī ir panākts ievērojams progress, būs vajadzīgs pielikt papildu pūles, lai sasniegtu Eiropas Kopienas mērķi bioloģiskās daudzveidības jomā līdz 2010. gadam[9]. Kopiena atzīst, ka

---

7 Padomes Lēmums 2002/358/EK (OV L 130, 15.5.2002., 1. lpp.).

8 Padomes secinājumi, Luksemburga, 30.10.2007., 13888/07.

9 Padomes secinājumi, Brisele, 18.12.2006., 16164/06.

minētie jaunie uzdevumi jārisina saskaņā ar tās politiku. Lauksaimniecības nozarē šim nolūkam piemērots instruments ir lauku attīstības programmas, kuras pieņemtas ar Padomes 2005. gada 20. septembra Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)[10]. Lai ļautu dalībvalstīm attiecīgi pārskatīt to lauku attīstības programmas, neliekot samazināt to pašreizējās lauku attīstības darbības citās jomās, jādara pieejami papildu līdzekļi. Tomēr finanšu perspektīvās laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam nav paredzēti finanšu līdzekļi, lai vajadzības gadījumā pastiprinātu Kopienas lauku attīstības politiku. Šādos apstākļos ir lietderīgi mobilizēt lielu daļu vajadzīgo finanšu līdzekļu, paredzot pakāpenisku tiešo maksājumu samazinājumu, izmantojot modulāciju.

(8) Attiecībā uz tiešā atbalsta ienākumu atbalsta sadalījumu starp lauksaimniekiem lielu daļu maksājumu piešķir samērā ierobežotam skaitam lielu saimniecību. Ir skaidrs, ka, lai efektīvi sasniegtu ienākumu atbalstu mērķi, lielāku saimniecību saņēmējiem nav vajadzīgs tāda paša apjoma individuālais atbalsts. Turklāt pielāgošanās spējas ļauj lielākiem saņēmējiem darboties ar mazāku individuālā atbalsta apjomu. Tādēļ šķiet taisnīgi, ka lauksaimnieki, kas saņem lielu atbalsta apjomu, veic īpašu ieguldījumu to lauku attīstības pasākumu finansēšanā, ar kuriem risina jaunus uzdevumus. Tādēļ ir lietderīgi izveidot mehānismu, ar ko paredz palielināt visapjomīgāko maksājumu samazinājumu, no kura gūtos ienākumus būtu jāizmanto arī jaunu uzdevumu risināšanai lauku attīstības jomā. Lai nodrošinātu šā mehānisma proporcionalitāti, pakāpeniski jāpalielina papildu samazinājumi saskaņā ar attiecīgo maksājumu summām.

(9) Īpašā attālāko reģionu ģeogrāfiskā situācija, to attālais novietojums, mazā teritorija, kalnainais reljefs un klimats rada papildu slogu to lauksaimniecības nozarēs. Lai mazinātu šādu slogu un ierobežojumus, šķiet lietderīgi atkāpties no saistībām piemērot modulācijas samazinājumu lauksaimniekiem attālākajos reģionos.

(10) Tām dalībvalstīm, kuras izvēlējās piemērot brīvprātīgas modulācijas sistēmu, jāņem vērā obligātās modulācijas paaugstinātās likmes. Attiecīgi jāgroza Padomes 2007. gada 27. marta Regula (EK) Nr. 378/2007, ar ko paredz noteikumus par brīvprātīgu modulāciju tiešajiem maksājumiem, kuri noteikti Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem[11].

(11) Summas, kas radušās, piemērojot Regulā (EK) Nr. 1782/2003 noteikto 5 % modulācijas samazinājumu, jāsadala starp dalībvalstīm saskaņā ar objektīviem kritērijiem. Tomēr ir lietderīgi noteikt, ka zināmai procentuālajai daļai no summām jāpaliek tajās dalībvalstīs, kur tās radušās. Ņemot vērā strukturālas korekcijas, kas rodas no rudzu intervences atcelšanas, ir lietderīgi paredzēt īpašus pasākumus dažiem rudzu audzēšanas reģioniem, ko finansē, izmantojot daļu no summām, kuras radušās modulācijas rezultātā. Tomēr summas, kuras palielinājušās, piemērojot turpmāku modulācijas samazinājumu, jādara pieejamas tām dalībvalstīm, kurās tās radušās.

(12) Lai atvieglotu modulācijas darbību, jo īpaši attiecībā uz procedūrām, ar kurām lauksaimniekiem piešķir tiešos maksājumus, un pārskaitījumiem lauku attīstības

---

[10] OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2012/2006 (OV L 384, 29.12.2006., 8. lpp.).

[11] OV L 95, 5.4.2007., 1. lpp.

programmām, ir lietderīgi noteikt neto maksimālo apjomu katrai dalībvalstij, kas ierobežo maksājumus, kuri jāpiešķir lauksaimniekiem pēc modulācijas piemērošanas. Attiecīgi jāgroza Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu[12].

(13) Jaunajās dalībvalstīs lauksaimnieki saņem tiešos maksājumus saskaņā ar pakāpeniskas ieviešanas mehānismu. Lai panāktu pienācīgu līdzsvaru starp politikas instrumentiem, kuri izveidoti, lai veicinātu ilgtspējīgu lauksaimniecību, un tiem, kuru nolūks ir lauku attīstības veicināšana, nevajadzētu piemērot modulācijas sistēmu lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs, pirms tiešo maksājumu apjoms, ko piemēro minētajās dalībvalstīs, nav vienāds ar to apjomu, kāds piemērojams citās dalībvalstīs.

(14) Modulācijas rezultātā neto apjomam, ko maksā lauksaimniekiem jaunajā dalībvalstī, nav jābūt zemākam par apjomu, kas jāmaksā tādam pašam lauksaimniekam citā dalībvalstī. Tiklīdz modulāciju sāk piemērot lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs, samazinājuma likmei nebūtu jāpārsniedz starpība starp līmeni, kas noteikts pakāpeniskas ieviešanas posmā, un līmeni citās dalībvalstīs pēc modulācijas piemērošanas. Turklāt lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs, kuriem jāpiemēro modulācija, vairs nebūtu jāpiešķir papildu valsts tiešie maksājumi, lai novērstu to, ka to atbalsta līmenis pārsniedz šādu līmeni citās dalībvalstīs.

(15) Lai nodrošinātu to, ka summas kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanai nepārsniedz maksimālos gada apjomus, kas noteikti finanšu plānos, ir lietderīgi paredzēt finanšu mehānismu, lai vajadzības gadījumā koriģētu tiešos maksājumus. Tiešā atbalsta korekcija jāveic tad, ja prognozes norāda, ka 2. apakšpozīcija, kurai noteiktā drošības rezerve ir EUR 300 miljoni, konkrētajā budžeta gadā ir pārsniegta. Ņemot vērā pakāpeniskas ieviešanas rezultātā radušos tiešo maksājumu apjomus lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs, jāparedz, ka saskaņā ar pakāpeniskas ieviešanas mehānismu visiem tiešajiem maksājumiem, kas piešķirti jaunajās dalībvalstīs, finanšu disciplīnas instruments nav jāattiecina uz jaunajām dalībvalstīm, pirms jaunajām dalībvalstīm piemērojamo tiešo maksājumu apjoms nav vismaz vienāds ar apjomu, kāds piemērojams citās dalībvalstīs.

(16) Lai palīdzētu lauksaimniekiem izpildīt mūsdienīgas un augstas kvalitātes lauksaimniecības standartus, dalībvalstīm jāizveido visaptveroša sistēma, kas sniedz padomus komerciālām saimniecībām. Saimniecību konsultatīvajai sistēmai jāpalīdz lauksaimniekiem labāk apzināties materiālu plūsmas un procesus saimniecību mērogā, kas saistīti ar vidi, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību un labturību, nekādi neietekmējot viņu pienākumus un atbildību attiecībā uz tādu standartu ievērošanu.

---

[12] OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1437/2007 (OV L 322, 7.12.2007., 1. lpp.).

(17) Dalībvalstīm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 9. pantu jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai tās pārliecinātos, ka Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) finansētie darījumi ir faktiski īstenoti un veikti pareizi, kā arī lai nepieļautu un novērstu pārkāpumus. Šajā nolūkā tām jāizveido integrēta tiešo maksājumu administrācijas un kontroles sistēma. Lai uzlabotu Kopienas atbalsta efektivitāti un kontroli, dalībvalstīm jābūt iespējai izmantot integrēto sistēmu arī attiecībā uz Kopienas shēmām, kuras neietilpst šajā regulā.

(18) Jānosaka integrētās administrācijas un kontroles sistēmas galvenie elementi, jo īpaši noteikumi attiecībā uz elektronisko datu bāzi, lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu, atbalsta pieteikumiem no lauksaimniekiem, saskaņotu kontroles sistēmu un — vienotā maksājuma shēmā — sistēmu, ar ko identificē un reģistrē tiesības uz maksājumiem.

(19) Nelielu summu pārvaldība ir apgrūtinošs uzdevums dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Lai novērstu pārāk lielu administratīvo slogu, ir lietderīgi dalībvalstīm atturēties no tiešo maksājumu piešķiršanas, ja maksājums ir zemāks par Kopienas vidējo atbalstu par vienu hektāru vai saimniecības platība, par kuru ir pieprasīts atbalsts, ir mazāka par vienu hektāru. Jāparedz īpašs noteikums tām dalībvalstīm, kuru saimniecību struktūra būtiski atšķiras no Kopienas vidējās saimniecības struktūras. Dalībvalstīm jāsniedz rīcības brīvība izvēlēties īstenot vienu no diviem kritērijiem, ņemot vērā to lauksaimniecības ekonomikas struktūras īpatnības. Tā kā īpašas tiesības uz maksājumiem piešķīra lauksaimniekiem ar tā sauktajām „bezzemes" saimniecībām, nebūtu efektīvi piemērot robežvērtību, pamatojoties uz hektāru skaitu. Tādēļ šādiem lauksaimniekiem jāpiemēro minimālais apjoms, kas balstīts uz vidējo apjomu.

(20) Pieredze, kas gūta, piemērojot vienotā maksājuma shēmu, liecina par to, ka atsaistītais ienākumu atbalsts daudzos gadījumos tika piešķirts saņēmējiem, kas nav fiziskas personas, kuru uzņēmējdarbības mērķis nav saistīts vai ir tikai nelielā mērā saistīts ar lauksaimniecības darbību. Lai novērstu to, ka lauksaimniecības ienākumu atbalstu piešķir šādām sabiedrībām un uzņēmumiem, kā arī lai nodrošinātu to, ka Kopienas atbalstu pilnībā izmanto, lai nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem, ir lietderīgi piešķirt dalībvalstīm pilnvaras saskaņā ar šo regulu līdzīgos gadījumos atturēties no tiešo maksājumu piešķiršanas.

(21) Maksājumi, ko paredz Kopienas atbalsta shēmas, kompetentām valstu iestādēm pilnībā jāizmaksā [atbalsta] saņēmējiem, ievērojot šajā regulā paredzētos samazinājumus un noteiktos termiņus. Lai padarītu elastīgāku tiešo maksājumu pārvaldību, dalībvalstīm jāļauj maksāt tiešos maksājumus katru gadu divās daļās.

(22) Kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmas paredz tiešu atbalstu ienākumiem, jo īpaši, lai nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem. Šis mērķis ir cieši saistīts ar lauku rajonu saglabāšanu. Lai novērstu Kopienas līdzekļu nepareizu sadali, atbalsta maksājumus nemaksā lauksaimniekiem, kuri ir mākslīgi radījuši apstākļus, kas vajadzīgi tādu maksājumu ieguvei.

(23) Lai sasniegtu kopējās lauksaimniecības politikas mērķus, kopējā atbalsta shēmas jāpielāgo jaunākajām izmaiņām, vajadzības gadījumā īsos termiņos. Tādēļ atbalsta saņēmēji nevar paļauties uz to, ka atbalsta nosacījumi paliks nemainīgi, un viņiem ir jābūt gataviem tam, ka shēmas var tikt pārskatītas, jo īpaši ņemot vērā pārmaiņas ekonomikā vai budžeta situācijā.

(24) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 izveidoja vienotā maksājuma shēmu, kurā pašreizējos dažādos atbalsta mehānismus apvienoja vienā atsaistīto tiešo maksājumu shēmā. Pieredze, kas iegūta, piemērojot vienotā maksājuma shēmu, liecina par to, ka tās konkrētus elementus var vienkāršot lauksaimnieku un administrāciju labā. Turklāt, ņemot vērā to, ka vienotā maksājuma shēmu tajā pašā laikā īstenoja visās dalībvalstīs, kurām bija uzstādīta tāda prasība, daudzi nosacījumi, kas bija saistīti ar sākotnējo īstenošanu, vairs nav atbilstīgi, tādēļ tie ir jāpielāgo. Saistībā ar to ir konstatēts, ka atsevišķos gadījumos tiesības uz maksājumiem lielā mērā ir nepietiekami izmantotas. Lai novērstu šādu situāciju un, ņemot vērā to, ka lauksaimnieki jau ir iepazinušies ar vienotā maksājuma shēmas darbību, sākotnēji noteiktais laikposms, kas paredzēts neizmantoto tiesību uz maksājumiem pārvēršanai valsts rezervēs, jāsamazina līdz diviem gadiem.

(25) Jāsaglabā vienotā maksājuma shēmas galvenie elementi. Jo īpaši, nosakot valstij maksimāli pieļaujamo daudzumu, jānodrošina, ka kopējais atbalsta un tiesību uz maksājumiem līmenis nepārsniedz pašreizējos budžeta ierobežojumus. Dalībvalstīm jāizveido arī valsts rezerves, kuras var izmantot, lai atvieglotu jaunu lauksaimnieku dalību shēmā vai ņemtu vērā īpašas vajadzības noteiktos reģionos. Jānosaka noteikumi par tiesību uz maksājumu nodošanu un izmantošanu, lai novērstu spekulatīvu nodošanu un tiesību uz maksājumu uzkrāšanu bez atbilstīga lauksaimnieciska pamatojuma.

(26) Progresīva jaunu nozaru iekļaušana vienotā maksājuma shēmā liek pārskatīt definīciju attiecībā uz zemi, par kuru ir tiesības izmantot shēmas priekšrocības vai par kuru var piemērot tiesības uz maksājumu. Tomēr jāparedz noteikums par atbalsta izslēgšanu apgabaliem, kuros audzē augļus un dārzeņus, gadījumā, ja dalībvalstis ir izvēlējušās minētās nozares aizkavētu iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā. Turklāt jānosaka īpaši pasākumi attiecībā uz kaņepēm, lai novērstu atbalsta piešķiršanu nelegāliem kultūraugiem.

(27) Obligāto aramzemes atstāšanu atmatā ieviesa kā piegādes kontroles mehānismu. Pārmaiņas tirgū laukaugu jomā un atsaistītā atbalsta ieviešana vairs nepamato vajadzību saglabāt šo instrumentu, un tādēļ tas ir jāatceļ. Tiesības atstāt zemi atmatā, ko izveidoja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 53. pantu un 63. panta 2. punktu, jāpiešķir par hektāriem, kuriem piemēro tos pašus atbilstības nosacījumus, ko piemēro attiecībā uz jebkurām citām atbalsta tiesībām.

(28) Pēc iepriekšējā saistītā tirgus atbalsta iekļaušanas vienotā maksājuma shēmā dalībvalstīs, kuras izvēlējās vēsturisko ieviešanu, tiesību uz maksājumu vērtība tika aprēķināta, pamatojoties uz iepriekšējā atbalsta individuālo līmeni. Ņemot vērā gadu skaitu, kas pieaug kopš vienotā maksājuma shēmas ieviešanas, un pēc turpmākas citu nozaru iekļaušanas vienotā maksājuma shēmā, kļūst aizvien sarežģītāk pamatot ievērojamu individuālu atšķirību likumību atbalsta līmenī, kura pamatā ir tikai iepriekšējais atbalsts. Šā iemesla dēļ dalībvalstīm, kuras izvēlējās vēsturisko ieviešanas modeli, jāļauj ar zināmiem nosacījumiem pārskatīt piešķirtās tiesības uz maksājumu, lai tuvinātu to vienības vērtību, vienlaikus ievērojot vispārīgos Kopienas tiesību aktu principus un Kopējās lauksaimniecības politikas mērķus. Šajā kontekstā dalībvalstis, nosakot precīzākas vērtības, var ņemt vērā ģeogrāfisko apgabalu īpatnības. Tiesību uz maksājumu izlīdzināšana jāveic piemērotā pārejas periodā, kā arī ievērojot samazinājumu robežvērtību, lai ļautu lauksaimniekiem saprātīgi pielāgoties atbalsta mainīgajiem līmeņiem.

(29) Saskaņā ar 2003. gada reformu dalībvalstīm bija iespēja piemērot vienotā maksājuma shēmu, izmantojot vēsturisko vai reģionālo ieviešanu. Kopš tā laika dalībvalstīm bija iespēja novērtēt savas izvēles sekas attiecībā gan uz ekonomisko, gan administratīvo piemērotību. Tādēļ dalībvalstīm jāsniedz iespēja pārskatīt savu sākotnējo izvēli, ņemot vērā to pieredzi. Šā iemesla dēļ papildus iespējai izlīdzināt tiesības uz maksājumu dalībvalstīm, kuras piemēroja vēsturisko modeli, jāļauj pāriet uz reģionālo modeli. Turklāt, dalībvalstīm, kuras izvēlējās piemērot reģionālo modeli, jāsniedz iespēja pārskatīt savus lēmumus ar zināmiem nosacījumiem, lai tuvinātu tiesību uz maksājumu vērtību saskaņā ar iepriekš noteiktiem pasākumiem, vienlaikus ievērojot vispārīgos Kopienas tiesību aktu principus un Kopējās lauksaimniecības politikas mērķus. Šādas izmaiņas jāveic piemērotā pārejas periodā, kā arī ievērojot samazinājumu robežvērtību, lai ļautu lauksaimniekiem saprātīgi pielāgoties atbalsta mainīgajiem līmeņiem.

(30) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar kuru vienlaicīgi ieviesa atsaistīto vienotā maksājuma shēmu, ļāva dalībvalstīm no minētās shēmas izslēgt noteiktus maksājumus. Tajā pašā laikā minētās regulas 64. panta 3. punktā paredzēja pārskatīt iespējas, kuras noteiktas III sadaļas 5. nodaļas 2. un 3. iedaļā, ņemot vērā tirgus un strukturālo attīstību. Attiecīgās pieredzes analīze liecina par to, ka atsaistīšana ļauj elastīgi izvēlēties ražotājus, ļaujot tiem pašiem pieņemt lēmumus par ražošanu, pamatojoties uz rentabilitāti un tirgus reakciju. Tas jo īpaši attiecas uz laukaugu, apiņu un sēklu nozari un zināmā mērā arī uz liellopu gaļas nozari. Tādēļ šajās nozarēs daļēji atsaistītos maksājumus jāintegrē vienotā maksājuma shēmā. Lai lauksaimnieki, kas darbojas liellopu gaļas nozarē, varētu pakāpeniski pielāgoties jaunajiem atbalsta pasākumiem, jāparedz noteikums, ar ko pakāpeniski ievieš īpašu piemaksu par vīriešu kārtas dzīvniekiem un kaušanas piemaksu. Tā kā daļēji saistītos maksājumus augļu un dārzeņu nozarē ieviesa nesen un tikai kā pārejas pasākumu, šādas shēmas nav jāpārskata.

(31) Tomēr attiecībā uz zīdītājgovju, aitu un kazu audzēšanas nozari šķiet, ka noteiktu reģionu lauksaimniecības ekonomikas labā aizvien jāsaglabā lauksaimniecības ražošanas minimālais līmenis, jo īpaši gadījumos, kad lauksaimniekiem nav citu ekonomikas alternatīvu. Ņemot vērā iepriekš minēto, dalībvalstīm jābūt iespējai saglabāt pašreizējo (vai attiecībā uz zīdītājgovīm — zemāku) saistītā atbalsta līmeni. Šādā gadījumā jāparedz īpašs noteikums attiecībā uz identifikācijas un reģistrācijas prasību ievērošanu, kuras noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1760/2000[13] un Padomes Regulā (EK) Nr. 21/2004[14], jo īpaši, lai nodrošinātu dzīvnieku izsekojamību.

(32) Dalībvalstīm jāsniedz iespēja izmantot līdz 10 % no tām noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma īpaša atbalsta piešķiršanai skaidri noteiktos gadījumos. Šādam atbalstam jāļauj dalībvalstīm risināt vides jautājumus un uzlabot lauksaimniecības produktu kvalitāti un tirdzniecību. Īpašs atbalsta arī jādara pieejams, lai novērstu sekas, ko radīs pakāpeniska piena kvotu atcelšana un atbalsta atsaistīšana īpaši jutīgās nozarēs. Ņemot vērā to, ka kļūst aizvien svarīgāka efektīva risku pārvaldība, jāsniedz iespēja dalībvalstīm finansiāli ieguldīt piemaksās, ko lauksaimnieki veic par laukaugu apdrošināšanu, kā arī finansēt noteiktu ekonomisku zaudējumu kompensācijas saistībā

---

13 OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

14 OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.

ar dzīvnieku vai augu slimībām. Lai ievērotu Kopienas starptautiskās saistības, līdzekļi, ko var izmanto jebkādiem saistītā atbalsta pasākumiem, jāierobežo atbilstošā līmenī. Attiecīgi jāparedz noteikumi, kuri jāpiemēro finanšu ieguldījumiem laukaugu apdrošināšanai un ar dzīvnieku vai augu slimībām saistītajām kompensācijām.

(33) Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu noteikto tiešo maksājumu pamatā bija iepriekš saņemto tiešo maksājumu pamatsummas vai reģionālie maksājumi par hektāru. Jaunajās dalībvalstīs lauksaimnieki nesaņēma Kopienas tiešos maksājumus, un viņiem nebija vēsturisko atsauces datu par 2000., 2001. un 2002. kalendāro gadu. Tādēļ ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 paredzēja, ka jaunajās dalībvalstīs vienotā maksājuma shēmas pamatā būs reģionālie maksājumi par hektāru. Dažus gadus pēc jauno dalībvalstu pievienošanās Kopienai atsauces laikposmu izmantošanu var ņemt vērā tām dalībvalstīm, kuras vēl nav pārgājušas uz vienotā maksājuma shēmu. Lai atvieglotu pāreju uz vienotā maksājuma shēmu un, jo īpaši, lai novērstu spekulatīvu pieteikumu iesniegšanu, ir lietderīgi pilnvarot jaunās dalībvalstis ņemt vērā apgabalus, kuros saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu vēsturiski atbalstu piešķīra, lai aprēķinātu tiesības uz maksājumu atbilstīgi vienotā maksājuma shēmai.

(34) Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmas reģionalizācijas iespēju jaunajām dalībvalstīm jāsniedz iespēja koriģēt tiesību uz maksājumu vērtība par hektāru, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem lauksaimniekiem un lai izvairītos no traucējumiem tirgū.

(35) Jaunajām dalībvalstīm jāsniedz tādas pašas iespējas kā citām dalībvalstīm daļēji īstenot vienotā maksājuma shēmu.

(36) Tiešā atbalsta atsaistīšana un vienotā maksājuma shēmas ieviešana bija būtiski elementi kopējās lauksaimniecības politikas pārveidošanas procesā. Tomēr vairāku iemeslu dēļ 2003. gadā nācās saglabāt īpašu atbalstu daudziem laukaugiem. Pieredze, kas iegūta, īstenojot Regulu (EK) Nr. 1782/2003, un tirgus situācijas attīstība norāda uz to, ka shēmas, kuras neiekļāva vienotā maksājuma shēmā 2003. gadā, pašreiz var integrēt minētajā shēmā, lai veicinātu uz tirgu orientētu un ilgtspējīgu lauksaimniecību. Tas jo īpaši attiecas uz olīveļļas nozari, kur tika saistīta tikai neliela atbalsta daļa. Tas attiecas arī uz maksājumiem par cietajiem kviešiem, proteīnaugiem, rīsiem, kartupeļu cieti un riekstiem, kur atlikušo saistīto maksājumu samazināta efektivitāte pamato atsaistīšanas iespējas izvēli. Attiecībā uz liniem ir arī lietderīgi atcelt atbalstu ražošanai un integrēt attiecīgās summas vienotā maksājuma shēmā. Attiecībā uz rīsiem, žāvētu rupjo lopbarību, kartupeļu cieti un liniem jānosaka pārejas periods, lai nodrošinātu, ka to pāreja uz atsaistīto atbalstu būtu pēc iespējas vienmērīgāka. Attiecībā uz riekstiem jāļauj dalībvalstīm turpināt maksāt atbalsta valsts daļu saistītā veidā, lai mazinātu atsaistīšanas sekas.

(37) Tā kā jaunas shēmas tiks integrētas vienotā maksājuma shēmā, jāparedz noteikums par individuāla ienākumu atbalsta jauna līmeņa aprēķināšanu atbilstīgi minētajai shēmai. Attiecībā uz riekstiem, kartupeļu cieti, liniem un žāvēto rupjo lopbarību šāds palielinājums jāpiešķir, pamatojoties uz atbalstu, ko lauksaimnieki saņēma pēdējo gadu laikā. Tomēr attiecībā uz to maksājumu iekļaušanu, kuri bija tikai daļēji izslēgti no vienotā maksājuma shēmas, jāsniedz dalībvalstīm iespēja izmantot sākotnējos atsauces laikposmus.

(38) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 izveidoja īpašu atbalstu kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību, lai palīdzētu attīstīt nozari. Ņemot vērā jaunākos notikumus bioenerģijas nozarē un, jo īpaši, šādu produktu spēcīgo pieprasījumu starptautiskajā tirgū, kā arī saistošu mērķu noteikšanu bioenerģijas īpatsvara sasniegšanai kopējā degvielas patēriņā līdz 2020. gadam, vairs nav pietiekama iemesla piešķirt īpašu atbalstu kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību.

(39) Kad kokvilnas nozari integrēja vienotā maksājuma shēmā, uzskatīja par svarīgu, ka daļu no atbalsta turpinās saistīt ar kokvilnas ražošanu, izmantojot laukaugu īpašo maksājumu par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, lai novērstu ražošanas traucējumu risku kokvilnas ražošanas reģionos. Šāda izvēle jāsaglabā saskaņā ar mērķiem, kuri noteikti 4. protokolā par kokvilnu, kas pievienots Grieķijas Pievienošanās aktam.

(40) Lai mazinātu pārstrukturēšanas procesa sekas dalībvalstīs, kuras ir piešķirušas pārstrukturēšanas atbalstu, kas paredzēts ar Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā[15], cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem jāpiešķir atbalsts ne ilgāk kā piecus gadus pēc kārtas.

(41) Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas Pievienošanas aktā, kā arī Bulgārijas un Rumānijas Pievienošanās aktā noteica, ka lauksaimnieki jaunajās dalībvalstīs saņems tiešos maksājumus saskaņā ar pakāpeniskas ieviešanas mehānismu.

(42) Turklāt minētie pievienošanās akti jaunajās dalībvalstīs paredzēja vienkāršotu pārejas atbalsta mehānismu tiešo maksājumu piešķiršanai, pamatojoties uz apgabalu. Jānosaka minētā mehānisma galvenie aspekti. Ir pierādīts, ka vienotā maksājuma shēma ir efektīva un vienkārša sistēma, ar ko lauksaimniekiem piešķir ienākumu atbalstu. Vienkāršošanas labad ir lietderīgi atļaut jaunajām dalībvalstīm turpināt to piemērot līdz 2013. gada beigām.

(43) Pēc reformas cukura, augļu un dārzeņu nozarēs un to iekļaušanas vienotā maksājuma shēmā, jāsniedz iespēja dalībvalstīm, kuras izvēlējās piemērot vienotā platībmaksājuma shēmu, piešķirt ienākumu atbalstu atsevišķu maksājumu veidā cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu audzētājiem, kā arī noteiktu augļu un dārzeņu ražotājiem. Tāpat tajās pašās dalībvalstīs jāļauj maksāt īpašs atsevišķs atbalsts ar līdzīgiem noteikumiem, kurus piemēro citās dalībvalstīs.

(44) Tā kā jaunajās dalībvalstīs pakāpeniski ieviesa tiešos maksājumus, Pievienošanās aktos noteica sistēmu, kas ļauj jaunajām dalībvalstīm maksāt papildu valsts tiešos maksājumus. Jāparedz noteikumi šādu maksājumu piešķiršanai.

---

[15] OV L 58, 28.2.2006., 42. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1261/2007 (OV L 283, 27.10.2007., 8. lpp.).

(45) Sākotnējā posmā dalībvalstīm piešķirot tiesības uz maksājumu, lauksaimnieki saņēma īpaši lielus maksājumus noteiktu kļūdu dēļ. Parasti šāda neatbilstība jālabo ar finansiālu korekciju, līdz tiek veikti koriģējoši pasākumi. Tomēr dalībvalstīs, ņemot vērā laikposmu, kas pagājis kopš pirmā tiesību uz maksājumu piešķīruma, vajadzīgās korekcijas pieņemšana izraisītu neproporcionālus tiesiskos un administratīvos ierobežojumus. Tādēļ juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi legalizēt šādu maksājumu piešķiršanu.

(46) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 70. panta 1. punktu Spānija, Francija un Portugāle nolēma no vienotā maksājuma shēmas izslēgt tiešos maksājumus, ko veic Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās, Madeirā un Kanāriju salās, un piešķirt tos saskaņā ar minētās regulas IV sadaļā ietvertajiem noteikumiem. Daži no atbalstiem, kuri paredzēti minētajā sadaļā, ir pilnībā integrēti vienotā maksājuma shēmā. Vienkāršošanas labad un, lai ņemtu vērā attālāko reģionu īpašos apstākļus, šķiet lietderīgi pārvaldīt šādu atbalstu, izmantojot ar Regulu (EK) Nr. 247/2006 izveidotās atbalsta programmas. Šajā nolūkā attiecīgie līdzekļi no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma tiešajiem maksājumiem jāpārskaita finanšu summām, kas noteiktas minētās regulas 23. panta 2. punktā. Tādēļ Regula (EK) Nr. 247/2006 ir attiecīgi jāgroza.

(47) Ja vien nav paredzēts citādi, attiecībā uz šīs regulas noteikumiem, kuri varētu kādai dalībvalstij ļaut veikt pasākumus, ko varētu uzskatīt kā valsts atbalstu, ir lietderīgi paredzēt tos izslēgt no valsts atbalsta noteikumu piemērošanas, ja attiecīgajos noteikumos ietverti atbilstīgi nosacījumi atbalsta piešķiršanai, vai ja tie paredz, ka šādus nosacījumus pieņem Komisija, lai novērstu nepamatotus konkurences traucējumus.

(48) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK[16], ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību.

(49) Regula (EK) Nr. 1782/2003 ir jāatceļ.

(50) Jāsniedz dalībvalstīm pietiekams laiks, lai īstenotu noteikumus, kuri ļauj turpmāk atsaistīt tiešos maksājumus, kā arī tādus, kas ļauj tām pārskatīt 2003. gada reformas kontekstā pieņemtos lēmumus. Šā iemesla dēļ attiecīgie noteikumi jāpiemēro tikai no 2010. gada. Tādēļ Regula (EK) Nr. 1782/2003 jāpiemēro 2009. gadā tām atbalsta shēmām, kuras integrēs vienotā maksājuma shēmā no 2010. gada,

---

[16] OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA
DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants
Darbības joma

Šajā regulā nosaka:

a) kopējos noteikumus par tiešajiem maksājumiem;

b) ienākumu atbalstu shēmu lauksaimniekiem (še turpmāk „vienotā maksājuma shēma”);

c) pārejas vienkāršotu ienākumu atbalstu shēmu lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs (še turpmāk „vienotā platībmaksājuma shēma”);

d) atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kas ražo rīsus, kartupeļu cieti, kokvilnu, cukuru, augļus un dārzeņus, aitu gaļu, kazu gaļu, liellopu un teļa gaļu;

e) sistēmu, ar ko jaunās dalībvalstis papildina tiešos maksājumus.

2. pants
Definīcijas

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

a) „lauksaimnieks” ir fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa neatkarīgi no grupai un tās dalībniekiem valsts tiesību aktos piešķirtā juridiskā statusa, kuras saimniecība atrodas Kopienas teritorijā, kā minēts Līguma 299. pantā, un kura veic lauksaimniecisku darbību;

b) „saimniecība” ir visas ražošanas vienības, ko pārvalda kāds lauksaimnieks un kas atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā;

c) „lauksaimnieciska darbība” ir lauksaimniecības produktu ražošana vai audzēšana, ieskaitot ražas novākšanu, slaukšanu, dzīvnieku audzēšanu un turēšanu lauksaimniecības nolūkiem, vai zemes uzturēšanu labos lauksaimniecības un vides apstākļos, kā noteikts šīs regulas 6. pantā;

d) „tiešais maksājums” ir maksājums, ko piešķir tieši lauksaimniekiem saskaņā ar šīs regulas I pielikumā noteikto atbalsta shēmu;

e) „maksājumi konkrētā kalendārajā gadā” vai „maksājumi atsauces laikposmā” ir maksājumi, kas piešķirti vai kas jāpiešķir par attiecīgo(-ajiem) gadu(-iem), ieskaitot visus maksājumus par citiem periodiem, kuri sākas tajā(-os) kalendārajā(-os) gadā(-os);

f) „lauksaimniecības produkti” ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, ieskaitot kokvilnu, bet izņemot zvejniecības produktus;

g) „jaunās dalībvalstis” ir Bulgārija, Čehija, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Polija, Rumānija, Slovēnija un Slovākija;

h) „lauksaimniecības zeme” ir aramzemes, pastāvīgo ganību un ilggadīgo kultūru kopējā platība.

3. pants (ex-32)
Tiešo maksājumu finansēšana

Šajā regulā I pielikumā uzskaitītās atbalsta shēmas finansē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

II SADAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR TIEŠAJIEM MAKSĀJUMIEM

1. NODAĻA
SAVSTARPĒJA ATBILSTĪBA

4. pants
Galvenās prasības

1. Lauksaimnieks, kurš saņem tiešos maksājumus, ievēro II pielikumā minētās likumā noteiktās pārvaldības prasības, kā arī nodrošina labus lauksaimniecības un vides apstākļus, kas noteikti saskaņā ar 6. pantu.

2. Kompetentā valsts iestāde dara lauksaimniekam zināmu likumā noteikto pārvaldības prasību sarakstu un labus lauksaimniecības un vides apstākļus, kas jāievēro.

5. pants
Likumā noteiktās pārvaldības prasības

1. Likumā noteiktās pārvaldības prasības, kas minētas II pielikumā, nosaka ar Kopienas tiesību aktiem šādās jomās:

   a) sabiedrības, dzīvnieku un augu veselība;

   b) vide;

   c) dzīvnieku labturība.

2. Tiesību aktus, kas minēti II pielikumā, piemēro saskaņā ar šīs regulas spēkā esošo versiju un — direktīvu gadījumā — saskaņā ar dalībvalstīs īstenotajām versijām.

6. pants

Labi lauksaimniecības un vides apstākļi

1. Dalībvalstis nodrošina to, lai visās lauksaimniecības zemēs, jo īpaši zemē, ko vairs neizmanto ražošanai, tiktu saglabāti labi lauksaimniecības un vides apstākļi. Dalībvalstis valsts vai reģionālā līmenī nosaka obligātās prasības attiecībā uz labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, pamatojoties uz III pielikumā izklāstīto sistēmu un ņemot vērā attiecīgo apgabalu raksturīgās īpašības, tostarp augsnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas, zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi un lauksaimniecības struktūras.

2. Dalībvalstis, kuras nav jaunās dalībvalstis, nodrošina to, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumos par 2003. gadu, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām. Jaunās dalībvalstis nodrošina, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām 2004. gada 1. maijā, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām. Tomēr Bulgārija un Rumānija nodrošina to, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām 2007. gada 1. janvārī, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām.

   Tomēr dalībvalsts var pilnībā pamatotos apstākļos atkāpties no pirmās daļas, ja tā veic darbību, lai novērstu jebkādu ievērojamu samazinājumu tās kopējā pastāvīgajā ganību apgabalā.

   Pirmo daļu nepiemēro zemei, uz kuras atrodas pastāvīgās ganības, kas jāapmežo, ja tāda apmežošana ir saderīga ar vidi, un izņemot Ziemassvētku eglīšu plantācijas un ātraudzīgas sugas, kuras kultivē īsā termiņā.

2. NODAĻA
MODULĀCIJA UN FINANŠU DISCIPLĪNA

7. pants

Modulācija

1. Jebkuru to tiešo maksājumu summu, kas konkrētā kalendārajā gadā jāpiešķir lauksaimniekam un pārsniedz EUR 5000, samazina katru gadu līdz 2012. gadam par šādām procentuālajām daļām:

   a) 2009: 7%,

   b) 2010: 9%,

   c) 2011: 11%,

   d) 2012: 13%.

2. Samazinājumus, kas minēti 1. punktā, palielina:

   a) summām no EUR 100 000 līdz EUR 199 999 par 3 procentu punktiem;

   b) summām no EUR 200 000 līdz EUR 299 999 par 6 procentu punktiem;

c) summām no EUR 300 000 un vairāk par 9 procentu punktiem.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz tiešajiem maksājumiem, ko piešķir lauksaimniekiem Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās un Madeirā, Kanāriju salās un Egejas jūras salās.

8. pants
Neto maksimālie apjomi

1. Neskarot 11. punktu, kopējās tiešo maksājumu neto summas, kuras var piešķirt dalībvalstī attiecībā uz kalendāro gadu pēc šīs regulas 7. un 10. panta un Regulas (EK) Nr. 378/2007 1. panta piemērošanas, nav augstākas par maksimālo apjomu, kas noteikts šīs regulas IV pielikumā. Vajadzības gadījumā dalībvalstis sāk tiešo maksājumu lineāru samazināšanu, lai ievērotu IV pielikumā noteiktos maksimāli pieļaujamos apjomus.

2. Komisija saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru pārskata maksimālos apjomus, kas noteikti IV pielikumā, lai ņemtu vērā:

a) izmaiņas attiecībā uz maksimālajām summām, kuras var piešķirt saskaņā ar tiešajiem maksājumiem;

b) izmaiņas brīvprātīgajā modulācijā, kas minēta Regulā (EK) Nr. 378/2007;

c) saimniecību strukturālās izmaiņas.

9. pants
Modulācijas rezultātā iegūtās summas

1. Summas, kas rodas, veicot 7. pantā paredzētos samazinājumus, jebkurā dalībvalstī, kas nav jaunā dalībvalsts, ir pieejamas kā Kopienas papildu atbalsts pasākumiem saskaņā ar lauku attīstības programmām, ko finansē Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELVGF) atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1698/2005 saskaņā ar turpmākajos punktos paredzētajiem noteikumiem.

2. Summas, kuras atbilst samazinājumam par 5 procentu punktiem, iedala attiecīgajām dalībvalstīm saskaņā ar procedūru, kas minēta 128. panta 2. punktā, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

a) lauksaimniecības zemes;

b) nodarbinātība lauksaimniecībā;

c) iekšzemes kopprodukts (IKP) uz vienu iedzīvotāju pēc pirktspējas.

Tomēr jebkura attiecīgā dalībvalsts saņem vismaz 80 % no kopējām summām, kas modulācijas rezultātā radušās attiecīgajā dalībvalstī.

3. Atkāpjoties no 2. punkta otrās daļas, ja dalībvalstī saražoto rudzu proporcija kopējā labības ražošanā pārsniedza vidēji 5 % laikposmā no 2000. līdz 2002. gadam un to proporcija Kopienas kopējā rudzu ražošanā tajā pašā laikposmā pārsniedza 50 %, vismaz 90 % no summām, kas modulācijas rezultātā radās attiecīgajā dalībvalstī, atkārtoti piešķir minētajai dalībvalstij līdz 2013. gadam ieskaitot.

Tādā gadījumā, neierobežojot 58. pantā paredzēto iespēju, vismaz 10 % no summas, kas piešķirta attiecīgajai dalībvalstij, ir pieejami rudzu audzēšanas reģionos pasākumiem, kuri minēti šā panta 2. punktā.

Šajā punktā „labība" ir produkti, kas uzskaitīti V pielikuma I punktā.

4. Atlikušās summas, kas radušās no 7. panta 1. punkta piemērošanas, un summas, kas radušās no 7. panta 2. punkta piemērošanas, piešķir tai dalībvalstij, kurā attiecīgās summas radušās, saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru. Tās izlieto saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1698/2005 69. panta 5a. punktu.

10. pants

Īpaši noteikumi modulācijai jaunajās dalībvalstīs

1. Šīs regulas 7. pantu piemēro tikai lauksaimniekiem jaunajā dalībvalstī jebkurā kalendārajā gadā, ja tiešo maksājumu līmenis, kas piemērojams minētajā dalībvalstī attiecīgajā kalendārajā gadā saskaņā ar 110. pantu, nav mazāks par līmeni dalībvalstīs, kuras nav jaunās dalībvalstis, ņemot vērā visus samazinājumus, kuri piemērot saskaņā ar 7. panta 1. punktu.

2. Ja 7. pantu piemēro lauksaimniekiem jaunajā dalībvalstī, procentuālo daļu, ko piemēro saskaņā ar 7. panta 1. punktu, ierobežo līdz starpībai starp tiešo maksājumu līmeni, ko tiem piemēro saskaņā ar 110. pantu, un līmeni dalībvalstīs, kuras nav jaunās dalībvalstis, ņemot vērā visus samazinājumus, ko piemēro saskaņā ar 7. panta 1. punktu.

3. Gadījumā, ja samazinājumi, kas minēti 7. pantā, attiecas uz lauksaimniekiem jaunajā dalībvalstī, attiecīgajam lauksaimniekam nepiešķir papildu valsts tiešos maksājumus, kuri minēti 120. pantā.

4. Visas atlikušās summas, kas radušās no 7. panta 1. un 2. punkta piemērošanas, piešķir tai jaunajai dalībvalstij, kurā attiecīgās summas radušās, saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru. Tās izlieto saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1698/2005 69. panta 5.a punktu.

11. pants
Finanšu disciplīna

1. Tiešo maksājumu korekcija jānosaka tad, ja prognozes attiecībā uz Iestāžu nolīguma[17] par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību I pielikuma 2. pozīcijā iekļauto iepriekš minēto pasākumu finansēšanu konkrētajā budžeta gadā, ko paaugstina ar summām, kas norādītas šīs regulas 122. un 123. pantā, un pirms šīs regulas 7. un 10. pantā un Regulas (EK) Nr. 378/2007 1. pantā noteiktās modulācijas piemērošanas, norāda, ka iepriekš minētais gada maksimālais apjoms, ņemot vērā EUR 300 milj. robežvērtību, kas zemāka par maksimālo apjomu, tiks pārsniegts.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, ko iesniedz ne vēlāk kā tā kalendārā gada 31. martā, uz kuru attiecas 1. punktā minētās korekcijas, nosaka minētās korekcijas vēlākais līdz tā kalendārā gada 30. jūnijam, attiecībā uz kuru piemēro korekcijas.

3. Saskaņā ar 110. pantā paredzētās palielinājumu shēmas piemērošanu visiem tiešajiem maksājumiem, kas piešķirti jaunajās dalībvalstīs, uz jaunajām dalībvalstīm neattiecas 1. pants līdz tā kalendārā gada sākumam, kurā jaunajās dalībvalstīs piemērojamo tiešo maksājumu apjoms ir vismaz vienāds ar piemērojamo maksājumu apjomu dalībvalstīs, kuras nav jaunās dalībvalstis.

3. NODAĻA
SAIMNIECĪBU KONSULTATĪVĀ SISTĒMA

12. pants
Saimniecību konsultatīvā sistēma

1. Dalībvalstis izveido sistēmu lauksaimnieku konsultēšanai par zemes un saimniecību pārvaldību (še turpmāk „saimniecību konsultatīvā sistēma”), ko vada viena vai vairākas šim nolūkam izraudzītas iestādes vai privātas iestādes.

2. Konsultatīvā darbība attiecas vismaz uz likumā noteiktajām pārvaldības prasībām un labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kas minēti 1. nodaļā.

13. pants
Nosacījumi

1. Lauksaimnieki var piedalīties saimniecību konsultatīvajā sistēmā pēc brīvprātības principa.

2. Dalībvalstis dod priekšroku lauksaimniekiem, kuri gadā saņem vairāk nekā EUR 15 000 tiešajos maksājumos.

---

[17] OV C 139, 14.16.2006., 1. lpp.

14. pants

Apstiprinātu privāto organizāciju un izraudzīto iestāžu pienākumi

Neierobežojot valsts tiesību aktus par dokumentu publiskumu, dalībvalstis nodrošina to, lai 12. pantā minētās privātās iestādes un izraudzītās iestādes personām, kas nav lauksaimnieki, kuri pārvalda attiecīgās saimniecības, neatklātu personīgu vai individuālu informāciju un datus, kurus tās iegūst savā konsultatīvajā darbībā, izņemot jebkuru pārkāpumu, kas atklāts to darbības laikā un uz ko attiecas Kopienas vai valsts tiesību aktos noteikts pienākums informēt valsts iestādi, jo īpaši noziedzīgu nodarījumu gadījumā.

15. pants

Pārskatīšana

Vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim Komisija iesniedz ziņojumu par saimniecību konsultatīvās sistēmas piemērošanu, attiecīgā gadījumā pievienojot atbilstošus priekšlikumus, lai padarītu to par obligātu.

4. NODAĻA
INTEGRĒTĀ ADMINISTRĀCIJAS UN KONTROLES SISTĒMA

16. pants

Darbības joma

Katra dalībvalsts izveido un izmanto integrētu administrācijas un kontroles sistēmu, še turpmāk „integrētā sistēma”.

Integrēto sistēmu piemēro I pielikumā minētajām atbalsta shēmām.

Vajadzības gadījumā to attiecīgi piemēro arī 1. un 2. nodaļā paredzēto noteikumu administrācijai un kontrolei.

17. pants

Integrētās sistēmas elementi

1. Integrētajā sistēmā ietilpst šādi elementi:

   a) elektroniska datu bāze;

   b) lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēma;

   c) tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kā minēts 20. pantā;

   d) atbalsta pieteikumi;

   e) integrēta kontroles sistēma;

f) vienota sistēma, kas vajadzīga, lai reģistrētu katra tā lauksaimnieka identitāti, kurš iesniedzis atbalsta pieteikumu.

2. Ja piemēro šīs regulas 55. un 56. pantu, integrētajā sistēmā ietver dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1760/2000 un Padomes Regulu (EK) Nr. 21/2004.

3. Vajadzības gadījumā lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēma var ietvert ģeogrāfisko informācijas sistēmu olīvu audzēšanā.

18. pants
Elektroniska datu bāze

1. Elektroniskajā datu bāzē par katru lauksaimniecības uzņēmumu reģistrē datus, kas iegūti no atbalsta pieteikumiem.

Šī datu bāze jo īpaši ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību tieši un nekavējoties iepazīties ar datiem, kas attiecas uz kalendārajiem un/vai tirdzniecības gadiem, sākot no 2000. gada.

2. Dalībvalstis var izveidot decentralizētas datu bāzes ar nosacījumu, ka minētās datu bāzes, kā arī administratīvās procedūras datu reģistrēšanai un pieejai tiem ir sastādītas vienveidīgi visā dalībvalsts teritorijā un ir savstarpēji savietojamas, lai varētu veikt atbilstības pārbaudes.

19. pants
Identifikācijas sistēma lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabaliem

Lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēmu izveido, pamatojoties uz kartēm vai zemesgrāmatas aktiem, vai citiem kartogrāfiskiem materiāliem. Tiek izmantotas elektroniskas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas metodes, vēlams, ietverot tajās ortofotografēšanu no gaisa vai kosmosa, ar viendabīgu standartu, kas garantē precizitāti, kura ir vismaz līdzvērtīga kartogrāfijai mērogā 1:10 000.

20. pants
Tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēma

1. Tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu izveido tā, lai varētu pārbaudīt tiesības un veikt kontrolpārbaudes attiecībā uz atbalsta pieteikumiem un lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu.

2. Šī sistēma ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību tieši un nekavējoties iepazīties ar datiem, kas attiecas uz vismaz trīs iepriekšējiem kalendārajiem un/vai tirdzniecības gadiem pēc kārtas.

21. pants

Atbalsta pieteikumi

1. Katru gadu lauksaimnieki iesniedz pieteikumus par tiešajiem maksājumiem, attiecīgā gadījumā norādot:

   a) visus attiecīgās saimniecības lauksaimniecības zemes gabalus un, ja dalībvalsts piemēro 17. panta 3. punktu, olīvkoku skaitu un to izvietojumu lauksaimniecības zemes gabalā;

   b) aktivizēšanai deklarēto tiesību uz maksājumu skaitu un summu;

   c) jebkuru citu informāciju, ko paredz sniegt šī regula vai attiecīgā dalībvalsts.

2. Dalībvalsts var nolemt, ka pieteikuma atbalsta saņemšanai jāietver tikai izmaiņas attiecībā uz iepriekšējā gadā iesniegto atbalsta pieteikumu. Dalībvalsts izplata veidlapas, kuras iepriekš iespiestas, pamatojoties uz platībām, kas noteiktas iepriekšējā gadā, un piegādā grafisko materiālu, kurā norāda minēto platību atrašanās vietu un, vajadzības gadījumā, olīvkoku izvietojumu.

3. Dalībvalsts var nolemt, ka atsevišķā pieteikumā atbalstam ietver vairākas vai visas I pielikumā minētās atbalsta shēmas vai citas atbalsta shēmas.

22. pants

Atbilstības nosacījumu kontrole

1. Dalībvalstis veic atbalsta pieteikumu administratīvās kontroles, lai pārbaudītu atbilstības nosacījumus atbalsta piešķiršanai.

2. Administratīvās kontroles papildina ar pārbaudēm uz vietas, lai pārliecinātos par atbilstību pretendēt uz atbalstu. Tādēļ dalībvalstis izstrādā lauku saimniecību izlases veida pārbaužu plānu.

   Dalībvalstis lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu pārbaudēm uz vietas var izmantot attālo uzrādi un Globālās satelītu navigācijas sistēmas metodi.

3. Katra dalībvalsts izraugās iestādi, kas atbild par šajā nodaļā paredzēto kontroļu saskaņošanu.

   Ja dalībvalsts paredz deleģēt dažus saskaņā ar šo nodaļu veicamā darba aspektus specializētām aģentūrām vai uzņēmumiem, izraudzītā iestāde saglabā kontroli pār tādu darbu un atbildību par to.

23. pants

Samazinājumi un nepiešķiršana atbilstības noteikumu neizpildes gadījumā

1. Neierobežojot maksājumu samazinājumus un nepiešķiršanu, kā paredzēts šīs regulas 25. pantā, ja tiek konstatēts, ka lauksaimnieks nav izpildījis atbilstības nosacījumus, kas saistīti ar atbalsta piešķiršanu, kā paredzēts šajā regulā, maksājumu vai maksājuma daļu, kuru piešķir vai kura jāpiešķir un par kuru atbilstības nosacījumi ir ievēroti, samazina un nepiešķir gadījumos, kas jānosaka saskaņā ar šīs regulas 128. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Samazinājuma apjomu nosaka pakāpeniski saskaņā ar konstatētās neatbilstības būtību, pastāvīgumu un atkārtošanos, un to var noteikt tiktāl, ka pieteikumu izslēdz no vienas vai vairākām atbalsta shēmām uz vienu vai vairākiem kalendārajiem gadiem.

24. pants

Savstarpējas atbilstības kontrole

1. Dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos, ka lauksaimnieks pilda 1. nodaļā minētās saistības.

2. Dalībvalstis var izmantot savas pašreizējās administrācijas un kontroles sistēmas, lai nodrošinātu atbilstību likumā noteiktajām pārvaldības prasībām un labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kas minēti 1. nodaļā.

   Šīs sistēmas un jo īpaši liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000 un Regulu (EK) Nr. 21/2004, ir saderīga ar integrēto sistēmu, kā noteikts šīs regulas 28. panta 1. punktā.

25. pants

Maksājuma samazinājums vai tā nepiešķiršana, ja nav izpildīti savstarpējās atbilstības noteikumi

1. Ja nav ievērotas likumā noteiktās pārvaldības prasības vai labi lauksaimniecības un vides apstākļi jebkurā laikā konkrētajā kalendārajā gadā (še turpmāk „konkrētais kalendārais gads”), un neatbilstības pamatā ir darbība vai bezdarbība, ko var tieši attiecināt uz lauksaimnieku, kas iesniedzis atbalsta pieteikumu konkrētajā kalendārajā gadā, kopējo piešķiramo tiešo maksājumu summu pēc 7., 10., un 11. panta piemērošanas minētajam lauksaimniekam samazina vai nepiešķir saskaņā ar 26. pantā ietvertajiem sīki izklāstītajiem noteikumiem.

   Pirmo daļu piemēro arī gadījumā, ja attiecīgā neatbilstība ir darbības vai bezdarbības rezultāts, ko var tieši attiecināt uz personu, kurai lauksaimniecības zemi nodeva vai no kuras to pārņēma.

   Šajā punktā „nodošana” ir jebkāda veida darījums, ar ko lauksaimniecības zeme pārstāj būt „personas, kas nodod saimniecību,” rīcībā.

2. 1. punktā minētos maksājumus samazina vai tos nepiešķir tikai tad, ja neatbilstība attiecas uz:

a) lauksaimniecisku darbību; vai

b) attiecīgās saimniecības lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabaliem.

3. Ņemot vērā 1. punktu un saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti sīki izklāstītajos noteikumos 26. panta 1. punktā, dalībvalstis var nolemt nepiemērot maksājumu samazinājumu vai to nepiešķiršanu attiecībā uz summām, kas līdzvērtīgas vai zemākas par EUR 100, vienam lauksaimniekam vienā kalendārajā gadā, un kurā ietverts jebkāds maksājuma samazinājums vai tā nepiešķiršana, ko piemēro maksājumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1698/2005 51. panta 1. punktu.

Ja dalībvalsts nolemj izmantot pirmajā daļā noteikto iespēju, nākamajā gadā kompetentā iestāde veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieks ir labojis attiecīgo konstatēto neatbilstību. Lauksaimnieku informē par šādu konstatējumu un veicamo koriģējošo darbību.

26. pants

Sīki izklāstīti noteikumi par samazinājumiem un nepiešķiršanu, ja nav izpildīti savstarpējās atbilstības noteikumi

1. Sīki izstrādātus noteikumus [maksājumu] samazināšanai vai to nepiešķiršanai, kā minēts 25. pantā, paredz saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru. Šajā kontekstā jāņem vērā konstatētās neatbilstības nopietnība, apjoms, pastāvīgums un atkārtošanās, kā arī kritēriji, kas izklāstīti šā panta 2., 3. un 4. punktā.

2. Nolaidības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa nepārsniedz 5 % un atkārtotas neatbilstības gadījumā — 15 %.

Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var nolemt, ka samazinājumu nepiemēro, ja, ņemot vērā neatbilstības nopietnību, apjomu un pastāvīgumu, to uzskata par mazsvarīgu. Tomēr neatbilstības, kas rada tiešu risku sabiedrības vai dzīvnieku veselībai, nedrīkst uzskatīt par nenozīmīgām.

Ja lauksaimnieks nav nekavējoties veicis koriģējošu darbību, likvidējot konstatēto neatbilstību, kompetentā iestāde veic vajadzīgos pasākumus, kas vajadzības gadījumā var būt administratīva kontrole, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieks ir novērš attiecīgo konstatēto neatbilstību. Lauksaimnieku informē par šādu mazsvarīgu neatbilstības konstatējumu un veicamo koriģējošo darbību.

3. Tīšas neatbilstības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa principā nav mazāka par 20 %, un tās rezultāts var būt maksājuma nepiešķiršana saskaņā ar vienu vai vairākām atbalsta shēmām, un to var piemērot vienu vai vairākus kalendāros gadus.

4. Katrā ziņā samazinājumu un nepiešķirto maksājumu kopējā summa par vienu kalendāro gadu nepārsniedz kopējo summu, kas minēta 25. panta 1. punktā.

27. pants

Summas, kas rodas savstarpējas neatbilstības gadījumā

Summas, kas rodas no maksājumu samazinājumiem un to nepiešķiršanas, ja nav panākta atbilstība 1. nodaļas noteikumiem, tiek pārskaitītas ELGF. Dalībvalstis var paturēt 25 % no minētajām summām.

28. pants

Saderība ar integrēto sistēmu

1. Lai piemērotu VI pielikumā uzskaitītās atbalsta shēmas, dalībvalstis nodrošina to, lai administratīvās un kontroles procedūras, ko piemēro tādām shēmām, būtu saderīgas ar integrēto sistēmu šādos aspektos:

   a) elektroniska datu bāze;

   b) identifikācijas sistēmas lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabaliem;

   c) administratīvas pārbaudes.

   Tādēļ minētās sistēmas izveido tā, lai bez problēmām vai konfliktiem būtu iespējama pareiza sistēmu darbība vai datu apmaiņa starp tām.

2. Lai piemērotu Kopienas vai valsts atbalsta shēmas, kuras nav uzskaitītas VI pielikumā, dalībvalstis savās administratīvās un kontroles procedūrās var ietvert integrētās sistēmas vienu vai vairākas sastāvdaļas.

29. pants

Informācija un kontrole

1. Komisiju regulāri informē par integrētās sistēmas piemērošanu.

   Tā par šo jautājumu organizē viedokļu apmaiņu ar dalībvalstīm.

2. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 37. pantu pēc savlaicīgas attiecīgo kompetento iestāžu informēšanas Komisijas ieceltie pilnvarotie pārstāvji var veikt:

   a) visas pārbaudes vai kontroles, kas attiecas uz pasākumiem, kurus veic, lai izveidotu un īstenotu integrēto sistēmu;

   b) kontroles specializētajās aģentūrās un uzņēmumos, kas minēti 22. panta 3. punktā.

3. Neskarot dalībvalstu atbildību integrētās sistēmas ieviešanā un piemērošanā, Komisija var izmantot specializētu iestāžu vai personu atbalstu, lai atvieglotu integrētās sistēmas izveidi, uzraudzību un izmantošanu, jo īpaši, lai sniegtu dalībvalstu kompetentajām iestādēm tehnisku atbalstu, ja pēdējās tādu lūgtu.

5. NODAĻA
CITI VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

30. pants
Minimālās prasības tiešo maksājumu saņemšanai

1. Dalībvalstis nepiešķir tiešos maksājumu lauksaimniekam vienā no turpmāk minētajiem gadījumiem:

   a) ja pieprasītais vai izmaksājamais tiešo maksājumu apmērs konkrētajā kalendārajā gadā nepārsniedz EUR 250; vai

   b) ja saimniecības platība, par kuru var pretendēt uz atbalstu un par kuru pieprasīti vai par kuru jāizmaksā tiešie maksājumi, nepārsniedz vienu hektāru. Tomēr Kipra var noteikt, ka minimālā platība, par kuru var pretendēt uz atbalstu, ir 0,3 hektāri, savukārt Malta šādu platību var noteikt 0,1 hektāra apmērā.

   Tomēr lauksaimniekiem, kuriem piešķirtas 45. panta 1. punktā minētās īpašas tiesības, jāievēro a) apakšpunktā minētais noteikums.

2. Dalībvalstis var nolemt objektīvā un nediskriminējošā veidā nepiešķirt tiešos maksājumus tādām sabiedrībām vai uzņēmumiem Līguma 48. panta otrās daļas nozīmē, kuru uzņēmējdarbības galvenie mērķi nav lauksaimniecības darbības veikšana.

31. pants
Maksājumi

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, maksājumus saskaņā ar I pielikumā uzskaitītajām atbalsta shēmām saņēmējiem izmaksā pilnībā.

2. Maksājumus veic līdz divām reizēm gadā laikposmā no 1. decembra līdz nākamā kalendārā gada 30. jūnijam.

3. Maksājumus saskaņā ar I pielikumā minētajām atbalsta shēmām neveic, pirms nav pabeigtas pārbaudes attiecībā uz atbilstības nosacījumiem, kuras jāveic attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar 22. pantu.

4. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta un saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru, Komisija var:

   a) paredzēt avansa maksājumus;

   b) atļaut dalībvalstīm, ievērojot budžeta situāciju, izmaksāt avansa maksājumus līdz 1. decembrim reģionos, kuros ārkārtas apstākļu dēļ lauksaimniekiem radušās nopietnas finansiālas grūtības:

      i) līdz 50 % no maksājumiem;

      vai

ii) līdz 80 % no maksājumiem gadījumā, ja jau paredzēti avansa maksājumi.

32. pants
Apiešanas klauzula

Neierobežojot visus īpašos noteikumus individuālās atbalsta shēmās, maksājumi netiek veikti saņēmējiem, par kuriem ir konstatēts, ka tie ir mākslīgi radījuši nosacījumus, kas vajadzīgi šādu maksājumu iegūšanai, lai gūtu priekšrocības pretēji attiecīgās atbalsta shēmas mērķiem.

33. pants
Pārskatīšana

Atbalsta shēmas, kas uzskaitītas I pielikumā, piemēro, neierobežojot iespēju tās jebkurā brīdī pārskatīt, ņemot vērā ekonomikas norises un budžeta situāciju.

III SADAĻA
VIENOTĀ MAKSĀJUMA SHĒMA

1. NODAĻA
VISPĀRĒJA ĪSTENOŠANA

34. pants
Tiesības uz maksājumu

1. Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbalstu dara pieejamu lauksaimniekiem, ja:

a) tiem ir tiesības uz maksājumu, kuras iegūtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003;

b) tie iegūst tiesības uz maksājumu saskaņā ar šo regulu:

i) ar pārvedumu;

ii) no valsts rezervēm;

iii) saskaņā ar VII pielikumu;

iv) saskaņā ar 68. panta 4. punkta c) apakšpunktu un 65. panta 2. punkta trešo daļu.

2. Šajā sadaļā lauksaimnieki, kuriem ir tiesības uz maksājumu, ir lauksaimnieki, kuriem ir piešķirtas vai pilnīgi nodotas tiesības uz maksājumu.

35. pants

Tiesību uz maksājumu piešķiršana par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu

1. Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbalstu lauksaimniekiem piešķir pēc tam, kad aktivizētas tiesības uz maksājumu par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu. Aktivizētās tiesības uz maksājumu sniedz tiesības uz tajos noteikto summu maksājumu.

2. „Hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu" ir:

   a) jebkura saimniecības lauksaimniecības zeme, tostarp zemes gabali, kuros iestādīts pamežs ar īsu augseku (KN kods ex 0602 90 41), ko izmanto lauksaimniecības darbībām, vai, ja zemes gabalus izmanto arī ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām, ko pārsvarā izmanto lauksaimniecības darbībām. Komisija saskaņā ar šīs regulas 128. panta 2. punktā minēto procedūru paredz sīki izklāstītus noteikumus ar lauksaimniecību nesaistīto darbību izmantošanai, ko ļauj veikt uz hektāriem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu;

   b) jebkuras zemes platības, par kurām ir tiesības pretendēt uz atbalstu 2007. gadā un kuras

      i) vairs neatbilst definīcijai par atbilstību, jo ir īstenota Padomes Direktīva 79/409/EEK[18] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK[19], vai

      ii) attiecīgās shēmas darbības laikā ir apmežotas saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 31. pantu vai Regulas (EK) Nr. 1698/2005 43. pantu.

   Hektāri atbilst atbilstības nosacījumiem jebkurā kalendārā gada laikā.

36. pants

Paziņošana par hektāriem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu

1. Lauksaimnieks paziņo par zemes gabaliem, kuri atbilst hektāram, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, saistībā ar tiesībām uz maksājumu. Izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus, minētie zemes gabali ir lauksaimnieka rīcībā dalībvalsts noteiktajā dienā, kas nav vēlāk par dienu, kas attiecīgajā dalībvalstī noteikta atbalsta pieteikuma grozīšanai.

   Par *force majeure* vai ārkārtas apstākļiem kompetentā iestāde atzīst, piemēram, šādus gadījumus:

   a) lauksaimnieka nāve;

[18] OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.
[19] OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

b) lauksaimnieka ilgstoša darbnespēja;

c) nopietna dabas katastrofa, kas būtiski ietekmē saimniecības lauksaimniecības zemi;

d) lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanai paredzēto ēku nejauša nopostīšana saimniecībā;

e) epizootija, kas ietekmē visus lauksaimniekam piederošos lauksaimniecības dzīvniekus vai daļu no tiem.

2. Dalībvalstis pienācīgi pamatotos apstākļos var pilnvarot lauksaimnieku veikt izmaiņas savā paziņojumā ar nosacījumu, ka tiek ievērots hektāru skaits, kas atbilst viņa rīcībā esošajām tiesībām uz maksājumu, un apstākļi vienoto maksājumu piešķiršanai attiecīgajam apgabalam.

37. pants
Tiesību uz maksājumu grozīšana

Tiesības uz maksājumu par hektāru negroza, ja vien nav paredzēts citādi.

Komisija saskaņā ar šīs regulas 128. panta 2. punktā minēto procedūru paredz precīzus noteikumus tiesību uz maksājumu grozīšanai, jo īpaši attiecībā uz tiesību daļām.

38. pants
Vairākkārtējas prasības

Par platību, kas atbilst to hektāru skaitam, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu un attiecībā uz ko iesniegts vienotā maksājuma pieteikums, var iesniegt pieteikumu jebkura cita tiešā maksājuma saņemšanai, kā arī jebkura cita atbalsta saņemšanai, uz kuru neattiecas šī regula, ja vien nav noteikts citādi.

39. pants
Zemes izmantošana augļu un dārzeņu nozares aizkavētās integrācijas gadījumā

Ja dalībvalsts ir izmantojusi iespēju, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 51. panta otrajā daļā (še turpmāk „augļu un dārzeņu nozares aizkavētā integrācija vienotā maksājuma shēmā”), par zemes gabaliem apgabalos, uz kuriem attiecas lēmums, vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim nevar pretendēt uz atbalstu, ja tos izmanto:

a) augļu un dārzeņu audzēšanai;

b) galda kartupeļu ražošanai un/vai

c) stādaudzētavām.

Pirmajā daļā minētās aizkavētās integrācijas gadījumā dalībvalstis var pieņemt lēmumu atļaut audzēt sekundārās kultūras to hektāru platībā, par ko ir tiesības saņemt atbalstu, ilgākais trīs mēnešus, sākot no katra gada 15. augusta. Tomēr pēc dalībvalsts lūguma attiecībā uz reģioniem, kur klimatisko apstākļu dēļ labību parasti novāc agrāk, šo termiņu var mainīt saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru.

40. pants
Zemes izmantošana kaņepju ražošanai

1. Par platībām, ko izmanto kaņepju ražošanai, var pretendēt uz atbalstu tikai tad, ja izmantotajās šķirnēs *tetrahidrokanabinola* saturs nepārsniedz 0,2 %. Dalībvalstis izveido sistēmu, lai vismaz 30 % ar kaņepēm apsēto platību pārbaudītu kaņepju *tetrahidrokanabinola* saturu. Ja tomēr dalībvalsts ievieš iepriekšējas apstiprināšanas sistēmu šādai audzēšanai, minimums ir 20 % no platības.

2. Saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru maksājumus piešķir ar nosacījumu, ka tiek izmantotas konkrētu šķirņu sertificētas sēklas.

41. pants
Maksimālais apjoms

1. Katrai dalībvalstij visu tiesību uz maksājumu kopējais apjoms nav lielāks par valstij noteikto maksimālo apjomu, kas minēts VIII pielikumā.

   Piešķirot tiesības uz maksājumu vīnkopjiem un ņemot vērā jaunākos pieejamos datus, ko dalībvalstis tai iesniegušas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. [*Vīna regula*] [4.a pantu un 92. panta 6. punktu], Komisija saskaņā ar šīs regulas 128. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem šīs regulas VIII pielikumā valstij noteikto maksimālo apjomu. Dalībvalstis līdz 1. decembrim gadu pirms valsts maksimālā apjoma pielāgošanas paziņo Komisijai reģionālo vidējo rādītāju par piešķirtajām tiesībām, kas minētas šīs Regulas VII pielikuma B punktā.

2. Attiecīgā gadījumā dalībvalsts sāk lineāru tiesību vērtības samazināšanu, lai nodrošinātu tai noteiktā maksimālā apjoma ievērošanu.

42. pants
Valsts rezerve

1. Dalībvalstis izveido valsts rezervi, kurā ietver starpību starp VIII pielikumā noteikto maksimālo apjomu un kopējo piešķirto visu tiesību uz maksājumu vērtību.

2. Dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un pēc prioritātes principa piešķirtu tiesības uz maksājumu lauksaimniekiem, kuri uzsākuši lauksaimniecības darbību, tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no traucējumiem tirgū un konkurences traucējumiem.

3. Dalībvalstis, kuras nepiemēro 68. panta 1. punkta c) apakšpunktu, var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no tirgus un konkurences traucējumiem, tiesības uz maksājumu piešķirtu tiem lauksaimniekiem, kuri īsteno pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas saistībā ar vienu vai citu valsts intervences veidu, lai novērstu zemes pamešanu un/vai kompensētu īpašus šķēršļus lauksaimniekiem šādos apgabalos.

4. Piemērojot šo pantu, dalībvalstis var paaugstināt vienības vērtību un/vai lauksaimniekiem piešķirto tiesību uz maksājumu skaitu.

43. pants
Neizmantotās tiesības uz maksājumu

Visas tiesības uz maksājumu, kuras vēl nav izmantotas 2 gadu laikā, piešķir valsts rezervei, izņemot *force majeure* gadījumus un ārkārtas apstākļus 36. panta 1. punkta nozīmē.

44. pants
Tiesību uz maksājumu nodošana

1. Tiesības uz maksājumu var nodot citam lauksaimniekam, kas ir reģistrējis darbību tajā pašā dalībvalstī, izņemot faktisko vai pirmstermiņa mantošanu.

   Tomēr pat faktiskās vai pirmstermiņa mantošanas gadījumā tiesības uz maksājumu var izmantot tikai tajā dalībvalstī, kurā tika reģistrētas tiesības uz maksājumu.

   Dalībvalsts var nolemt, ka tiesības uz maksājumu var nodot vai izmantot viena un tajā pašā reģionā.

2. Tiesības uz maksājumu var nodot, tās pārdodot vai veicot citu galīgu nodošanu kopā ar zemi vai bez tās. Turpretim nomu vai līdzīgus darījumu veidus atļauj tikai tad, ja līdz ar nodotajām tiesībām uz maksājumu ir nodots arī līdzvērtīgs skaits hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

3. Gadījumā, ja tiesības uz maksājumu tiek pārdotas kopā ar zemi vai bez tās, dalībvalstis, rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgajiem principiem un atbilstīgi kritērijiem, kas jānosaka Komisijai saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru, var nolemt, ka daļa pārdoto tiesību uz maksājumu jānodod atpakaļ valsts rezervē vai ka to vienības vērtība jāsamazina par labu valsts rezervei.

45. pants
Nosacījumi attiecībā uz īpašām tiesībām

1. Ja nav noteikts citādi, tiesībām uz maksājumu, kas noteiktas III sadaļas 3. nodaļas 2. iedaļā un 71.m pantā Regulā (EK) Nr. 1782/2003, še turpmāk „īpašas tiesības”, piemēro noteikumus, kas paredzēti šā panta 2. un 3. punktā.

2. Atkāpjoties no 35. panta 1. punkta, lauksaimniekam, kam piešķirtas īpašas tiesības, dalībvalsts atļauj atkāpties no prasības aktivizēt tiesības, izmantojot līdzvērtīgu skaitu hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, ar nosacījumu, ka lauksaimnieks saglabā vismaz 50 % no lauksaimnieciskās darbības, ko tas veica 2000., 2001. un 2002. kalendārajā gadā un ko izsaka ganāmpulka vienībās (*LU*).

Pirmajā daļā minēto nosacījumu nepiemēro Maltā.

Īpašajās tiesībās neveic grozījumus.

3. Nododot īpašas tiesības, tiesību devējs negūst labumu no 2. punktā minētās atkāpšanās, izņemot mantošanas vai pirmstermiņa mantošanas gadījumus.

46. pants
Tiesību uz maksājumu pārskatīšana

Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var nolemt vēlākais līdz 2009. gada 1. augustam un, rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgiem principiem, no 2010. gada pāriet uz tādu tiesību uz maksājumu vērtības tuvināšanu, kuras izveidotas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas I līdz IV nodaļu. Tādēļ tiesības uz maksājumu var pakāpeniski pielāgot atbilstīgi vismaz trīs iepriekš noteiktām ikgadējām pakāpēm un objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

Nevienā no minētajām ikgadējām pakāpēm tiesību uz maksājumu vērtības samazinājums nav lielāks par 50 % no starpības starp to sākotnējo vērtību un vērtību, ko piemēro, īstenojot galīgo ikgadējo pakāpi.

Dalībvalstis var nolemt piemērot iepriekšējās daļas noteikumus atbilstošā ģeogrāfiskajā līmenī, ko nosaka saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi to institucionālajai vai administratīvajai struktūrai un/vai reģionālās lauksamniecības potenciālam.

2. NODAĻA
REĢIONĀLĀ UN DAĻĒJA ĪSTENOŠANA

1. IEDAĻA
REĢIONĀLA ĪSTENOŠANA

47. pants
Reģionālais maksimālā apjoma piešķīrums, kā minēts 41. pantā

1. Dalībvalsts, kas ieviesusi vienotā maksājuma shēmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 1. līdz 4. nodaļu, vēlākais līdz 2009. gada 1. augustam var nolemt piemērot vienotā maksājuma shēmu no 2010. gada reģionālā mērogā saskaņā ar šīs iedaļas noteikumiem.

2. Dalībvalstis izraugās reģionus saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi to institucionālajai vai administratīvajai struktūrai un/vai reģionālās lauksamniecības potenciālam.

Dalībvalstis, kam ir mazāk nekā trīs miljoni hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, var uzskatīt par vienu atsevišķu reģionu.

3. Dalībvalsts sīkāk sadala 41. pantā minēto maksimālo apjomu starp reģioniem atbilstīgi objektīviem kritērijiem.

48. pants

Vienoto maksājumu shēmas reģionalizācija

1. Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var nolemt sadalīt ne vairāk kā 50 % no reģionālā maksimālā apjoma, kas noteikts ar 47. pantu, starp visiem lauksaimniekiem, kuru saimniecības atrodas attiecīgajā reģionā, tostarp tiem, kuriem nepieder tiesības uz maksājumu.

2. Lauksaimnieki saņem tiesības uz maksājumu, kura vienības vērtību aprēķina, sadalot ar 48. pantu izveidoto reģionālā maksimālā apjoma attiecīgo daļu ar to skaitu hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, 35. panta 2. punkta nozīmē, kas noteikts reģionālā līmenī.

   Šādu tiesību uz maksājumu vērtību palielina gadījumos, ja lauksaimniekam līdz 2010. gada 15. maijam pieder tiesības uz maksājumu, uz ko attiecas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 1. līdz 4. nodaļa. Šajā nolūkā katru tiesību uz maksājumu reģionālo vienības vērtību palielina par summu, kas aprēķināta, pamatojoties uz to tiesību uz maksājumu kopējo vērtību, kas lauksaimniekam bija līdz 2010. gada 15. maijam. Palielinājumus aprēķina, nepārsniedzot reģionālo maksimālo apjoma atlikušo daļu pēc šā panta 1. punkta piemērošanas.

3. Tiesību skaits uz lauksaimnieku ir vienāds ar hektāru skaitu, ko attiecīgais lauksaimnieks deklarē 2010. gadā saskaņā ar 35. panta 2. punktu, izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus 36. panta 1. punkta nozīmē.

4. Tiesības uz maksājumu, kas lauksaimniekiem bija pirms 1. un 2. punktā minētā sadalījuma, atceļ un aizstāj ar jaunām tiesībām uz maksājumu, kas minētas 3. punktā.

49. pants

Tiesību uz maksājumu pārskatīšana

1. Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis, kuras piemēro šīs regulas 48. pantu, vēlākais līdz 2009. gada 1. augustam un, rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgiem principiem, var nolemt no 2011. gada pāriet uz tādu tiesību uz maksājumu vērtības tuvināšanu, kuras izveidotas saskaņā ar šo iedaļu vai Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas I līdz V nodaļas 1. iedaļu. Tādēļ šādas tiesības uz maksājumu var pakāpeniski pielāgot saskaņā ar vismaz divām iepriekš noteiktām ikgadējām pakāpēm un objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

2. Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis, kuras ieviesušas vienotā maksājuma shēmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 5. nodaļas 1. iedaļu, vēlākais līdz 2009. gada 1. augustam un, rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgiem principiem, var nolemt no 2010. gada pāriet uz tādu tiesību uz maksājumu vērtības tuvināšanu, kuras izveidotas saskaņā ar šo iedaļu, šādās tiesībās uz maksājumu nosakot veikt pakāpeniskas izmaiņas saskaņā ar vismaz trim iepriekš noteiktām ikgadējām pakāpēm un objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

   Pirmo daļu piemēro, neskarot dalībvalstu pieņemtos lēmumus, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 63. panta 3. punktu.

3. Nevienā no 1. un 2. punktā minētajām ikgadējām pakāpēm jebkuru tiesību uz maksājumu vērtības samazinājums nav lielāks par 50 % no starpības starp to sākotnējo vērtību un vērtību, ko piemēro, īstenojot galīgo ikgadējo pakāpi.

4. Dalībvalstis var nolemt piemērot 1., 2. un 3. punktu atbilstošā ģeogrāfiskajā līmenī, ko nosaka saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi to institucionālajai un/vai administratīvajai struktūrai un/vai reģionālās lauksamniecības potenciālam.

50. pants
Zemes izmantošana

Ja dalībvalsts, kas izvēlējusies augļu un dārzeņu nozares aizkavēto integrāciju, ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 60. pantā paredzēto atkāpi, lauksaimnieki saskaņā ar minēto pantu augļu, dārzeņu un galda kartupeļu audzēšanai var izmantot zemes gabalus, par kuriem paziņots atbilstīgi šīs regulas 36. pantam.

51. pants
Zālaugu platības

Piemērojot 48. pantu, dalībvalstis saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, nepārsniedzot reģionālo maksimālo apjomu vai daļu no tā, var noteikt dažādas vienības vērtības tiesībām uz maksājumu, kuras piešķir 48. panta 1. punktā minētajiem lauksaimniekiem:

a) par zālaugu platības hektāriem dienā, kas paredzēta platībatkarīgā atbalsta pieteikumos 2008. gadam, un jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz maksājumu, vai

b) par pastāvīgo ganību hektāriem dienā, kas paredzēta platībatkarīgā atbalsta pieteikumos 2008. gadam, un jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz maksājumu.

52. pants

Nosacījumi, kas piemērojami ar šo nodaļu noteiktajām tiesībām

1. Tiesības uz maksājumu, kas noteiktas saskaņā ar šo iedaļu vai ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 5. nodaļas 1. iedaļu, var tikai nodot vai izmantot vienā un tajā pašā reģionā vai starp reģioniem, ja tiesības uz maksājumu par hektāru ir identiskas.

2. Ja vien šajā iedaļā nav paredzēts citādi, piemēro citus šā panta noteikumus.

2. IEDAĻA
DAĻĒJA ĪSTENOŠANA

53. pants

Vispārēji noteikumi

1. Jebkura dalībvalsts, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 67. un 68. panta noteikumiem no vienotā maksājuma shēmas nepiešķir maksājumus par aitām, kazām un liellopiem, līdz 2009. gada 1. augustam var nolemt turpināt piemērot vienotā maksājuma shēmu no 2010. gada atbilstīgi šajā iedaļā izklāstītajiem noteikumiem un saskaņā ar lēmumu, kas pieņemts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 64. panta 1. punktam. Tomēr dalībvalstis var nolemt, ka daļu no to valstij noteiktā maksimālā apjoma izmanto papildu maksājumiem lauksaimniekiem saskaņā ar šīs regulas 55. panta 1. punktu, piemērojot zemāku likmi, nekā paredzēts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 64. panta 1. punktam.

   Ja dalībvalsts, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68.b pantu, no vienotā maksājuma shēmas nepiešķir dažus maksājumus par augļiem un dārzeņiem, tā piemēro vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi šajā iedaļā izklāstītajiem noteikumiem un saskaņā ar lēmumu, kas pieņemts atbilstīgi minētās regulas 68.b panta 1. un 2. punktam.

2. Ņemot vērā katras dalībvalsts izvēli, Komisija saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka maksimālo summu katram tiešajam maksājumam, kas minēts attiecīgi 54., 55. un 56. pantā.

   Minētā maksimālā summa ir vienāda ar katra tiešā maksājuma daļu 41. pantā minētajā valstij noteiktajā maksimālajā apjomā, un tā tiek reizināta ar samazinājuma procentuālajām daļām, ko dalībvalstis piemēro saskaņā ar 54., 55. un 56. pantu.

   Kopējo fiksēto maksimālo summu atskaita no valstij noteiktā maksimālā apjoma, kas minēts 41. pantā, saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru.

54. pants

Maksājumi par aitām un kazām

Dalībvalstis var saglabāt līdz pat 50 % no valstij noteiktā 41. pantā minētā maksimālā apjoma daļas, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1782/2003 VI pielikumā uzskaitītajiem maksājumiem par aitām un kazām, un katru gadu dalībvalstis veic papildu maksājumus lauksaimniekiem.

Papildu maksājumus piešķir lauksaimniekiem, kuri audzē aitas un kazas, saskaņā ar šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 7. iedaļas noteikumiem un nepārsniedzot maksimālo apjomu, kas noteikts saskaņā ar 53. panta 2. punktu.

55. pants

Maksājumi par liellopiem un teļiem

1. Dalībvalstis, kuras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) daļu saglabāja visu vai daļu no šajā regulā 41. pantā valstij noteiktā maksimālā apjoma, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1782/2003 VI pielikumā minētajai piemaksai par zīdītājgovīm, katru gadu veic papildu maksājumus lauksaimniekiem.

   Papildu maksājumus piešķir par zīdītājgovju uzturēšanu saskaņā ar šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 8. iedaļas noteikumiem un nepārsniedzot maksimālo apjomu, kas noteikts saskaņā ar 53. panta 2. punktu.

2. Dalībvalstis, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. panta 1. punktu, 68. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļu vai 68. panta 2. punkta b) apakšpunktu saglabāja visu vai daļu no valstij šīs regulas 41. pantā minētā maksimālā apjoma, kas atbilst kaušanas piemaksai par teļiem 2010. un 2011. gadā, kaušanas piemaksai par liellopiem, kas nav teļi, vai īpašajai piemaksai par vīriešu kārtas dzīvniekiem, var piešķirt papildu maksājumu lauksaimniekam. Papildu maksājumus piešķir par teļu kaušanu, par to liellopu kaušanu, kas nav teļi, un par vīriešu kārtas liellopu uzturēšanu saskaņā ar IV sadaļas 1. nodaļas 8. iedaļas noteikumiem. Papildu maksājumu nosaka 50 % apmērā no pakāpes, ko piemēro saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. pantu un nepārsniedzot robežvērtību, kas noteikta atbilstīgi šīs regulas 53. panta 2. punktam.

56. pants

Pārejas posma maksājumi par augļiem un dārzeņiem

1. Dalībvalstis līdz 2011. gada 31. decembrim saglabā līdz 50 % no valstij šīs regulas 41. pantā noteiktā maksimālā apjoma daļas attiecībā uz tomātiem saskaņā ar lēmumiem, ko tās pieņēma, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68.b panta 1. punktu.

   Šādā gadījumā, nepārsniedzot maksimālo summu, kas noteikta saskaņā ar šīs regulas 53. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildu maksājumu lauksaimniekiem.

Papildu maksājumu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē tomātus atbilstīgi šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 5. iedaļā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Dalībvalstis saskaņā ar lēmumu, ko tās pieņēma, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68.b panta 2. punktu,

a) līdz 2010. gada 31. decembrim saglabā līdz 100 % tiešā maksājuma daļas no šajā regulā 41. pantā valstij noteiktā maksimālā apjoma attiecībā uz noteiktām augļu un dārzeņu kultūrām, kas nav ikgadējās kultūras, kuras uzskaitītas šā punkta trešajā daļā, un

b) no 2011. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. decembrim saglabā līdz 75 % tiešā maksājuma daļas no šajā regulā 41. pantā valstij noteiktā maksimālā apjoma daļas attiecībā uz noteiktām augļu un dārzeņu kultūrām, kas nav ikgadējās kultūras, kuras uzskaitītas šā punkta trešajā daļā.

Šādā gadījumā, nepārsniedzot maksimālo summu, kas noteikta saskaņā ar 53. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildu maksājumu lauksaimniekiem.

Papildu maksājumu piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo vienu vai vairākus tādu augļu vai dārzeņu produktus, kā to noteikusi attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar IV sadaļas 1. nodaļas 5. iedaļā paredzētajiem noteikumiem:

a) svaigas vīģes;

b) svaigi citrusaugļi;

c) galda vīnogas;

d) bumbieri;

e) persiki un nektarīni; kā arī

f) „d'Ente" šķirnes plūmes.

3. Valstij noteiktā maksimālā apjoma tiešie maksājumi, kuri minēti 1. un 2. punktā, ir IX pielikumā noteiktie maksājumi.

3. NODAĻA
ĪSTENOŠANA JAUNAJĀS DALĪBVALSTĪS, KURAS PIEMĒROJUŠAS VIENOTĀ PLATĪBMAKSĀJUMA SHĒMU

57. pants

Vienoto maksājumu shēmas ieviešana dalībvalstīs, kuras piemērojušas vienotā platībmaksājuma shēmu

1. Ja šajā nodaļā nav paredzēts citādi, šīs sadaļas noteikumus piemēro jaunajās dalībvalstīs, kuras ir piemērojušas vienotā platībmaksājuma shēmu, kas noteikta V sadaļas 2. nodaļā.

   Nepiemēro 2. nodaļas 1. iedaļu un 42. un 45. pantu.

2. Ikviena jaunā dalībvalsts, kas piemērojusi vienotā platībmaksājuma shēmu, pieņem 53. panta 1. punktā un 58. panta 1. punktā minētos lēmumus līdz tā gada 1. augustam, kas ir pirms gada, kurā tā pirmo reizi piemēros vienotā platībmaksājuma shēmu.

3. Ikviena jaunā dalībvalsts, kura piemērojusi vienotā platībmaksājuma shēmu, var noteikt, ka papildus 35. panta 2. punktā paredzētajiem atbilstības nosacījumiem, hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, nozīmē jebkuru saimniecībai piederošu lauksaimniecības platību, kas ir saglabāta labos lauksaimniecības apstākļos 2003. gada 30. jūnijā, neatkarīgi no tā, vai to izmanto vai neizmanto ražošanai.

58. pants

Atbalsta pieteikums

1. Lauksaimnieki iesniedz pieteikumus atbalsta saņemšanai saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu līdz datumam, ko nosaka jaunās dalībvalstis, bet ne vēlāk kā līdz 15. maijam.

2. Izņemot *force majeure* gadījumus un ārkārtas apstākļus 36. panta 1. punkta nozīmē, tiesības nepiešķir tiem lauksaimniekiem, kuri uz vienotā maksājuma shēmu nav pieteikušies līdz vienotā maksājuma shēmas pirmā piemērošanas gada 15. maijam.

59. pants

Valsts rezerve

1. Katra jaunā dalībvalsts veic tai noteiktā maksimālā apjoma lineāru procentuālu samazināšanu, lai veidotu valsts rezervi.

2. Jaunās dalībvalstis izmanto valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no tirgus un konkurences traucējumiem, piešķirtu tiesības uz maksājumu lauksaimniekiem, kuri atrodas īpašā situācijā, kas jādefinē Komisijai saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Pirmajā gadā, kad piemēro vienotā maksājuma shēmu, jaunās dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no tirgus un konkurences traucējumiem, tiesības uz maksājumu piešķirtu tiem lauksaimniekiem konkrētās nozarēs, kuri atrodas īpašā situācijā sakarā ar pāreju uz vienotā maksājuma shēmu.

4. Saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no tirgus un konkurences traucējumiem, jaunās dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai piešķirtu tiesības uz maksājumu lauksaimniekiem, kuri uzsākuši lauksaimniecības darbību pēc 2007. gada 1. janvāra, bet tiešo maksājumu 2007. gadā nav saņēmuši.

5. Jaunās dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no tirgus un konkurences traucējumiem, tiesības uz maksājumu piešķirtu tiem lauksaimniekiem, kuri īsteno pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas saistībā ar vienu vai citu valsts intervences veidu, lai novērstu zemes pamešanu un/vai kompensētu īpašus šķēršļus lauksaimniekiem šādos apgabalos.

6. Lai piemērotu 2. un 5. punktu, jaunās dalībvalstis, nepārsniedzot EUR 5000, var palielināt vienības vērtību tiesībām uz maksājumu, kuras pieder attiecīgajam lauksaimniekam, un/vai attiecīgajam lauksaimniekam var piešķirt jaunas tiesības uz maksājumu.

7. Jaunās dalībvalstis veic lineārus tiesību samazinājumus, ja to valsts rezerve nav pietiekama.

60. pants

Valstij noteiktais maksimālais apjoms, kas minēts 41. pantā

1. Jaunās dalībvalstis vienotā maksājuma shēmu piemēro reģionu līmenī.

2. Šos reģionus jaunās dalībvalstis nosaka saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

3. Vajadzības gadījumā pēc 59. pantā paredzētā samazinājuma katra jaunā dalībvalsts atbilstīgi objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem sadala starp reģioniem tai noteikto maksimālo apjomu, kas minēts 41. pantā.

61. pants

Tiesību uz maksājumu piešķiršana

1. Visi lauksaimnieki saņem tiesības, kuru vienības vērtību aprēķina, sadalot 41. pantā minēto maksimālo apjomu ar tiesību uz maksājumu skaitu, kas noteiktas valsts mērogā saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Tiesību skaits vienam lauksaimniekam ir vienāds ar hektāru skaitu, ko tas deklarē saskaņā ar 36. panta 1. punktu vienotās maksājumu shēmas piemērošanas pirmajā gadā, izņemot *force majeure* gadījumus vai ārkārtas apstākļus 36. panta 1. punkta nozīmē.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, jaunās dalībvalstis var nolemt, ka tiesību skaits vienam lauksaimniekam ir vienāds ar visu to trīs gadu vidējo hektāru skaitu, par kuriem 2005., 2006. un 2007. gadā piešķīra tiesības uz vienoto platībmaksājumu, izņemot *force majeure* gadījumus vai ārkārtas apstākļus 36. panta 1. punkta nozīmē.

62. pants
Zālaugu platības

Jaunās dalībvalstis saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, nepārsniedzot reģionālo maksimālo apjomu vai daļu no tā, var noteikt dažādas vienības vērtības tiesībām uz maksājumu, kuras piešķir 61. panta 1. punktā minētajiem lauksaimniekiem:

a) par zālaugu platību hektāriem, kas noteikti 2008. gada 30. jūnijā, un par jebkuru hektāru, par ko ir tiesības pretendēt uz atbalstu, vai

b) par pastāvīgo ganību hektāriem, kas noteikti 2008. gada 30. jūnijā, un par jebkuru hektāru, par ko ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

63. pants
Tiesībām piemērojamie nosacījumi

1. Saskaņā ar šo nodaļu noteiktās tiesības var nodot tikai tajā pašā reģionā vai starp tiem reģioniem, kuros tiesības par hektāru ir identiskas.

2. Jaunās dalībvalstis vēlākais līdz tā gada 1. augustam, kas ir pirms vienotās maksājumu shēmas pirmā piemērošanas gada, var arī pieņemt lēmumu atbilstīgi Kopienu tiesību vispārējam principam par to, ka saskaņā ar šo nodaļu noteiktās tiesības ir pakļautas pakāpeniskiem grozījumiem, lai tuvinātu tiesību uz maksājumu vērtību atbilstīgi iepriekš noteiktiem pasākumiem un objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

3 Izņemot *force majeure* gadījumus vai ārkārtas apstākļus, kas minēti 36. panta 1. punktā, lauksaimnieks var nodot savas tiesības uz maksājumu bez zemes tikai pēc tam, kad tas 35. panta nozīmē ir izmantojis vismaz 80 % no savām tiesībām uz maksājumu vismaz viena kalendārā gada laikā, vai pēc tam, kad tas ir brīvprātīgi atdevis valsts rezervei visas tiesības uz maksājumu, kuras tas nav izmantojis vienotās maksājumu shēmas pirmajā piemērošanas gadā.

4. NODAĻA
SAISTĪTO MAKSĀJUMU INTEGRĀCIJA VIENOTAJĀ MAKSĀJUMU SHĒMĀ

64. pants

Saistītā atbalsta integrācija vienotajā maksājumu shēmā

Dalībvalstis no 2010. gada saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem noteikumiem vienotajā maksājumu shēmā iekļauj atbalstu, kas ietverts saistītā atbalsta shēmās, kuras minētas X pielikuma I, II un III punktā.

65. pants

No vienotās maksājumu shēmas izslēgtā saistītā atbalsta integrācija

1. Summas, kas minētas XI pielikumā un kuras bija pieejamas saistītajam atbalstam, kas ietverts X pielikuma I punktā minētajās shēmās, dalībvalstis sadala starp lauksaimniekiem attiecīgajās nozarēs saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, ņemot vērā jo īpaši atbalstu, ko minētie lauksaimnieki saņēma tiešā vai netiešā veidā atbilstīgi attiecīgajām atbalsta shēmām vienā vai vairākos gados laikposmā no 2005. līdz 2008. gadam.

2. Dalībvalstis palielina to tiesību uz maksājumu vērtību, kas pieder attiecīgajiem lauksaimniekiem, pamatojoties uz summām, kas radušās no 1. punkta noteikumu piemērošanas.

   Vērtības palielinājumu tiesībām uz maksājumu katram lauksaimniekam aprēķina, sadalot iepriekšējā daļā minēto summu ar tiesību uz maksājumu skaitu, kas pieder katram attiecīgajam lauksaimniekam.

   Tomēr, ja lauksaimniekam attiecīgajā nozarē nepieder tiesības uz maksājumu, viņam piešķir tiesības uz maksājumu, kuru:

   a) skaits ir vienāds ar hektāru skaitu, par kuriem viņš ir paziņojis saskaņā ar 36. panta 1. punktu attiecībā uz gadu, kad saistītā atbalsta shēmu integrē vienotajā maksājumu shēmā;

   b) vērtību nosaka, sadalot pirmajā daļā minēto summu ar skaitu, kas iegūts saskaņā ar a) apakšpunktu.

66. pants

No vienotās maksājumu shēmas daļēji izslēgtā saistītā atbalsta integrācija

Summas, kas bija pieejamas saistītajam atbalstam saskaņā ar X pielikuma II punktā minētajām shēmām, dalībvalstis sadala starp lauksaimniekiem attiecīgajās nozarēs proporcionāli atbalstam, ko šie lauksaimnieki saņēma saskaņā ar attiecīgajām atbalsta shēmām laikposmā no 2000. līdz 2002. gadam. Tomēr dalībvalstis var izvēlēties nesenāku atsauces laikposmu saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem mērķiem.

Dalībvalstis palielina tiesību uz maksājumu skaitu attiecīgajiem lauksaimniekiem vai piešķir tiesības uz maksājumu saskaņā ar 65. panta 2. punkta noteikumiem.

67. pants

No vienotās maksājumu shēmas daļēji izslēgtā saistītā atbalsta integrācija pēc izvēles

Ja dalībvalsts nepieņem lēmumu, kas minēts 53. panta 1. punkta pirmajā daļā, summas, kuras bija pieejamas saistītajam atbalstam, kas minēts X pielikuma III punkta minētajās shēmās, integrē vienotajā maksājumu shēmā saskaņā ar 66. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

5. NODAĻA
ĪPAŠAIS ATBALSTS

68. pants

Vispārīgie noteikumi

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2009. gada 1. augustam var pieņemt lēmumu no 2010. gada izmantot līdz 10 % no valstij noteiktā maksimālā apjoma, kas minēts 41. pantā, lai piešķirtu lauksaimniekiem atbalstu

   a) par:

      i) īpašiem lauksaimnieciskās darbības veidiem, kas ir svarīgi vides aizsardzībai vai uzlabošanai,

      ii) lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanu,

      iii) lauksaimniecības produktu tirdzniecības uzlabošanu;

   b) lai palīdzētu risināt īpašas grūtības, kas skar lauksaimniekus piena, liellopu, aitas un kazas gaļas un rīsa nozarē ekonomiski vājos vai ekoloģiski jutīgos apgabalos;

   c) apgabalos, uz kuriem attiecas pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas, lai novērstu zemes pamešanu un/vai, lai risinātu īpašās šo apgabalu lauksaimnieku problēmas,

   d) ieguldot ražas apdrošināšanas prēmijās saskaņā ar 69. pantā izklāstītajiem nosacījumiem,

   e) kopfondos dzīvnieku un augu slimībām saskaņā ar 70. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Atbalstu par 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem pasākumiem var piešķirt tikai:

   a) ja

      i) attiecībā uz atbalstu par i) apakšpunktā minētajiem īpašajiem lauksaimnieciskās darbības veidiem tiek ievērotas agrovides maksājumu prasības, kas izklāstītas Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. panta 3. punkta pirmajā daļā,

ii) attiecībā uz atbalstu par ii) apakšpunktā minēto lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanu tas ir saderīgs ar Padomes Regulu (EK) Nr. 509/2006, Padomes Regulu (EK) Nr. 510/2006, Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007[20] un Regulas (EK) Nr. 1234/2007 II daļas II sadaļas I nodaļu un

iii) attiecībā uz atbalstu par iii) apakšpunktā minēto lauksaimniecības produktu tirdzniecības uzlabošanu tiek ievēroti Padomes Regulas (EK) Nr. 3/2008 2.-5. pantā noteiktie kritēriji, un

b) tikai, lai segtu faktiskās papildu izmaksas un negūtos ienākumus attiecīgā mērķa sasniegšanai.

3. Atbalstu par 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem var piešķirt tikai:

a) ja pilnībā īstenota vienotā maksājuma shēmu attiecīgajā nozarē saskaņā ar 54., 55. un 71. pantu,

b) apjomā, kas vajadzīgs, lai stimulētu ražošanas pašreizējā līmeņa saglabāšanu.

4. Atbalsts saistībā ar 1. punkta a), b) un e) apakšpunktā minētajiem pasākumiem nepārsniedz 2,5 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimālā apjoma; dalībvalstis var noteikt katram pasākumam mazāku apjomu.

5. Atbalsts, kas minēts:

a) 1. punkta a) un d) apakšpunktā, tiek sniegts gada papildu maksājumu veidā,

b) 1. punkta b) apakšpunktā, tiek sniegts gada papildu maksājumu veidā, piemēram, maksājums par katru dzīvnieku vai piemaksa par zālaugu platībām,

c) 1. punkta c) apakšpunktā, tiek sniegts kā vienības vērtības palielinājums un/vai palielinot lauksaimnieka tiesību uz maksājumu skaitu,

d) 1. punkta e) apakšpunktā, tiek sniegts kompensācijas maksājumu veidā, kā precizēts 70. pantā.

6. To tiesību uz maksājumu nodošanu, kam ir palielināta vienības vērtība un 5. punkta c) apakšpunktā minētās tiesības uz papildu maksājumu, var atļaut tikai tad, ja kopā ar nodotajām tiesībām nodod līdzvērtīgu hektāru skaitu.

7. Atbalstam par 1. punktā minētajiem pasākumiem jābūt saskanīgam ar citiem Kopienas pasākumiem un politikas jomām.

8. Dalībvalstis piesaista papildu līdzekļus, kas vajadzīgi, lai segtu atbalstu, kas minēts

a) 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā, veicot lineāru lauksaimniekiem piešķirto tiesību samazinājumu un/vai veicot samazinājumu valsts rezervē,

---

[20] OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.

b) 1. punkta e) apakšpunktā, vajadzības gadījumā veicot viena vai vairāku attiecīgo maksājumu saņēmējiem izmaksājamu maksājumu lineāru samazinājumu saskaņā ar šo sadaļu un 1. un 3. punktā noteiktajā apjomā.

9. Komisija saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru paredz nosacījumus šajā iedaļā minētā atbalsta piešķiršanai jo īpaši, lai nodrošinātu saskanību ar citiem Kopienas pasākumiem un politikas jomām un novērstu atbalsta uzkrāšanos.

69. pants
Ražas apdrošināšana

1. Dalībvalstis var veikt finansiālus ieguldījumus iemaksās par ražas apdrošināšanu pret zaudējumiem, ko radījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi.

Šajā pantā „nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi" nozīmē laika apstākļus, kas pielīdzināmi dabas katastrofām, piemēram, sals, krusa, ledus, lietus vai sausums, kas vienā reizē iznīcina vairāk nekā 30 % no attiecīgā lauksaimnieka vidējās gada produkcijas iepriekšējo trīs gadu laikā vai no trīs gadu vidējās produkcijas, pamatojoties uz iepriekšējo piecu gadu periodu un izslēdzot augstāko un zemāko rādītāju.

2. Katram lauksaimniekam piešķirtais finansiālais ieguldījums ir noteikts 60 % apmērā no apdrošināšanas prēmijas. Dalībvalstis var nolemt palielināt finansiālo ieguldījumu līdz 70 %, ņemot vērā klimatiskos apstākļus vai stāvokli attiecīgajā nozarē.

Dalībvalstis var noteikt tās prēmijas lielumu, par kuru ir tiesības saņemt piemaksu, nosakot attiecīgu maksimālo apjomu.

3. Izmaksu segums par ražas apdrošināšanu ir pieejams tikai tad, ja nelabvēlīgus klimatiskos apstākļus oficiāli atzinusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde.

4. Apdrošināšanas maksājumi kompensē ne vairāk kā kopējās šādu 1. punktā minēto zaudējumu aizstāšanas izmaksas un neietver prasību precizēt vai norādīt nākamās produkcijas veidu vai daudzumu.

5. Visas finanšu iemaksas tieši iemaksā attiecīgajam lauksaimniekam.

6. Dalībvalstu izmaksas par finansējuma piešķiršanu līdzfinansē no 68. panta 1. punktā minētajiem Kopienas fondiem 40 % apmērā no šā panta 2. punktā noteiktajām apdrošināšanas iemaksu attaisnotajām summām.

Pirmā daļa neierobežo dalībvalstu tiesības pilnībā vai daļēji segt savu finansējuma daļu, attiecīgajās nozarēs izmantojot kolektīvās atbildības obligātās sistēmas.

7. Finansiālais ieguldījums nedrīkst radīt šķēršļus iekšējo apdrošināšanas pakalpojumu tirgus darbībai. Finansiālo ieguldījumu nedrīkst ierobežot līdz apdrošināšanai, ko nodrošina viena apdrošināšanas uzņēmējsabiedrība vai uzņēmējsabiedrību grupa vai uz ko attiecas nosacījums, ka apdrošināšanas līgums jāslēdz ar uzņēmējsabiedrību, kas reģistrēta attiecīgajā dalībvalstī.

70. pants

Dzīvnieku un augu slimību gadījumā paredzētie kopfondi

1. Dalībvalstis, veicot iemaksas kopfondos, var paredzēt finansiālu kompensāciju, kas izmaksājama lauksaimniekiem par ekonomiskajiem zaudējumiem, ko radījis dzīvnieku vai augu slimību uzliesmojums.

2. Šajā pantā:

   a) „kopfonds” nozīmē dalībvalsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem apstiprinātu sistēmu, lai iesaistītie lauksaimnieki varētu apdrošināties, piešķirot šādiem lauksaimniekiem kompensācijas maksājumus, ja tos skāruši ekonomiski zaudējumi, ko radījis dzīvnieku vai augu slimību uzliesmojums;

   b) „ekonomiskie zaudējumi” nozīmē jebkuras papildu izmaksas, kas radušās lauksaimniekam, veicot ārkārtas pasākumus, lai samazinātu attiecīgā tirgus apgādi, vai jebkurus būtiskus produkcijas zaudējumus. Izmaksas, par kurām var piešķirt kompensāciju saskaņā ar citiem Kopienas noteikumiem, un izmaksas, ko radījusi citu veterinārsanitāro, veterināro vai fitosanitāro pasākumu izmantošana, neuzskata par ekonomiskiem zaudējumiem.

3. Kopfonds finansiālo kompensāciju izmaksā tieši iesaistītajiem lauksaimniekiem, kurus skāruši ekonomiskie zaudējumi.

   Kopfonda izmaksātās finansiālās kompensācijas avots ir:

   a) pamatkapitāls, ko iesaistītie lauksaimnieki ieguldījuši fondā, un/vai

   b) aizņēmumi, ko fonds izdarījis saskaņā ar komercnoteikumiem.

   Sākotnējo kapitālu nevar veidot publisks finansējums.

4. Finansiālie ieguldījumi, kas minēti 1. punktā, var attiekties uz:

   a) administratīvajām izmaksām kopfonda izveidošanai, kas sadalītas maksimāli trim gadiem,

   b) kapitāla un procentu atmaksai par aizņēmumiem, ko kopfonds izdarījis saskaņā ar komercnoteikumiem, lai izmaksātu lauksaimniekiem finansiālo kompensāciju,

   c) summām, ko kopfonds lauksaimniekiem kā finansiālu kompensāciju izmaksājis no pamatkapitāla.

   To komercaizņēmumu minimālo un maksimālo ilgumu, par kuriem ir tiesības pretendēt uz finansiālu atbalstu, nosaka Komisija saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru.

   Ja finansiālā kompensācija izmaksāta no fonda saskaņā ar pirmās daļas c) punktu, publiskajam finansiālajam atbalstam ir jānotiek atbilstīgi grafikam, kāds paredzēts minimālā ilguma komerciālajam aizņēmumam.

5. Finansiālais ieguldījums nepārsniedz 60 % no 4. punktā minētajām izmaksām. Dalībvalstis var nolemt palielināt finansiālo ieguldījumu līdz 70 %, ņemot vērā stāvokli attiecīgajā nozarē. Izmaksas, ko nesedz finansiālie ieguldījumi, jāsedz iesaistītajiem lauksaimniekiem.

   Dalībvalstis var ierobežot izmaksas, par kurām ir tiesības uz finansiālo ieguldījumu, piemērojot:

   a) katram fondam maksimālo apjomu,

   b) katrai vienībai attiecīgu maksimālo apjomu.

6. Dalībvalstu izmaksas par finansējuma piešķiršanu līdzfinansē Kopiena no 68. panta 1. punktā minētajiem fondiem 40 % apmērā no 4. punktā noteiktajām attaisnotajām summām.

   Pirmā daļa neierobežo dalībvalstu tiesības pilnībā vai daļēji segt savu finansējuma daļu, attiecīgajās nozarēs izmantojot kolektīvās atbildības obligātās sistēmas.

7. Dalībvalstis nosaka noteikumus kopfonda izveidošanai un pārvaldībai, jo īpaši attiecībā uz kompensācijas maksājumu piešķiršanu lauksaimniekiem krīzes gadījumā vai šo noteikumu pārvaldībai un kontrolei.

8. Dalībvalstis iesniedz Komisijai gada ziņojumu par šā panta īstenošanu. Šā ziņojuma formu, saturu, grafiku un termiņus nosaka Komisija saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru.

IV SADAĻA
CITAS ATBALSTA SHĒMAS

1. NODAĻA
KOPIENAS ATBALSTA SHĒMAS

1. IEDAĻA
KULTŪRATKARĪGAIS MAKSĀJUMS PAR RĪSIEM

71. pants
Darbības joma

2009., 2010. un 2011. gadā atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē rīsus, uz kuriem attiecas KN kods 1006 10, ievērojot šajā iedaļā paredzētos nosacījumus.

72. pants
Atbalsta nosacījumi un apmērs

1. Atbalstu piešķir par hektāru zemes, kura apsēta ar rīsiem un uz kuras kultūraugus saglabā vismaz līdz ziedēšanas sākumam parastos augšanas apstākļos.

Par kultūraugiem, ko audzē pilnībā apsētās platībās un ko audzē saskaņā ar vietējiem standartiem, bet kas nesasniedz ziedēšanas posmu ārkārtas laika apstākļu dēļ, kurus atzinusi attiecīgā dalībvalsts, tomēr saglabājas tiesības pretendēt uz atbalstu, ja konkrētās platības neizmanto nevienam citam nolūkam līdz minētajam audzēšanas posmam.

2. Atbalsta apmērs atbilstīgi ražām attiecīgajās dalībvalstīs ir šāds:

	EUR/ha	
	2009.g.	***2010. un 2011.g.***
Bulgārija	345,255	172,627
Grieķija	561,00	280,5
Spānija	476,25	238,125
Francija	411,75	205,875
Itālija	453,00	226,5
Ungārija	232,50	116,25
Portugāle	453,75	226,875
Rumānija	126,075	63,037

73. pants
Platības

Ar šo tiek noteikta katras ražotājas dalībvalsts pamatplatība. Francijai tomēr nosaka divas pamatplatības. Pamatplatības ir šādas:

– Bulgārija: 4 166 ha,

– Grieķija: 20 333 ha,

– Spānija: 104 973 ha,

– Francija: 19 050 ha,

– Itālija: 219 588 ha,

– Ungārija: 3222 ha,

– Portugāle: 24 667 ha,

– Rumānija: 500 ha.

Dalībvalsts savu pamatplatību vai pamatplatības var sīkāk sadalīt pamata apakšplatībās atbilstīgi objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

74. pants
Platību limita pārsniegšana

1. Ja dalībvalstī rīsu audzēšanai nodotā platība konkrētā gadā pārsniedz 73. pantā norādīto pamatplatību, katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasīts atbalsts, minētajā gadā proporcionāli samazina.

2. Ja dalībvalsts savu pamatplatību vai pamatplatības sīkāk sadala pamata apakšplatībās, 1. punktā paredzēto samazinājumu piemēro tikai tiem lauksaimniekiem, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās noteiktie ierobežojumi ir pārsniegti. Platību samazina tad, ja attiecīgajā dalībvalstī platības, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās ierobežojumi nav pārsniegti, ir atkārtoti pārdalītas pamata apakšplatībās, kurās noteiktie ierobežojumi ir pārsniegti.

2. IEDAĻA
ATBALSTS PAR CIETES KARTUPEĻIEM

75. pants
Atbalsta apmērs

Atbalstu nosaka lauksaimniekiem, kuri audzē kartupeļus, kas paredzēti kartupeļu cietes ražošanai. Maksājuma summu piemēro kartupeļu daudzumam, kas vajadzīgs, lai iegūtu vienu tonnu cietes. Tā ir:

a) EUR 66,32 par 2009./2010. un 2010./2011. tirdzniecības gadu;

b) EUR 33,16 par 2011./2012. un 2012./2013. tirdzniecības gadu.

Šo summu pielāgo atbilstīgi cietes saturam kartupeļos.

76. pants
Nosacījumi

Atbalstu maksā tikai par kartupeļu daudzumu, uz ko attiecas audzēšanas līgums starp kartupeļu audzētāju un cietes ražotāju, tās kvotas ietvaros, kura piešķirta attiecīgam uzņēmumam, kā minēts Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007[21] 84.a. panta 2. punktā.

3. IEDAĻA
KULTŪRATKARĪGAIS MAKSĀJUMS PAR KOKVILNU

77. pants
Darbības joma

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē kokvilnu, kuras KN kods ir 5201 00, ievērojot šajā iedaļā paredzētos nosacījumus.

78. pants
Nosacījumi

1. Atbalstu piešķir par hektāru, kas apsēts ar kokvilnu un par kuru var pretendēt uz atbalstu. Lai varētu pretendēt uz atbalstu, platībai ir jāatrodas uz lauksaimniecības zemes, ko dalībvalsts ir atļāvusi izmantot kokvilnas audzēšanai, tai jābūt apsētai ar atļautajām šķirnēm un faktiski novāktai normālos audzēšanas apstākļos.

[21] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

Atbalstu, kas minēts 77. pantā, piešķir par pienācīgi labu un tirdzniecības prasībām atbilstošas kvalitātes kokvilnu.

2. Dalībvalstis atļauj izmantot 1. punktā minēto zemi un šķirnes saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem un nosacījumiem, kas pieņemti atbilstīgi 128. panta 2. punktā minētajai procedūrai.

79. pants
Pamatplatības un summas

1. Ar šo ir noteikta pamatplatība šādām valstīm:

– Bulgārija: 10 237 ha,

– Grieķija: 370 000 ha,

– Spānija: 70 000 ha,

– Portugāle: 360 ha.

2. Atbalsta summa par katru hektāru, kas atbilst atbalsta saņemšanas kritērijiem, ir:

– Bulgārija: EUR 263,

– Grieķija: EUR 594 par 300 000 hektāriem un EUR 342,85 par atlikušajiem 70 000 hektāriem,

– Spānija: EUR 1 039,

– Portugāle: EUR 556.

3. Ja attiecīgajā dalībvalstī un attiecīgajā gadā platība, kas atbilst atbalsta piešķiršanas kritērijiem un kurā audzē kokvilnu, pārsniedz 1. punktā noteikto pamatplatību, 2. punktā paredzēto atbalstu šai dalībvalstij samazina proporcionāli pārsniegtajai pamatplatībai.

Tomēr Grieķijai proporcionālo samazinājumu piemēro attiecībā uz atbalsta summu, kas noteikta valstij noteiktās pamatplatības daļai un kas ir 70 000 hektāri, lai ņemtu vērā kopējo summu, kas ir 202,2 miljoni euro.

4. Saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai.

80. pants
Apstiprinātās starpnozaru organizācijas

1. Šajā iedaļā „apstiprināta starpnozaru organizācija” ir juridiska persona, ko veido kokvilnas audzētāji un vismaz viens kokvilnas attīrītājs, un kas veic šādas darbības:

– palīdz labāk koordinēt veidu, kādā kokvilna nonāk tirgū, jo īpaši, veicot pētījumus un tirgus izpēti,

– izstrādā standarta līgumu veidlapas atbilstoši Kopienas noteikumiem,

– orientē ražošanu uz tādiem produktiem, kas ir labāk piemēroti tirgus vajadzībām un patērētāju prasībām, jo īpaši attiecībā uz kvalitāti un patērētāju aizsardzību,

– atjaunina ražošanas metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produkta kvalitāti,

– izstrādā tirgus stratēģijas, lai veicinātu kokvilnas noietu, izmantojot kvalitātes sertifikācijas shēmas.

2. Dalībvalsts, kuras teritorijā ir reģistrēti kokvilnas attīrītāji, apstiprina starpnozaru organizācijas, kas atbilst kritērijiem, kuri jāpieņem saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru.

81. pants
Atbalsta maksājums

1. Lauksaimniekiem saskaņā ar 79. pantu atbalstu piešķir par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

2. Lauksaimniekiem, kas ir apstiprinātas starpnozaru organizācijas dalībnieki, atbalstu, kura summa palielināta par EUR 3, piešķir par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, ņemot vērā 79. panta 1. punktā noteikto pamatplatību.

4. IEDAĻA
ATBALSTS CUKURBIEŠU UN CUKURNIEDRU AUDZĒTĀJIEM

82. pants
Darbības joma

1. Dalībvalstīs, kuras piešķīrušas Regulas (EK) Nr. 320/2006 3. pantā paredzēto pārstrukturēšanas atbalstu vismaz 50 % apmērā no cukura kvotas, kas noteikta 2006. gada 20. februārī Padomes Regulas (EK) Nr. 318/2006[22] III pielikumā, piešķir Kopienas atbalstu cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem.

2. Atbalstu piešķir ne ilgāk par pieciem secīgiem gadiem, sākot ar to tirdzniecības gadu, kurā ir sasniegta 1. punktā minētā 50 % robežvērtība, bet ne ilgāk kā līdz 2013/2014. tirdzniecības gadam ieskaitot.

83. pants
Nosacījumi

Atbalstu piešķir par to kvotas cukura daudzumu, kas iegūts no cukurbietēm vai cukurniedrēm, un piegādāts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 50. pantu noslēgtajiem līgumiem.

[22] OV L 58, 28.2.2006., 1. lpp.

84. pants
Atbalsta apmērs

Atbalsta apmēru izsaka par tonnu standarta kvalitātes baltā cukura. Atbalsta summa ir vienāda ar pusi no summas, kas iegūta, dalot šīs regulas XII pielikumā attiecīgajai dalībvalstij atbilstošajam gadam minēto maksimālo apjomu ar kopējo cukura un inulīna sīrupa kvotu, kas noteikta 2006. gada 20. februārī Regulas (EK) Nr. 318/2006 III pielikumā.

Šīs regulas 110. un 120. pantu nepiemēro atbalstam cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem.

5. IEDAĻA
PĀREJAS POSMA MAKSĀJUMI PAR AUGĻIEM UN DĀRZEŅIEM

85. pants
Platībatkarīgais pārejas atbalsts

1. Ja piemēro 56. panta 1. punktu vai 117. panta 1. punktu laikposmā, kas paredzēts šajos noteikumos, saskaņā ar šajā iedaļā paredzētajiem nosacījumiem platībatkarīgo pārejas atbalstu var piešķirt lauksaimniekiem, kas audzē tomātus, kurus piegādā pārstrādei.

2. Ja piemēro 56. panta 2. punktu vai 117. panta 2. punktu laikposmā, kas paredzēts šajos noteikumos, saskaņā ar šajā iedaļā paredzētajiem nosacījumiem platībatkarīgo pārejas atbalstu var piešķirt lauksaimniekiem, kas ražo vienu vai vairākus augļu un dārzeņu produktus, kuri uzskaitīti 56. panta 2. punkta trešajā daļā, kuri piegādāti pārstrādei, kā dalībvalstis noteikušas.

86. pants
Atbalsta summa un tiesības saņemt atbalstu

1. Dalībvalstis, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, nosaka atbalsta apmērus par katru hektāru, kur audzē tomātus un 56. panta 2. punkta trešajā daļā uzskaitītos augļus un dārzeņus.

2. Maksājumu kopsumma nekādā gadījumā nepārsniedz maksimāli pieļaujamo lielumu, kas noteikts saskaņā ar 53. panta 2. punktu vai 117. pantu.

3. Atbalstu piešķir vienīgi par platībām, kuru ražu ar līgumu paredz pārstrādei vienā no to produktu veidiem, kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 1234/2007 1. panta 1. punkta j) apakšpunktā.

4. Dalībvalstis var attiecināt uz Kopienas atbalsta piešķiršanu papildu objektīvus un nediskriminējošus kritērijus, tostarp paredzēt, ka to piešķir tikai lauksaimniekiem, kas ir atzītas ražotāju organizācijas vai ražotāju grupas biedri Regulas (EK) Nr. 1234/2007 125.b vai 125.d panta nozīmē.

6. IEDAĻA
PĀREJAS POSMA MAKSĀJUMI PAR MĪKSTAJIEM AUGĻIEM

87. pants
Maksājumi par mīkstajiem augļiem

1. Platībatkarīgo pārejas atbalstu piešķir laikposmā, kas beidzas 2012. gada 31. decembrī, par zemenēm ar KN kodu 0810 10 00 un par avenēm ar KN kodu 0810 20 10, kuras piegādā pārstrādei.

2. Atbalstu piešķir vienīgi par platībām, kuru ražu ar līgumu paredz pārstrādei vienā no tiem produktiem, kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 1234/2007 1. panta 1. punkta j) apakšpunktā.

3. Kopienas maksātā atbalsta summa ir EUR 230/ha.

4. Dalībvalstis papildus Kopienas atbalstam var maksāt valsts atbalstu. Kopienas un valsts atbalsta kopsumma nepārsniedz EUR 400 par hektāru.

5. Atbalstu maksā tikai par valstij maksimāli garantētajām platībām, kas dalībvalstīm noteiktas šādi:

Dalībvalsts	Valstij garantētās platības (hektāros)
Bulgārija	2 400
Ungārija	1 700
Latvija	400
Lietuva	600
Polija	48 000

Ja kādā noteiktā dalībvalstī noteiktā gadā to platību apjoms, par kurām ir tiesības saņemt atbalstu, pārsniedz valstij maksimāli garantētās platības, tad 3. punktā minētā atbalsta summa tiek samazināta proporcionāli lielumam, par kādu tiek pārsniegtas valstij maksimāli garantētās platības.

6. Pārejas posma maksājumiem par augļiem nepiemēro 110. un 120. pantu.

7. IEDAĻA
PIEMAKSA PAR AITĀM UN KAZĀM

88. pants
Piemērošanas joma

Ja nav paredzēts citādi, tad gadījumā, ja piemēro 54. pantu, dalībvalstis katru gadu piešķir piemaksas vai papildmaksājumus lauksaimniekiem, kuri audzē aitas un kazas, ievērojot šajā iedaļā paredzētos nosacījumus.

89. pants

Definīcijas

Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

a) „aita reproduktīvā vecumā” ir jebkurš aitu sugas sieviešu kārtas dzīvnieks, kas ir atnesies vismaz vienu reizi vai kas ir vismaz vienu gadu vecs;

b) „kaza reproduktīvā vecumā” ir jebkurš kazu sugas sieviešu kārtas dzīvnieks, kas ir atnesies vismaz vienu reizi vai kas ir vismaz vienu gadu vecs.

90. pants

Piemaksa par aitām un kazām reproduktīvā vecumā

1. Lauksaimnieks, kurš savā lauku saimniecībā tur aitas reproduktīvā vecumā, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par tādu aitu turēšanu (piemaksu par aitām reproduktīvā vecumā).

2. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur kazas reproduktīvā vecumā, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par tādu kazu turēšanu (piemaksu par kazām reproduktīvā vecumā). Minēto piemaksu piešķir lauksaimniekiem noteiktās platībās, kur audzēšana atbilst šādiem diviem kritērijiem:

   a) kazu audzēšana ir galvenokārt vērsta uz kazu gaļas ražošanu;

   b) kazu un aitu audzēšanas veids pēc būtības ir līdzīgs.

   Minēto platību sarakstu izveido saskaņā ar procedūru, kas minēta 128. panta 2. punktā.

3. Piemaksu par aitām reproduktīvā vecumā un piemaksu par kazām reproduktīvā vecumā piešķir kā ikgadēju maksājumu katram lauksaimniekam par dzīvnieku, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem, kalendārajā gadā, ievērojot individuālo maksimāli pieļaujamo lielumu. Minimālo dzīvnieku skaitu, attiecībā uz kuriem iesniedz piemaksas pieteikumu, nosaka dalībvalsts. Minētais minimums nav mazāks par 10 vai lielāks par 50.

4. Piemaksas summa par vienu aitu reproduktīvā vecumā ir EUR 21. Tomēr lauksaimniekiem, kas tirgo aitas pienu vai produktus, kuru pamatā ir aitas piens, piemaksa par aitu reproduktīvā vecumā ir EUR 6,8.

5. Piemaksas apmērs par vienu kazu reproduktīvā vecumā ir EUR 6,8.

91. pants

Papildpiemaksa

1. Papildpiemaksu izmaksā lauksaimniekiem, kas atrodas apgabalos, kur aitu un kazu audzēšana ir tradicionāla nodarbe vai dod ievērojamu ieguldījumu lauku ekonomikā. Dalībvalstis nosaka tādus apgabalus. Jebkurā gadījumā papildpiemaksu piešķir tikai tiem lauksaimniekiem, kuru saimniecībā vismaz 50 % no platības, ko izmanto lauksaimniecībai, atrodas mazāk labvēlīgos apgabalos, kuri noteikti atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1257/1999.

2. Papildpiemaksu piešķir arī tiem lauksaimniekiem, kuri veic dzīvnieku pārvietošanu, ja:

   a) vismaz 90 % dzīvnieku, par kuriem ir iesniegts piemaksas pieteikums, vismaz 90 dienas pēc kārtas ir ganījušies apgabalā, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem un kas noteikts saskaņā ar 1. punktu;

   b) lauku saimniecība atrodas precīzi noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā, par kuru dalībvalsts ir apstiprinājusi, ka dzīvnieku pārvietošana ir tradicionāla aitu un/vai kazu audzēšanas prakse un ka minētā dzīvnieku pārvietošana ir nepieciešama pietiekama rupjās lopbarības daudzuma trūkuma dēļ pārvietošanas perioda laikā.

3. Papildpiemaksas summa ir EUR 7 par aitu reproduktīvā vecumā un par kazu reproduktīvā vecumā. Papildpiemaksu piešķir saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kas paredzēti piemaksas piešķiršanai par aitu reproduktīvā vecumā un par kazu reproduktīvā vecumā.

92. pants

Kopīgi piemaksu noteikumi

1. Piemaksas izmaksā saņēmējiem lauksaimniekiem, ņemot vērā to aitu un/vai kazu skaitu, kas ir reproduktīvā vecumā un kas turētas saimniecībā noteiktu minimālo laiku, kas jānosaka saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Lai varētu pretendēt uz piemaksu, dzīvniekam ir jābūt identificētam un reģistrētam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 21/2004.

93. pants

Individuālie ierobežojumi

1. Individuālais maksimāli pieļaujamais daudzums lauksaimniekam atbilstīgi 90. panta 3. punktam 2009. gada 1. janvārī ir vienāds ar to tiesību uz piemaksu skaitu, kas viņam bija 2008. gada 31. decembrī saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka piemaksu tiesību summa to teritorijā nepārsniedz valstij noteiktos maksimāli pieļaujamos daudzumus, kas noteikti 4. punktā, un ka var saglabāt valsts rezerves, kas minētas 96. pantā.

Pēc vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas perioda beigām atbilstīgi 111. pantam un, ja piemēro 54. panta prasības, individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu piešķiršanu ražotājiem un valsts rezerves izveidošanu, kā minēts 95. pantā, veic ne vēlāk kā līdz pirmā vienotā maksājuma shēmas piemērošanas gada beigām.

3. Atceļ tiesības uz piemaksu, kas atsauktas, ievērojot 2. punktā paredzēto pasākumu.

4. Piemēro šādus maksimāli pieļaujamos daudzumus:

Dalībvalsts	Tiesības (x 1000)
Bulgārija	2 058,483
Čehija	66,733
Dānija	104
Igaunija	48
Spānija	19 580
Francija	7 842
Kipra	472,401
Latvija	18,437
Lietuva	17,304
Ungārija	1 146
Polija	335,88
Portugāle	2 690
Rumānija	5 880,620
Slovēnija	84,909
Slovākija	305,756
Somija	80
Kopā	**40 730,523**

94. pants
Tiesību uz piemaksu nodošana

1. Ja lauksaimnieks pārdod vai citādā veidā nodod savu lauku saimniecību, viņš drīkst nodot visas savas piemaksu tiesības personai, kas pārņem viņa saimniecību.

2. Lauksaimnieks drīkst arī pilnīgi vai daļēji nodot savas tiesības citiem lauksaimniekiem, nenododot savu saimniecību.

Ja tiek nodotas tiesības uz piemaksu, nenododot pašu saimniecību, daļa no nodotajām tiesībām uz piemaksu, kas nepārsniedz 15 %, bez kompensācijas maksājuma tiek ieskaitīta tās dalībvalsts valsts rezervē, kurā atrodas saimniecība, lai to atkārtoti sadalītu bez maksas.

Dalībvalstis var nopirkt piemaksas tiesības no lauksaimniekiem, kuri labprātīgi piekrīt pilnībā vai daļēji nodot savas tiesības. Tādā gadījumā maksājumus par minēto tiesību iegādi attiecīgajiem lauksaimniekiem var izdarīt no valsts budžeta.

Atkāpjoties no 1. punkta un attiecīgi pamatotos apstākļos, dalībvalstis var paredzēt, ka lauku saimniecības pārdošanas vai citas nodošanas gadījumā tiesību nodošana notiek ar valsts rezerves starpniecību.

3. Dalībvalstis par veikt vajadzīgos pasākumus, lai novērstu, ka piemaksas tiesības tiek atņemtas paaugstināta riska zonām vai reģioniem, kuros aitu audzēšanai ir īpaša nozīme vietējā ekonomikā.

4. Dalībvalstis drīkst atļaut līdz laikam, ko tās vēl noteiks, tās piemaksu tiesību daļas pagaidu nodošanu, ko nav paredzēts izmantot lauksaimniekam, kuram tās ir.

95. pants
Valsts rezerve

1. Katra dalībvalsts saglabā tiesību uz piemaksu valsts rezervi.

2. Jebkuras tiesības uz piemaksu, kas ir atsauktas, ievērojot 94. panta 2. punktu vai citus Kopienas noteikumus, pievieno valsts rezervei.

3. Dalībvalstis valsts rezervju robežās var sadalīt lauksaimniekiem piemaksas tiesības. Veicot sadali, tās īpaši dod priekšroku jaunienācējiem, jaunajiem lauksaimniekiem vai citiem prioritārajiem lauksaimniekiem.

96. pants
Maksimāli pieļaujamais apjoms

Katras pieprasītās piemaksas vai papildu maksājuma apjomu summa nepārsniedz maksimāli pieļaujamo apjomu, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 53. panta 2. punktu.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo apjomu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

8. IEDAĻA
MAKSĀJUMI PAR LIELLOPU UN TEĻA GAĻU

97. pants
Piemērošanas joma

Ja piemēro 55. pantu, dalībvalstis, ievērojot šajā iedaļā izklāstītos nosacījumus, ja vien nav paredzēts citādi, piešķir papildu maksājumu vai maksājumus, ko attiecīgā dalībvalsts izvēlējusies atbilstīgi minētajam pantam.

98. pants
Definīcijas

Šajā iedaļā:

a) „reģions” ir dalībvalsts vai dalībvalsts reģions pēc konkrētās dalībvalsts izvēles;

b) „bullis” ir nekastrēts vīriešu kārtas liellops;

c) „vērsis” ir kastrēts vīriešu kārtas liellops;

d) „zīdītājgovs” ir govs, kas pieder gaļas šķirnei vai kas iegūta no krustojuma ar gaļas šķirni, un pieder ganāmpulkam, kurš paredzēts teļu audzēšanai, lai ražotu gaļu;

e) „tele” ir tāds sieviešu kārtas liellops no astoņu mēnešu vecuma, kas vēl nav atnesies.

99. pants
Īpašā piemaksa

1. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur vīriešu kārtas liellopus, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz īpašu piemaksu. To piešķir kā ikgadējo piemaksu par kalendāro gadu katrai attiecīgai saimniecībai, ievērojot reģionālo maksimāli pieļaujamo apjomu, ne vairāk kā par 90 dzīvniekiem katrā vecuma grupā, kas minēta 2. punktā.

2. Īpašo piemaksu piešķir ne vairāk kā:

   a) vienreiz katra buļļa dzīves laikā, sākot no deviņu mēnešu vecuma; vai

   b) divreiz katra vērša dzīves laikā:

      i) pirmoreiz - deviņu mēnešu vecumā,

      ii) otrreiz - pēc tam, kad tas ir sasniedzis 21 mēneša vecumu.

3. Lai iegūtu tiesības uz īpašo piemaksu:

   a) katru dzīvnieku, uz kuru attiecas pieteikums, lauksaimnieks tur nobarošanai laika posmu, kas vēl jānosaka;

   b) katram dzīvniekam līdz nokaušanai vai izvešanai ir jābūt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1760/2000 6. pantā minētajai dzīvnieka pasei, kurā iekļauta visa būtiskā informācija par dzīvnieka piemaksas statusu, vai, ja tā nav pieejama, līdzvērtīgam administratīvam dokumentam.

4. Ja attiecīgajā reģionā kopējais 9 mēnešus vecu buļļu un no deviņiem mēnešiem līdz 20 mēnešiem vecu vēršu skaits, par kuriem iesniegts pieteikums un kuri atbilst īpašās prēmijas piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz reģionālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts 8. punktā, visu piemaksas saņemšanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu saskaņā ar 2. punkta a) un b) apakšpunktu proporcionāli samazina katram lauksaimniekam par konkrēto gadu.

Šajā pantā „reģionālais maksimāli pieļaujamais daudzums” ir to dzīvnieku skaits, par kuriem kādā reģionā ir tiesības uz īpašo piemaksu kalendārajā gadā.

5. Atkāpjoties no 1. un 4. punkta, dalībvalstis var:

a) pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas ir daļa no lauku attīstības politikas, un tikai ar nosacījumu, ka tiek ņemti vērā vides un nodarbinātības aspekti, grozīt vai atcelt dzīvnieku skaita ierobežojumu – 90 dzīvnieki saimniecībā un vecuma grupā, un

b) ja tās izmanto šo iespēju, nolemt piemērot 4. punktu tādā veidā, lai sasniegtu to samazinājuma līmeni, kas vajadzīgs, lai panāktu atbilstību piemērojamam reģionālajam maksimāli pieļaujamajam daudzumam, nepiemērojot minētos samazinājumus mazajiem lauksaimniekiem, kuri par konkrēto gadu nav iesnieguši īpašās piemaksas pieteikumus par vairāk nekā attiecīgās dalībvalsts noteikto minimālo dzīvnieku skaitu.

6. Dalībvalstis var nolemt piešķirt īpašo piemaksu nokaušanas laikā. Tādā gadījumā 2. punkta a) apakšpunktā minēto vecuma kritēriju buļļiem aizstāj ar minimālo kautsvaru – 185 kilogrami.

Piemaksu samaksā vai izmaksā atpakaļ lauksaimniekiem.

7. Īpašās prēmijas summu nosaka šādi:

a) EUR 210 par piemaksas piešķiršanas prasībām atbilstošu bulli;

b) EUR 150 par piemaksas piešķiršanas prasībām atbilstošu vērsi un vecuma grupu.

8. Piemēro šādus reģionālos maksimāli pieļaujamos apjomus:

Dalībvalsts	Reģionālais maksimāli pieļaujamais apjoms
Bulgārija	90 343
Čehija	244 349
Dānija	277 110
Vācija	1 782 700
Igaunija	18 800
Kipra	12 000
Latvija	70 200
Lietuva	150 000
Polija	926 000
Rumānija	452 000
Slovēnija	92 276
Slovākija	78 348
Somija	250 000
Zviedrija	250 000

100. pants
Piemaksa par zīdītājgovīm

1. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur zīdītājgovis, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksas piešķiršanu par zīdītājgovju turēšanu (piemaksa par zīdītājgovīm). To katram lauksaimniekam piešķir kā ikgadēju piemaksu par kalendāro gadu, ievērojot individuālos maksimāli pieļaujamos apjomus.

2. Piemaksu par zīdītājgovīm piešķir jebkuram lauksaimniekam, kas:

   a) nepiegādā pienu vai piena produktus no savas saimniecības 12 mēnešu laikā no dienas, kad tiek iesniegts pieteikums.

      Piena vai piena produktu piegāde patērētājam tieši no saimniecības tomēr nav šķērslis piemaksas piešķiršanai;

   b) piegādā pienu vai piena produktus, kuru kopējā individuālā kvota, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1234/2007 67. pantā, nepārsniedz 120 000 kilogramu.

   Tomēr dalībvalstis, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, ko tās nosaka, var nolemt grozīt vai atcelt kvantitatīvo ierobežojumu, ja vismaz sešus mēnešus pēc kārtas no pieteikuma iesniegšanas dienas lauksaimnieks tur zīdītājgovis, kuru skaits ir vienāds ar vismaz 60 % no tā skaita, par kuru tika prasīta piemaksa, un teles, kuru skaits ir vienāds ar vismaz 40 % no tā skaita, par kuru tika prasīta piemaksa.

Lai noteiktu piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu saskaņā ar 1. punkta a) un b) apakšpunktu, to, vai govis pieder zīdītājgovju ganāmpulkam vai piena govju ganāmpulkam, nosaka, pamatojoties uz attiecīgā kalendārā gada 31. martā [piemaksas] saņēmēja individuālo piena kvotu, kas izteikta tonnās un vidējā izslaukumā.

3. Lauksaimnieku tiesības uz piemaksu ierobežo, piemērojot individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kā noteikts 101. pantā.

4. Par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku piemaksas summu nosaka EUR 200 apmērā.

5. Dalībvalstis var piešķirt papildu valsts piemaksu par zīdītājgovīm, maksimāli līdz EUR 50 par dzīvnieku, ar noteikumu, ka attiecīgās dalībvalsts lopkopji netiek diskriminēti.

Attiecībā uz saimniecībām, kas atrodas kādā reģionā, kurš noteikts Padomes Regulas (EK) Nr. 1083/2006[23] 5. un 8. pantā, pirmos EUR 24,15 no šīs papildu piemaksas par dzīvnieku finansē ELFLA.

Attiecībā uz saimniecībām, kas atrodas visā dalībvalsts teritorijā, ja attiecīgajā dalībvalstī no visa liellopu kopskaita lielu daļu veido zīdītājgovis, kas veido vismaz 30 % no kopējā govju skaita, un ja vismaz 30 % no nokautajiem vīriešu kārtas liellopiem pieder S un E uzbūves klasei, ELFLA finansē visu papildpiemaksu. Jebkuru tādas procentuālās daļas pārsniegumu nosaka, pamatojoties uz vidējo rādītāju, kas aprēķināts diviem gadiem pirms tā gada, par kuru piešķir piemaksu.

6. Šajā pantā ņem vērā tikai tās teles, kas pieder gaļas šķirnei vai ir iegūtas no krustojuma ar gaļas šķirni un pieder ganāmpulkam, kurš ir paredzēts teļu audzēšanai, lai ražotu gaļu.

101. pants

Individuālais maksimāli pieļaujamais apjoms par zīdītājgovīm

1. Katram zīdītājgovju audzētājam piešķir atbalstu individuālā maksimāli pieļaujamā apjomā, kas noteikts, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 126. panta 2. punktu.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka piemaksu tiesību summa to teritorijā nepārsniedz valstij noteiktos maksimāli pieļaujamos daudzumus, kas noteikti 5. punktā, un ka var saglabāt valsts rezerves, kas minētas 103. pantā.

Pēc vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas perioda beigām atbilstīgi 111. pantam un, ja piemēro 55. panta 1. punkta prasības, individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu piešķiršanu ražotājiem un 103. pantā minēto valsts rezerves izveidošanu, veic ne vēlāk kā līdz pirmā vienotā maksājuma shēmas piemērošanas gada beigām.

---

[23] OV L 210, 31.7.2006., kura grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1989/2006.

3. Ja saskaņā ar korekciju, kas minēta 2. punktā, jāsamazina lauksaimnieku individuālais maksimāli pieļaujamais apjoms, to veic bez kompensācijas maksājuma un to nolemj darīt, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kuros iekļauti jo īpaši šādi kritēriji:

   a) likme, saskaņā ar kuru lauksaimnieki ir izmantojuši savus individuālos maksimāli pieļaujamos apjomus trijos apsekojuma gados līdz 2000. gadam,

   b) ieguldījumu vai ekstensifikācijas programmas īstenošana liellopu un teļa gaļas nozarē,

   c) īpaši dabas apstākļi vai sodu piemērošana, kuru rezultātā piemaksa netiek samaksāta vai tiek samaksāta mazāka summa par vismaz vienu apsekojuma gadu,

   d) papildu ārkārtēji apstākļi, kuru rezultātā maksājumi, kas veikti par vismaz vienu apsekojuma gadu, neatbilst faktiskajai situācijai, kas konstatēta iepriekšējos gados.

4. Atceļ tiesības uz piemaksu, kuras atsauktas, ievērojot 2. punktā paredzēto pasākumu.

5. Piemēro šādus valstīm noteiktos maksimāli pieļaujamos apjomus:

Dalībvalsts	Valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais apjoms
Beļģija	394 253
Bulgārija	16 019
Čehija	90 300
Igaunija	13 416
Spānija	1 441 539
Francija	3 779 866
Kipra	500
Latvija	19 368
Lietuva	47 232
Ungārija	117 000
Malta	454
Austrija	375 000
Polija	325 581
Portugāle	416 539
Rumānija	150 000
Slovēnija	86 384
Slovākija	28 080
Apvienotā Karaliste	1 699 511

102. pants

Tiesību uz piemaksu par zīdītājgovīm nodošana

1. Ja lauksaimnieks pārdod vai citādā veidā nodod savu lauku saimniecību, viņš drīkst nodot visas savas piemaksu tiesības par zīdītājgovi personai, kas pārņem viņa saimniecību. Viņš var arī pilnībā vai daļēji nodot savas tiesības citiem lauksaimniekiem, nenododot savu saimniecību.

   Ja tiek nodotas tiesības uz piemaksu, nenododot pašu saimniecību, tā daļa no nodotajām tiesībām, kas nepārsniedz 15 %, bez kompensācijas maksājuma tiek ieskaitīta tās dalībvalsts valsts rezervē, kurā atrodas saimniecība, lai to atkārtoti sadalītu bez maksas.

2. Dalībvalstis:

   a) veic visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu to, ka tiesības uz piemaksu tiek nodotas ārpus augsta riska zonām vai reģioniem, kur liellopu un teļa gaļas ražošana ir īpaši svarīga vietējai ekonomikai;

   b) var paredzēt, lai tiesību nodošana bez saimniecības nodošanas notiktu tieši starp lauksaimniekiem vai lai tā tiktu veikta ar valsts rezerves starpniecību.

3. Dalībvalstis var atļaut līdz datumam, kas vēl jānosaka, tiesību uz piemaksām daļas pagaidu nodošanu, kas nav paredzēta izmantošanai lauksaimniekam, kas ir to turētājs.

103. pants

Tiesību uz piemaksu par zīdītājgovīm valsts rezerve

1. Katra dalībvalsts saglabā valsts rezervi tiesībām uz piemaksu par zīdītājgovīm.

2. Jebkuras tiesības uz piemaksu, kas ir atsauktas, ievērojot 102. panta 1. punktu vai citus Kopienas noteikumus, pievieno valsts rezervei, neskarot 101. panta 4. punktu.

3. Dalībvalstis izmanto savas valsts rezerves, lai minēto rezervju ietvaros piešķirtu tiesības uz piemaksu jo īpaši jaunienācējiem, jaunajiem lauksaimniekiem un pārējiem prioritārajiem lauksaimniekiem.

104. pants

Teles

1. Atkāpjoties no šīs regulas 100. panta 3. punkta, dalībvalstis, kurās vairāk nekā 60 % zīdītājgovju un telīšu tur kalnainos apgabalos Regulas (EK) Nr. 1698/2005 50. panta nozīmē, var nolemt pārvaldīt piemaksas par zīdītājgovīm piešķiršanu par telēm atsevišķi no šādas piemaksas piešķiršanas par zīdītājgovīm, ievērojot atsevišķu valstij noteikto maksimāli pieļaujamo apjomu ierobežojumus, kas jānosaka attiecīgajai dalībvalstij.

Tāds atsevišķs valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais apjoms nepārsniedz 40 % no attiecīgajai dalībvalstij noteiktā maksimāli pieļaujamā apjoma, kas noteikts 101. panta 5. punktā. Tādu valstij noteiktu maksimāli pieļaujamo apjomu samazina par summu, kas ir vienāda ar atsevišķo valstij noteikto maksimāli pieļaujamo apjomu. Ja dalībvalstī, kas īsteno šajā punktā paredzētās tiesības, kopējais telīšu skaits, par kurām ir iesniegts pieteikums un kuras atbilst piemaksas par zīdītājgovīm piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz atsevišķo valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo telīšu skaitu katram attiecīgajam lauksaimniekam konkrētajā gadā proporcionāli samazina.

2. Šajā pantā ņem vērā tikai tās teles, kas pieder gaļas šķirnei, vai kas ir iegūtas no krustojuma ar gaļas šķirni.

105. pants
Kaušanas piemaksa

1. Lauksaimnieks, kas savā saimniecībā tur liellopus, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par nokaušanu. To piešķir par piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku nokaušanu vai par to eksportu uz trešām valstīm, ievērojot valstij noteiktu maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas vēl jānosaka.

   Kaušanas piemaksu ir tiesības saņemt par šādiem dzīvniekiem:

   a) vismaz 8 mēnešus veciem buļļiem, vēršiem, govīm un telēm;

   b) teļiem, kuri vecāki par vienu mēnesi, bet jaunāki par astoņiem mēnešiem, un kuru kautsvars nepārsniedz 185 kg.

   Otrajā daļā uzskaitītie dzīvnieki atbilst kaušanas piemaksas saņemšanas kritērijiem, ja lauksaimnieks tos turējis laikposmu, kas vēl jānosaka.

2. Piemaksas summu nosaka šādi:

   a) EUR 80 par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku, kā precizēts 1. punkta a) apakšpunktā;

   b) EUR 50 par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku, kā precizēts 1. punkta b) apakšpunktā.

3. Valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts 1. punktā, nosaka katrai dalībvalstij un atsevišķi abām dzīvnieku kategorijām, kuras precizētas minētā punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā. Katrs maksimāli pieļaujamais daudzums ir vienāds ar to dzīvnieku skaitu katrā no šīm divām kategorijām, kas attiecīgajā dalībvalstī tika nokauti 1995. gadā un kam pieskaitīts to dzīvnieku skaits, kuri tika eksportēti uz trešām valstīm, saskaņā ar Eiropas Kopienu Statistikas biroja (*Eurostat*) datiem vai jebkuriem citiem publicētiem oficiāliem statistikas datiem par attiecīgo gadu, ko atzīst Komisija.

   Jaunajām dalībvalstīm valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums ir tāds, kā norādīts šajā tabulā:

	Buļļi, vērši, govis un teles	Teļi, kas ir 1 līdz 8 mēnešus veci un kuru kautsvars ir līdz 185 kg
Bulgārija	22 191	101 542
Čehija	483 382	27 380
Igaunija	107 813	30 000
Kipra	21 000	—
Latvija	124 320	53 280
Lietuva	367 484	244 200
Ungārija	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polija	1 815 430	839 518
Rumānija	1 148 000	85 000
Slovēnija	161 137	35 852
Slovākija	204 062	62 841

4. Ja kādā noteiktā dalībvalstī kopējais to dzīvnieku skaits, par kuriem iesniegts pieteikums attiecībā uz vienu no divām 1. punkta otrās daļas a) vai b) apakšpunktā precizēto dzīvnieku kategorijām un kuri atbilst kaušanas piemaksas piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts attiecīgajai kategorijai, visu piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu tajā kategorijā katram attiecīgajam lauksaimniekam konkrētajā gadā proporcionāli samazina.

106. pants
Kopīgi piemaksu noteikumi

Lai varētu pretendēt uz tiešajiem maksājumiem saskaņā ar šo iedaļu, dzīvniekam ir jābūt identificētam un reģistrētam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000.

Tomēr uzskatāms, ka par dzīvnieku var pretendēt uz maksājumu, ja informācija par dzīvnieka iepriekšēju pārvietošanu, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1760/2000 7. panta 1. punkta otrajā ievilkumā, kompetentajai iestādei ir iesniegta dzīvnieka turēšanas perioda sākumā.

107. pants
Maksimāli pieļaujamais apjoms

Katra saskaņā ar šo iedaļu pieprasītā tiešā maksājuma summa nepārsniedz maksimāli pieļaujamo apjomu, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 53. panta 2. punktu.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo apjomu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

108. pants

Vielas, kas aizliegtas saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK

1. Ja saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK[24] aizliegtu vielu atliekas vai saskaņā ar iepriekšminēto tiesību aktu atļautu, bet nelikumīgi izmantotu vielu atliekas, ievērojot Direktīvas 96/23/EK[25] attiecīgos noteikumus, tiek konstatētas dzīvniekā, kas pieder lauksaimnieka liellopu ganāmpulkam, vai ja neatļauta viela vai produkts vai viela vai produkts, kurš ir atļauts saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK, bet tiek turēts nelikumīgi, jebkurā formā tiek atrasti lauksaimnieka saimniecībā, lauksaimnieks minētās atklāšanas kalendārajā gadā nesaņem summas, kas paredzētas saskaņā ar šo iedaļu.

   Ja notiek atkārtots pārkāpums, tad izslēgšanas perioda ilgumu atkarībā no pārkāpuma smaguma var pagarināt līdz pieciem gadiem no tā gada, kad tika atklāts atkārtotais pārkāpums.

2. Ja dzīvnieku īpašnieks vai turētājs rada šķēršļus tad, kad tiek veiktas pārbaudes un kad tiek ņemti paraugi, kas vajadzīgi, lai piemērotu atliekvielu valsts uzraudzības plānu vai kad tiek veikta izmeklēšana vai pārbaudes, kuras paredzētas saskaņā ar Direktīvu 96/23/EK, piemēro šā panta 1. punktā paredzētos sodus.

2. NODAĻA
VALSTS ATBALSTS

109. pants

Valsts atbalsts par riekstiem

1. Dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu maksimāli EUR 120,75 gadā par hektāru lauksaimniekam, kas audzē šādus produktus:

   a) mandeles, uz kurām attiecas KN kods 0802 11 un 0802 12,

   b) lazdu riekstus vai dižlazdu riekstus, uz kuriem attiecas KN kods 0802 21 un 0802 22,

   c) valriekstus, uz kuriem attiecas KN kods 0802 31 un 0802 32,

   d) pistācijas, uz kurām attiecas KN kods 0802 50,

   e) ceratonijas augļus, uz kuriem attiecas KN kods 1212 10 10.

2. Valsts atbalstu var izmaksāt tikai par šādu maksimālo platību:

[24] OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.
[25] OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.

Dalībvalsts	Maksimālā platība (ha)
Beļģija	100
Bulgārija	11 984
Vācija	1500
Grieķija	41 100
Spānija	568 200
Francija	17 300
Itālija	130 100
Kipra	5 100
Luksemburga	100
Ungārija	2 900
Nīderlande	100
Austrija	100
Polija	4 200
Portugāle	41 300
Rumānija	1 645
Slovēnija	300
Slovākija	3 100
Apvienotā Karaliste	100

3. Dalībvalstis var attiecināt uz valsts atbalsta piešķiršanu nosacījumu, ka to piešķir lauksaimniekiem, kas ir tādas ražotāju organizācijas biedri, kura atzīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 125.b pantu.

V SADAĻA
TIEŠO MAKSĀJUMU PIEMĒROŠANA JAUNAJĀS DALĪBVALSTĪS

1. NODAĻA
VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

110. pants
Tiešo maksājumu ieviešana

Jaunajās dalībvalstīs, izņemot Bulgāriju un Rumāniju, tiešos maksājumus ievieš saskaņā ar turpmāk paredzēto pieaugumu tabulu, izsakot kā procentuālo daļu no šādu maksājumu apjoma, ko attiecīgajā laikā piemēro pārējās dalībvalstīs, izņemot jaunās dalībvalstis:

– 60 % 2009. gadā,

– 70 % 2010. gadā,

– 80 % 2011. gadā,

– 90 % 2012. gadā,

– 100 % no 2013. gada.

Bulgārijā un Rumānijā tiešos maksājumus ievieš saskaņā ar turpmāk paredzēto pieaugumu tabulu, izsakot kā procentuālo daļu no šādu maksājumu apjoma, ko attiecīgajā laikā piemēro pārējās dalībvalstīs, izņemot jaunās dalībvalstis:

– 35 % 2009. gadā,

– 40 % 2010. gadā,

– 50 % 2011. gadā,

– 60 % 2012. gadā,

– 70 % 2013. gadā,

– 80 % 2014. gadā,

– 90 % 2015. gadā,

– 100 % no 2016. gada.

2. NODAĻA
VIENOTĀ PLATĪBMAKSĀJUMA SHĒMA

111. pants
Vienotā platībmaksājuma shēma

1. Jaunās dalībvalstis, kas nolēmušas aizstāt ar vienotā platībmaksājuma shēmu tiešos maksājumus, izņemot šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 6. iedaļā noteiktos pārejas posma maksājumus par mīkstajiem augļiem, piešķir atbalstu lauksaimniekiem saskaņā ar šo pantu.

2. Vienoto platībmaksājumu veic reizi gadā. To aprēķina, dalot gada finansiālo piešķīrumu, kas noteikts saskaņā ar 112. pantu, ar katras dalībvalsts lauksaimniecības zemēm, kuras noteiktas saskaņā ar 113. pantu.

3. Katrai jaunajai dalībvalstij vienotais platībmaksājums ir pieejams līdz 2013. gada 31. decembrim. Par savu nodomu pārtraukt vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanu jaunās dalībvalstis paziņo Komisijai līdz pēdējā piemērošanas gada 1. augustam.

4. Kad beidzies vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas periods, tiešos maksājumus piemēro saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem un pamatojoties uz kvantitatīvajiem rādītājiem, piemēram, pamatplatību, piemaksu maksimālo pieļaujamo apmēru un maksimālo garantēto daudzumu (MGD), kas katram tiešajam maksājumam precizēts Pievienošanās aktā un turpmākajos Kopienas tiesību aktos. Pēc tam piemēro procentu likmi, kas šīs regulas 110. pantā noteikta attiecīgajiem gadiem.

112. pants

Gada finansiālais piešķīrums

1. Katrai jaunajai dalībvalstij Komisija nosaka gada finansiālo piešķīrumu kā to līdzekļu summu, kas ir pieejami attiecīgajā kalendārajā gadā tiešo maksājumu piešķiršanai jaunajās dalībvalstīs.

   Gada finansiālo piešķīrumu nosaka saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem un pamatojoties uz kvantitatīvajiem rādītājiem, piemēram, pamatplatībām, piemaksu maksimālo pieļaujamo apmēru, maksimālo garantēto daudzumu (MGD), kas katram tiešajam maksājumam precizēts Pievienošanās aktā un turpmākajos Kopienas tiesību aktos.

   Gada finansiālo piešķīrumu koriģē, izmantojot attiecīgo 110. pantā precizēto procentuālo daļu pakāpeniskai tiešo maksājumu ieviešanai, izņemot summas, kas ir pieejamas saskaņā ar XII pielikumu, vai atbilstīgi starpībai starp šīm summām vai summām, kas atbilst augļu un dārzeņu nozarei, un summām, kuras faktiski piemēro, kā minēts 118. panta 1. punktā.

2. Ja attiecīgajā gadā vienotais platībmaksājums jaunajā dalībvalstī pārsniedz tai piešķirto gada finansējumu, valsts piešķirto summu par hektāru attiecīgajā jaunajā dalībvalstī proporcionāli samazina, piemērojot samazinājuma koeficientu.

113. pants

Platība saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu

1. Jaunās dalībvalsts lauksaimniecības zemes platība, uz kuru attiecas vienotā platībmaksājuma shēma, ir daļa no tajā izmantotās lauksaimniecības zemes platības, kas 2003. gada 30. jūnijā neatkarīgi no tā, vai šī platība minētajā datumā tiek vai netiek izmantota ražošanā, bija labā lauksaimnieciskā stāvoklī un kura vajadzības gadījumā koriģēta saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, ko attiecīgā jaunā dalībvalsts nosaka pēc Komisijas apstiprinājuma saņemšanas.

   Šajā sadaļā „izmantotā lauksaimniecības zemes platība" ir kopējā platība, ko aizņem aramzeme, ilggadīgās ganības, ilggadīgās kultūras un piemājas dārzi, kā statistikas vajadzībām noteikusi Komisija.

   Tomēr attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju lauksaimniecības zemes platība, uz kuru attiecas vienotā platībmaksājuma shēma, ir daļa no tajās izmantotās lauksaimniecības zemes platības, kas tiek uzturēta labā lauksaimniecības stāvoklī, neatkarīgi no tā, vai šī platība tiek vai netiek izmantota ražošanā, un kuru vajadzības gadījumā koriģē saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, ko Bulgārija un Rumānija nosaka pēc Komisijas apstiprinājuma saņemšanas.

2. Par visiem lauksaimniecības zemes gabaliem, kas atbilst 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem, kā arī par lauksaimniecības zemes gabaliem, kuros iestādīts pamežs ar īsu augseku (KN kods ex 0602 90 41), kas 2003. gada 30. jūnijā bijuši labā lauksaimnieciskā stāvoklī, ir tiesības pretendēt uz maksājumu saskaņā ar vienoto platībmaksājuma shēmu. Tomēr attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju par visiem lauksaimniecības zemes gabaliem, kas atbilst 1. punktā paredzētajiem kritērijiem, kā

arī lauksaimniecības zemes gabaliem, kuros iestādīts pamežs ar īsu augseku (KN kods ex 0602 90 41), ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

Izņemot nepārvaramu varu vai ārkārtējus apstākļus, pirmajā daļā minētajiem zemes gabaliem ir jābūt lauksaimnieka rīcībā dienā, ko noteikusi dalībvalsts un kas nevar būt vēlāk par laiku, kas minētajā dalībvalstī noteikts atbalsta pieprasījuma grozījumam.

Tās atbilstīgās platības minimālajam lielumam katrā saimniecībā, par kuru var pieprasīt maksājumu, ir 0,3 ha. Tomēr jebkura jaunā dalībvalsts var nolemt, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un pēc Komisijas apstiprinājuma saņemšanas, noteikt lielāku minimālo lielumu, kas nepārsniedz 1 ha.

3. Netiek noteikts pienākums ražot vai izmantot ražošanas faktorus. Tomēr lauksaimnieki var izmantot šā panta 4. punktā minēto zemi jebkuram lauksaimnieciskam mērķim. Ja audzē kaņepes, uz kurām attiecas KN kods 5302 10 00, piemēro 42. panta 1. punktu.

4 Visa zeme, par ko saņem maksājumus saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, jāuztur labā lauksaimniecības un vides stāvoklī saskaņā ar 6. pantu.

Visiem lauksaimniekiem, kas saņem atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu, jāievēro II pielikumā minētās likumā noteiktās pārvaldības prasības atbilstīgi šādam grafikam:

a) prasības, kas minētas II pielikuma A punktā, piemēro no 2009. gada 1. janvāra;

b) prasības, kas minētas II pielikuma B un C punktā, piemēro no 2011. gada 1. janvāra.

Tomēr Bulgārijai un Rumānijai līdz 2011. gada 31. decembrim nav obligāti jāpiemēro 4., 5., 25., 26. un 27. pants, ciktāl šie noteikumi attiecas uz likumā noteiktajām pārvaldības prasībām. Lauksaimniekiem, kas saņem maksājumus saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu, II pielikumā minētās likumā noteiktās pārvaldības prasības no 2012. gada 1. janvāra jāievēro atbilstīgi šādam grafikam:

a) prasības, kas minētas II pielikuma A punktā, piemēro no 2012. gada 1. janvāra;

b) prasības, kas minētas II pielikuma B un C punktā, piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

5. Vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošana nekādā veidā neskar jebkuras jaunās dalībvalsts pienākumu attiecībā uz Kopienas noteikumu īstenošanu par dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000 un Regulu (EK) Nr. 21/2004.

114. pants
Paziņošana

Jaunās dalībvalstis sīki informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu šo nodaļu, un jo īpaši par pasākumiem, kas veikti, ievērojot 112. panta 2. punktu.

3. NODAĻA
ATSEVIŠĶI MAKSĀJUMI UN ĪPAŠAIS ATBALSTS

115. pants

Atsevišķs maksājums par cukuru

1. Ja jaunā dalībvalsts, izņemot Bulgāriju un Rumāniju, ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.ba pantā paredzēto iespēju, tā attiecībā uz 2009. un 2010. gadu piešķir atsevišķu maksājumu par cukuru lauksaimniekiem, kuri ir tiesīgi uz atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu. Bulgārija un Rumānija to piešķir arī par 2011. gadu. Tas piešķirams, pamatojoties uz kritērijiem, ko attiecīgā dalībvalsts pieņēmusi 2006. un 2007. gadā.

2. Atsevišķo maksājumu par cukuru piešķir XII pielikumā paredzētā maksimuma ietvaros.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, katra attiecīgā jaunā dalībvalsts līdz tā gada 31. martam, attiecībā uz kuru piešķir atsevišķu maksājumu par cukuru, un pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, var nolemt nepiemērot atsevišķam maksājumam par cukuru XII pielikumā minēto maksimumu. Ja to lielumu summa, kas noteikti saskaņā ar 1. punktu, pārsniedz attiecīgās dalībvalsts nolemto maksimumu, lauksaimniekiem gadā piešķiramā atbalsta lielumu proporcionāli samazina.

116. pants

Atsevišķs maksājums par augļiem un dārzeņiem

1. Ja jaunā dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.bb pantā paredzēto iespēju, tā piešķir atsevišķu maksājumu par augļiem un dārzeņiem lauksaimniekiem, kuri ir tiesīgi uz atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu. To piešķir saskaņā ar kritērijiem, ko dalībvalsts pieņēmusi 2007. gadā.

2. Atsevišķu maksājumu par augļiem un dārzeņiem piešķir šīs regulas 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma augļu un dārzeņu komponenta ietvaros vai mazākā apmērā, ja jaunā dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.bb panta 3. punktā paredzēto iespēju.

117. pants

Atsevišķs pārejas posma maksājums par augļiem un dārzeņiem

1. Ja jaunā dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.bc panta 1. punktā paredzēto iespēju, tā līdz 2011. gada 31. decembrim patur līdz 50 % no tā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā apjoma daļas, kas minēta šīs regulas 41. pantā attiecībā uz tomātiem, uz kuriem attiecas KN kods 0702 00 00, saskaņā ar savu 2007. gada lēmumu.

   Šādā gadījumā, ievērojot to maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē tomātus atbilstīgi šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 5. iedaļā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Ja jaunā dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.bc panta 2. punktā paredzēto iespēju, tā saskaņā ar savu 2007. gada lēmumu patur:

a) līdz 2010. gada 31. decembrim līdz 100 % no šīs regulas 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimuma [maksimāli pieļaujamā daudzuma] daļas attiecībā uz augļu un dārzeņu kultūrām, izņemot šīs regulas 56. panta 2. punkta trešajā daļā uzskaitītās viengadīgās kultūras;

b) no 2011. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. decembrim līdz 75 % no šīs regulas 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimuma [maksimāli pieļaujamā daudzuma] daļas attiecībā uz augļu un dārzeņu kultūrām, izņemot šīs regulas 56. panta 2. punkta trešajā daļā uzskaitītās viengadīgās kultūras.

Šādā gadījumā, ievērojot to maksimumu [maksimāli pieļaujamo daudzumu], kas noteikts saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo vienu vai vairākus tādu augļu vai dārzeņu produktus, ko ir noteikusi attiecīgā dalībvalsts un kuri ir uzskaitīti šīs regulas 56. panta 2. punkta trešajā daļā.

118. pants

Kopīgi noteikumi attiecībā uz atsevišķiem maksājumiem

1. Līdzekļus, kas atvēlēti 115., 116. un 117. pantā minētā maksājuma veikšanai, neiekļauj 112. panta 1. punktā minētajā piešķirtajā gada finansējumā. Tomēr, piemērojot 115. panta 3. punktu, starpību starp XII pielikumā uzskaitīto maksimumu un faktiski piemēroto maksimumu iekļauj 112. panta 1. punktā minētajā piešķirtajā gada finansējumā.

2. Atsevišķajiem maksājumiem, kas minēti 115., 116. un 117. pantā, nepiemēro 110. un 120. pantu.

3. Faktiskā vai paredzamā mantojuma gadījumā atsevišķu maksājumu par cukuru un atsevišķu maksājumu par augļiem un dārzeņiem, kas minēts attiecīgi 115. un 116. pantā, piešķir lauksaimniekam, kas mantojis saimniecību, ja šis lauksaimnieks ir tiesīgs uz atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu.

119. pants

Īpašais atbalsts

1. Jaunās dalībvalstis, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, vēlākais līdz 2009. gada 1. augustam (stājas spēkā no 2010. kalendārā gada), var nolemt izlietot līdz 10 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimuma [maksimāli pieļaujamā daudzuma], lai piešķirtu lauksaimniekiem atbalstu saskaņā ar 68. panta 1. punkta a), b), c) d) un e) apakšpunktu un saskaņā ar 68. panta 2.-9. punktu un 69. un 70. pantu.

2. Atkāpjoties no 68. panta 5. punkta b) apakšpunkta, atbalstu par 68. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem pasākumiem var piešķirt, palielinot summas par hektāru, kas piešķirtas saskaņā ar vienoto platībmaksājuma shēmu.

3. Summas, kas minētas 1. punktā, nosaka Komisija saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šīs summas atņem no attiecīgās jaunās dalībvalsts gada finansiālā piešķīruma, kas minēts 112. panta 1. punktā.

4. NODAĻA
VALSTS PAPILDU TIEŠIE MAKSĀJUMI UN TIEŠIE MAKSĀJUMI

120. pants
Valsts papildu tiešie maksājumi un tiešie maksājumi

1. Šajā pantā: „KLP veida valsts shēma” nozīmē jebkuru valsts tiešo maksājumu shēmu, ko piemēroja pirms jauno dalībvalstu pievienošanās, saskaņā ar kuru lauksaimniekiem piešķīra atbalstu par ražošanu, uz kuru attiecās kāds no tiešajiem maksājumiem.

2. Jaunajām dalībvalstīm ir iespēja, iepriekš saņemot Komisijas atļauju, papildināt tiešos maksājumus, piešķirot:

a) attiecībā uz visiem tiešajiem maksājumiem līdz 30 procentu punktiem virs piemērojamā līmeņa, kāds attiecīgajā gadā minēts 110. pantā. Ciktāl tas attiecas uz Bulgāriju un Rumāniju, piemēro šādus noteikumus: 2009. gadā – 65 % no tiešo maksājumu līmeņa 2004. gada 30. aprīļa Kopienā, un no 2010. gada līdz 30 procentu punktiem papildus piemērojamajam līmenim, kas attiecīgajam gadam noteikts 110. panta otrajā daļā. Tomēr Čehija var tiešos maksājumus kartupeļu cietes ražošanas nozarē papildināt līdz 100 % no dalībvalstīs, izņemot jaunās dalībvalstis, piemērojamā tiešo maksājumu apjoma. Tomēr Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 7. nodaļā minētos tiešos maksājumus dalībvalstis var papildināt līdz 100 %. Ciktāl tas attiecas uz Bulgāriju un Rumāniju, piemēro šādas maksimālās procentu likmes: 95 % 2009. gadā un 100 % no 2010. gada;

vai

b) i) attiecībā uz tiešajiem maksājumiem, kas nav vienotā maksājuma shēmas maksājumi, par 10 procentu punktiem palielinātu tāda tiešā atbalsta kopējo apjomu, ko jaunajā dalībvalstī lauksaimniekam attiecībā uz konkrētiem produktiem būtu bijušas tiesības saņemt 2003. kalendārajā gadā atbilstīgi KLP veida valsts shēmai. Tomēr attiecībā uz Lietuvu references gads ir 2002. kalendārais gads. Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju references gads ir 2006. kalendārais gads. Slovēnijai palielinājums ir 25 procentu punkti.

ii) attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu papildu valsts tiešā atbalsta kopapjoms, ko jaunā dalībvalsts var piešķirt konkrētā gadā, nepārsniedz piešķirto finansējumu. Šis finansējums ir starpība starp:

– KLP veida valsts tiešā atbalsta kopapjomu, kas būtu pieejams attiecīgajā jaunajā dalībvalstī 2003. kalendārajā gadā vai – attiecībā uz Lietuvu 2002. kalendārajā gadā, ikreiz palielinot par 10 procentu punktiem. Tomēr attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju references gads ir 2006. kalendārais gads. Slovēnijai palielinājums ir 25 procentu punkti un

– attiecīgajai jaunajai dalībvalstij VIII pielikumā noteikto maksimāli pieļaujamo apjomu, ko vajadzības gadījumā koriģē saskaņā ar 53. panta 2. punktu.

Lai aprēķinātu pirmajā ievilkumā minēto kopapjomu, aprēķinā ietver valsts tiešos maksājumus un/vai tās sastāvdaļas, kas atbilst Kopienas tiešajiem maksājumiem, un/vai tās sastāvdaļas, kas tika ņemtas vērā, saskaņā ar 41. pantu un 53. panta 2. punktu aprēķinot attiecīgajai jaunajai dalībvalstij noteikto faktisko maksimāli pieļaujamo apjomu.

Attiecībā uz katru konkrēto tiešo maksājumu jaunā dalībvalsts var izvēlēties piemērot vai nu a) vai b) iespēju.

Kopējais tiešais atbalsts, ko lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs var piešķirt pēc pievienošanās un saskaņā ar atbilstīgiem tiešajiem maksājumiem, ieskaitot visus valsts papildu tiešos maksājumus, nepārsniedz tiešā atbalsta līmeni, ko lauksaimnieks būtu tiesīgs saņemt saskaņā ar atbilstīgo tiešo maksājumu, kādu attiecīgajā laikā piemēroja dalībvalstīm, izņemot jaunās dalībvalstis.

3. Kipra var papildināt tiešos maksājumus, ko izmaksā lauksaimniekam saskaņā ar jebkuriem I pielikumā uzskaitītajiem tiešajiem maksājumiem, līdz tādam atbalsta kopapjomam, kādu lauksaimnieks būtu tiesīgs saņemt Kiprā 2001. gadā.

Kipras iestādes nodrošina, ka kopējais tiešais atbalsts, ko lauksaimniekam piešķir pēc Kipras pievienošanās un saskaņā ar atbilstīgiem tiešajiem maksājumiem, ieskaitot visus valsts papildu tiešos maksājumus, nepārsniedz tiešā atbalsta līmeni, ko lauksaimnieks saskaņā ar atbilstīgo tiešo maksājumu būtu tiesīgs saņemt dalībvalstīs, izņemot jaunās dalībvalstis.

Piešķiramais papildu valsts atbalsta kopapjoms ir norādīts XIII pielikumā.

Uz šo piešķiramo valsts papildu atbalstu attiecināmi jebkuri koriģējumi, kuru nepieciešamību var radīt kopējās lauksaimniecības politikas attīstība.

Kiprai nepiemēro 2. un 5. punktu.

4. Ja jaunā dalībvalsts nolemj piemērot vienoto platībmaksājuma shēmu, attiecīgā dalībvalsts var piešķirt papildu valsts tiešo atbalstu saskaņā ar 5. un 8. punktā minētajiem nosacījumiem.

5. Kopējo papildu valsts tiešo atbalstu gadā, kurā piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, var ierobežot ar īpašu finansējumu katrai (apakš)nozarei, ar nosacījumu, ka šāds īpašs (apakš)nozares finansējums var attiekties tikai uz:

   – tiešajiem maksājumiem, kas apvienoti vienotā maksājuma shēmā, un/vai

   – vienu vai vairākiem tiešajiem maksājumiem, uz kuriem var attiecināt daļēju īstenošanu, kā minēts 53. panta 2. punktā. Šis finansējums ir starpība starp:

      – atbalsta kopapjomu katrai (apakš)nozarei, ko veido pēc vajadzības 2. punkta a) vai b) apakšpunkta piemērošana, un

      – tiešā atbalsta kopapjomu, kas attiecīgajā jaunajā dalībvalstī būtu pieejams par to pašu (apakš)nozari attiecīgajā gadā saskaņā ar vienoto platībmaksājuma shēmu.

6. Jaunā dalībvalsts var noteikt, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un pēc Komisijas atļaujas saņemšanas, piešķiramo papildu valsts atbalsta summas.

7. Komisija:

   – precizē atļaujā attiecīgās KLP veida valsts tiešā maksājuma shēmas, ja piemēro 2. punkta b) apakšpunktu,

   – nosaka atļaujā, līdz kādam lielumam var izmaksāt papildu valsts atbalstu, papildu valsts atbalsta likmi un, vajadzības gadījumā, tā piešķiršanas nosacījumus,

   – piešķir atļauju ar nosacījumu, ka tiek veikti visi koriģējumi, kas varētu būt vajadzīgi, pamatojoties uz kopējās lauksaimniecības politikas attīstību.

8. Papildu valsts atbalsta maksājumus nepiešķir par lauksaimnieciskām darbībām, par kurām dalībvalstīs, izņemot jaunās dalībvalstis, nav paredzēti tiešie maksājumi.

121. pants
Valsts atbalsts Kiprā

Kipra līdz 2010. gada beigām var papildu valsts tiešajiem maksājumiem piešķirt papildus pārejas posma un pakāpeniski samazinošos valsts atbalstu. Šo valsts atbalstu piešķir Kopienas atbalstam līdzīgā veidā, piemēram, atdalīto maksājumu veidā.

Ņemot vērā 2001. gadā piešķirtā valsts atbalsta veidu un summu, Kipra var piešķirt valsts atbalstu XIV pielikumā uzskaitītajās (apakš)nozarēs minētajā pielikumā precizētajā apjomā.

Uz šo piešķiramo valsts atbalstu attiecināmi jebkuri koriģējumi, kuru nepieciešamību var radīt kopējās lauksaimniecības politikas attīstība. Ja šādi koriģējumi izrādītos nepieciešami, atbalsta apjomu vai atbalsta piešķiršanas nosacījumus groza, pamatojoties uz Komisijas lēmumu.

Kipra iesniedz Komisijai gada ziņojumu par valsts atbalsta pasākumu īstenošanu, norādot katrai (apakš)nozarei atbalsta veidus un apjomu.

VI SADAĻA
FINANŠU PĀRVEDUMI

122. pants
Finanšu pārvedumi pārstrukturēšanai kokvilnas reģionos

Par pasākumiem kokvilnas audzēšanas reģionos saskaņā ar lauku attīstības programmām, kuras finansē ELFLA, summa EUR 22 miljonu apmērā katru kalendāro gadu ir pieejama papildu Kopienas atbalsta veidā.

123. pants
Finanšu pārvedumi pārstrukturēšanai tabakas reģionos

Dalībvalstīm, kurās tabakas audzētāji 2000., 2001. un 2002. gadā saņēma atbalstu saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2075/92[26], no 2011. budžeta gada summa EUR 484 miljonu apmērā ir pieejama papildu Kopienas atbalsta veidā par pasākumiem tabakas audzēšanas reģionos saskaņā ar lauku attīstības programmām, kuras finansē ELFLA.

VII SADAĻA
ĪSTENOŠANA, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. NODAĻA
ĪSTENOŠANAS NOTEIKUMI

124. pants
Tiesību uz maksājumu apstiprināšana

1. Tiesības uz maksājumiem, kas piešķirtas lauksaimniekiem pirms 2009. gada 1. janvāra, uzskata par likumīgām un pareizām no 2010. gada 1. janvāra.

2. Tiesībām uz maksājumiem, kas lauksaimniekiem piešķirtas, pamatojoties uz pieteikumiem, kuros ir faktu kļūdas, 1. punktu nepiemēro.

3. Šā panta 1. punkts neskar Komisijas pilnvaras pieņemt Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. pantā minētos lēmumus par izdevumiem, kas radušies saistībā ar maksājumiem, kuri piešķirti attiecībā uz jebkuru kalendāro gadu līdz 2009. gadam ieskaitot.

125. pants
Piemērošana attālākajiem reģioniem

III un IV sadaļu nepiemēro Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās, Madeirā un Kanāriju salās.

---

[26] OV L 215, 30.7.1992., 70. lpp.

126. pants
Valsts atbalsts

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 180. panta un Regulas (EK) Nr. 1184/2006[27] 3. panta, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar 42., 59., 68. līdz 70. pantu, 87. panta 4. punktu, 100. panta 5. punktu, 109. punktu un 119. līdz 121. pantu atbilstīgi šai regulai.

127. pants
Informācijas nodošana Komisijai

Dalībvalstis sīki informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu šīs regulas prasības, un jo īpaši par tiem pasākumiem, kuri attiecas uz 6., 12., 42., 46., 47., 68., 69., 70., 59., 60. un 119. pantu.

128. pants
Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja

1. Komisijai palīdz Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja, kuru veido dalībvalstu pārstāvji un vada Komisijas pārstāvis.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

   Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

129. pants
Īstenošanas noteikumi

Saskaņā ar 128. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus šīs regulas īstenošanas noteikumus. Tajos jo īpaši ietver:

a) sīki izstrādātus noteikumus par agrārās konsultāciju sistēmas izveidi;

b) sīki izstrādātus noteikumus par kritērijiem to summu piešķiršanai, kas kļuvušas pieejamas, piemērojot modulāciju;

c) sīki izstrādātus noteikumus par šajā regulā paredzēto atbalstu piešķiršanu, tostarp atbilstības nosacījumus, pieteikuma iesniegšanas un maksājumu veikšanas datumus un [pārbaužu noteikumus], kā arī noteikumus par pārbaudēm un tiesību uz atbalstiem noteikšanu, ieskaitot jebkuru vajadzīgo datu apmaiņu starp dalībvalstīm un pamatplatību vai maksimālo garantēto platību limita pārsniegšanas noteikšanu, un sīki izstrādātus noteikumus par turēšanas perioda noteikšanu un par neizmantoto IV sadaļas 1. nodaļas 7. un 8. sadaļā noteikto tiesību uz piemaksu atsaukšanu un pārdali;

---

[27] OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.

d) attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu — sīki izstrādātus noteikumus jo īpaši attiecībā uz valsts rezerves izveidi, tiesību nodošanu, ilggadīgo kultūru, pastāvīgo ganību un ganību zāles definīcijām, iespējām, kas paredzētas III sadaļas 2. un 3. nodaļā, un III sadaļas 4. nodaļā paredzēto saistīto maksājumu integrāciju;

e) sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar V sadaļas noteikumu īstenošanu;

f) sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus saistībā ar atbalsta, ko piešķir par augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un stādaudzētavām, iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā, tostarp pieteikumu iesniegšanas kārtību pirmajā īstenošanas gadā, un saistībā ar IV sadaļas 1. nodaļas 5. un 6. iedaļā minētajiem maksājumiem;

g) sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar atbalsta, ko piešķir par vīnu, iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā, tostarp pieteikumu iesniegšanas kārtību pirmajā īstenošanas gadā, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. [Vīna regulu]";

h) attiecībā uz kaņepājiem — sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar īpašajiem kontroles pasākumiem un metodēm *tetrahidrokanabinola* līmeņu noteikšanai;

i) grozījumus I pielikumā, kas var izrādīties nepieciešami, ņemot vērā 1. pantā noteiktos kritērijus;

j) grozījumus V, VI un VII pielikumā, kas var izrādīties nepieciešami, ņemot vērā jo īpaši jaunos Kopienas tiesību aktus;

k) lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēmas galvenās pazīmes un to definīciju;

l) visus grozījumus, ko var izdarīt atbalsta pieteikumos, un atbrīvojumus no prasības iesniegt atbalsta pieteikumu;

m) noteikumus par informācijas minimumu, kas jāiekļauj atbalsta pieteikumos;

n) noteikumus par administratīvajām pārbaudēm un pārbaudēm uz vietas, kā arī par pārbaudēm, izmantojot attālo uzrādi;

o) noteikumus par atbalsta samazināšanas un maksājumu nepiešķiršanas piemērošanu gadījumos, kad nav izpildītas 4. un 24. pantā minētās saistības, norādot arī gadījumus, kad samazinājumus un nepiešķiršanu nepiemēro;

q) grozījumus V pielikumā, kas var izrādīties nepieciešami, ņemot vērā 28. pantā noteiktos kritērijus;

r) saziņu starp dalībvalstīm un Komisiju;

s) pasākumus, kas ir gan vajadzīgi, gan attiecīgi pamatoti, lai ārkārtas situācijā risinātu praktiska rakstura un specifiskas problēmas, jo īpaši tās, kas saistītas ar II sadaļas 4. nodaļas un III sadaļas 2. un 3. nodaļas īstenošanu; šādi pasākumi var paredzēt atkāpes no noteiktām šīs regulas daļām, bet tikai tiktāl un tādu laika posmu, cik tas noteikti vajadzīgs;

t) attiecībā uz kokvilnu — sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar:

i) 80. panta 3. punktā paredzētā atbalsta samazinājuma aprēķināšanu;

ii) atzītām starpnozaru organizācijām, jo īpaši to finansēšanu un kontroles un sankciju sistēmu.

2. NODAĻA
PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

130. pants
Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1290/2005

1. Regulas 12. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Komisija nosaka summas, ko dara pieejamas ELFLA saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. xxx/2008* [*šī regula*)] 9. pantu, 10. panta 4. punktu, 123. un 124. pantu un Padomes Regulas (EK) Nr. 378/2007 4. panta 1. punktu.

2 Regulas 18. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Regulas (EK) Nr. XXX/2008 [*šī regula*)] 8. panta 2. punktā minētos valstīm noteiktos maksimālos tiešo maksājumu apjomus, kuriem piemērotas minētās regulas 11. panta 1. punktā noteiktās korekcijas, uzskata par maksimālo finansējumu euro.

* OV L ……"

131. pants
Grozījumi Regulā (EK) Nr. 247/2006

Regulu (EK) Nr. 247/2006 groza šādi.

(1) Regulas 23. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Kopiena finansē šīs regulas II un III sadaļā paredzētos pasākumus, nepārsniedzot turpmāk minētos gada maksimālos apjomus:

miljonos EUR

	2007. finanšu gadā	2008. finanšu gadā	2009. finanšu gadā	2010. finanšu gadā un turpmāk
Francijas aizjūras departamenti	126,6	262,6	269,4	276,05
Azoru salas un Madeira	77,9	86,98	86,7	106,21
Kanāriju salas	127,3	268,4	268,4	268,42

(2) Pievieno šādu 24.b pantu:

"*24.b pants*

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2009. gada 15. februārim iesniedz Komisijai savas vispārējās programmas grozījumu projektus, kuros iekļautas 23. panta 2. punktā paredzētās izmaiņas.

2. Komisija izvērtē ierosinātos grozījumus un četru mēnešu laikā pēc to iesniegšanas lemj par to apstiprināšanu saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru."

132. pants
Grozījumi Regulā (EK) Nr. 378/2007

Regulu (EK) Nr. 378/2007 groza šādi.

(1) Regulas 1. pantu groza šādi.

a) Panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Samazinājumus saskaņā ar brīvprātīgu modulāciju veic, izmantojot to pašu aprēķinu bāzi, ko piemēro modulācijai saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. XXX/2008* (*šī regula*) 7. pantu.

* OV L ……"

b) Iekļauj šādu 5. punktu:

"5. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. XXX/2008 (*šī regula*) 7. pantu lauksaimniekam piemērojamās modulācijas likmes, kas samazinātas par 5 procentu punktiem, atskaita no brīvprātīgas modulācijas likmes, ko dalībvalstis izmanto, piemērojot šā panta 4. punktu. Gan atskaitītajiem procentiem, gan galīgajai brīvprātīgas modulācijas likmei jābūt vienādai vai lielākai par 0.

(2) Regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) atkāpjoties no šīs regulas 1. panta 3. punkta, piemērot samazinājumus saskaņā ar modulāciju, izmantojot aprēķinu bāzi, kas piemērojama modulācijai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. xx/2008 7. pantu, un neņemot vērā izslēgšanu EUR 5000 apmērā, kas noteikta minētā panta 1. punktā; un/vai".

133. pants
Atcelšana

1. Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003.

Tomēr 2009. gadā turpina piemērot minētās regulas IV sadaļas 66., 67., 68., 68.a, 69. pantu, 70. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 1. nodaļu (cietie kvieši) 2. nodaļu (piemaksa par proteīnaugiem), 4. nodaļu (platībatkarīgais maksājums par riekstiem), 8. nodaļu (kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību), 9. nodaļu (atbalsts par sēklām), 10. nodaļu (platībatkarīgais maksājums par laukaugiem), 10.b nodaļu (atbalsts par olīvu audzēm), 10.c nodaļu (atbalsts par tabaku) un 10.d nodaļu (platībatkarīgais maksājums par apiņiem).

2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu XV pielikumā.

134. pants
Pārejas noteikumi

Komisija var pieņemt pasākumus, kuru mērķis ir atvieglot pāreju no režīma, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 1782/2003, uz šajā regulā paredzēto režīmu.

135. pants
Pārejas pasākumi jaunajām dalībvalstīm

Ja ir vajadzīgi pārejas pasākumi, lai jaunajās dalībvalstīs sekmētu pāreju no vienotā platībmaksājuma shēmas uz vienotā maksājuma shēmu un citām atbalsta shēmām, kas minētas III un IV sadaļā, tos nosaka saskaņā ar 128. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

136. pants
Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2009. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

Atbalsta shēmu saraksts

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Vienotais maksājums	Šīs regulas III sadaļa	Atsaistīts maksājums
Vienotā platībmaksājuma shēma	Šīs regulas V sadaļas 2. nodaļa	Atsaistīts maksājums, kas aizstāj visus šajā pielikumā minētos tiešos maksājumus, izņemot atsevišķus maksājumus
Proteīnaugi	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 2. nodaļa*	Platībatkarīgais maksājums
Rīsi	Šīs regulas IV sadaļas 2. nodaļa	Platībatkarīgais maksājums
Rieksti	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 4. nodaļa*	Platībatkarīgais maksājums
Kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 5. nodaļa*	Platībatkarīgais maksājums
Kartupeļi cietes ražošanai	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 5. iedaļa	Ražošanas atbalsts
Sēklas	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 9. nodaļa	Ražošanas atbalsts
Laukaugi	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10. nodaļa	Platībatkarīgais maksājums
Aitas un kazas gaļa	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 7. iedaļa	Piemaksa par aitām un kazām reproduktīvā vecumā
Liellopu un teļa gaļa	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 8. iedaļa	Īpaša piemaksa, piemaksa par zīdītājgovīm (tostarp, ja to izmaksā par telēm, kā arī valsts papildu piemaksa par zīdītājgovīm, ja to izmaksā kā līdzfinansējumu), kaušanas piemaksa
Īpašs atbalsts	Šīs regulas III sadaļas 5. nodaļa	
Olīveļļa	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.b nodaļa*	Platībatkarīgais atbalsts
Zīdtārpiņi	Regulas (EEK) Nr. 845/72 1. pants	Atbalsts audzēšanas veicināšanai
Tabaka	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.c nodaļa*	Ražošanas atbalsts
Apiņi	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.d nodaļa	Platībatkarīgais atbalsts
Cukurbietes, cukurniedres un cigoriņi, ko izmanto cukura vai inulīna sīrupa ražošanai	Šīs regulas V sadaļas 116. pants	Atsaistītie maksājumi
Cukurbietes un cukurniedres, ko izmanto cukura ražošanai	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 4. iedaļa	Ražošanas atbalsts

Pārstrādei piegādāti augļi un dārzeņi	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 5. iedaļa	Pārejas posma maksājumi par augļiem un dārzeņiem
Pārstrādei piegādātas zemenes un avenes	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 6. iedaļa	Pārejas posma maksājumi par mīkstajiem augļiem
Augļi un dārzeņi	116. pants	Atsevišķs maksājums par augļiem un dārzeņiem
POSEI	Padomes Regulas (EK) Nr. 247/2006 III sadaļa	Tiešie maksājumi saskaņā ar programmās noteiktajiem pasākumiem
Egejas jūras salas	Padomes Regulas (EK) Nr. 1405/2006 III nodaļa	Tiešie maksājumi saskaņā ar programmās noteiktajiem pasākumiem
Kokvilna	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 4. iedaļa	Platībatkarīgais maksājums

* Tikai 2009. gadam.

II PIELIKUMS

Likumā noteiktās pārvaldības prasības, kas minētas 4. un 5. pantā

A. Vide

1.	Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.)	3. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts, 4. panta 1., 2., 4. punkts, 5. punkta a), b) un d) apakšpunkts
2.	Padomes 1979. gada 17. decembra Direktīva 80/68/EEK par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu (OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp.)	4. un 5. pants
3.	Padomes 1986. gada 12. jūnija Direktīva 86/278/EEK par vides, jo īpaši augsnes, aizsardzību, lauksaimniecībā izmantojot notekūdeņu dūņas (OV L 181, 4.7.1986., 6. lpp.)	3. pants
4.	Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.)	4. un 5. pants
5.	Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.)	6. pants un 13. panta 1. punkta a) apakšpunkts

Sabiedrības un dzīvnieku veselība

Dzīvnieku identifikācija un reģistrācija

6.	Padomes 1992. gada 27. novembra Direktīva 92/102/EEK par dzīvnieku identificēšanu un reģistrēšanu (OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp.).	3., 4. un 5. pants
7.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.)	4. un 7. pants
8.	Padomes 2003. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.)	3., 4. un 5. pants

B. Sabiedrības, dzīvnieku un augu veselība

9.	Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.)	3. pants
10.	Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/22/EK par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā un par Direktīvu 81/602/EEK, 88/146/EEK un 88/299/EEK atcelšanu (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.)	3., 4., 5. un 7. pants
11.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.)	14., 15. pants, 17. panta 1. punkts, 18., 19. un 20. pants

12.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.)	7., 11., 12., 13. un 15. pants
Ziņošana par slimībām		
13.	Padomes 1985. gada 18. novembra Direktīva 85/511/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus mutes un nagu sērgas kontrolei (OV L 315, 26.11.1985., 11. lpp.)	3. pants
14.	Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/119/EEK, ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro slimību (OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp.)	3. pants
15.	Padomes 2000. gada 20. novembra Direktīva 2000/75/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarāla drudža kontrolei un apkarošanai (OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.)	3. pants
C.	*Dzīvnieku labturība*	
16.	Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīva 91/629/EEK, ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 340, 11.12.1991., 28. lpp.)	3. un 4. pants
17.	Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīva 91/630/EEK, ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai (OV L 340, 11.12.1991., 33. lpp.)	3. pants un 4. panta 1. punkts
18.	Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.)	4. pants

III PIELIKUMS

Labi lauksaimniecības un vides apstākļi, kas minēti 6. pantā

Jautājums	Standarti
Augsnes erozija: augsnes aizsardzība, veicot attiecīgus pasākumus	– Minimālais augsnes pārklājums
	– Minimāla zemes apsaimniekošana, kas atbilst vietas specifiskajiem apstākļiem
	– Terašu saglabāšana
Augsnes organiskā viela: augsnes organiskās vielas saglabāšana, izmantojot piemērotu praksi	– Augsekas standarti, ja vajadzīgi
	– Aramās rugaines apsaimniekošana
Augsnes struktūra: augsnes struktūras saglabāšana, veicot attiecīgus pasākumus	– Atbilstošu iekārtu izmantošana
Minimālais saglabāšanas līmenis: minimālā saglabāšanas līmeņa nodrošināšana un dzīvotņu kvalitātes pasliktināšanās novēršana	– Minimālais ganāmpulka blīvums vai/un atbilstoši režīmi
	– Pastāvīgo ganību aizsardzība
	– Ainavas īpašību, tostarp, attiecīgos gadījumos, dzīvžogu, dīķu, grāvju, (rindās, grupās vai atsevišķi augošu) koku un laukmaļu saglabāšana, – attiecīgos gadījumos aizliegums izrakt olīvkokus
	– Nevēlamas veģetācijas izplatības novēršana lauksaimniecības zemēs
	– Olīvu audžu un vīnogulāju uzturēšana labā veģetācijas stāvoklī
Ūdens aizsardzība un apsaimniekošana: Ūdens aizsardzība pret piesārņojumu un noteci, ūdens izmantojuma pārvaldība	– Buferjoslu izveide gar ūdensteci, – apstiprināšanas procedūras ievērošana saistībā ar ūdens izmantošanu apūdeņošanai

IV PIELIKUMS

Valstīm noteiktās maksimālās atbalsta summas, kas minētas 8. pantā

niljonos EUR

Kalendārais gads	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.
Beļģija	583,2	570,9	563,1	553,9
Čehija				773,0
Dānija	985,9	965,3	954,6	937,8
Vācija	5 467,4	5 339,2	5 269,3	5 178,0
Igaunija				88,9
Īrija	1 283,1	1 264,0	1 247,1	1 230,0
Grieķija	2 567,3	2 365,5	2 348,9	2 324,1
Spānija	5 171,3	5 043,4	5 019,1	4 953,5
Francija	8 218,5	8 021,2	7 930,7	7 796,2
Itālija	4 323,6	4 103,7	4 073,2	4 023,3
Kipra				48,2
Latvija				130,5
Lietuva				337,9
Luksemburga	35,2	34,5	34,0	33,4
Ungārija				1 150,9
Malta				4,6
Nīderlande	841,5	827,0	829,4	815,9
Austrija	727,7	718,2	712,1	704,9
Polija				2 730,5
Portugāle	635,8	623,0	622,6	622,6
Slovēnija				129,4
Slovākija				335,9
Somija	550,0	541,2	536,0	529,8
Zviedrija	731,7	719,9	710,6	699,8
Apvienotā Karaliste	3 373,0	3 340,4	3 335,8	3 334,9

V PIELIKUMS

9. panta 3. punktā minēto graudaugu saraksts

KN kods	Apraksts
I.	Graudaugi
1001 10 00	Cietie kvieši
1001 90	Citi kvieši un graudu, kas nav cietie kvieši, maisījumi
1002 00 00	Rudzi
1003 00	Mieži
1004 00 00	Auzas
1005	Kukurūza
1007 00	Graudu sorgo
1008	Griķi, sāre un miežabrāļi; citi graudaugi
0709 90 60	Cukurkukurūza
II.	Eļļas augu sēklas
1201 00	Sojas pupas
ex 1205 00	Rapšu sēklas
ex 1206 00 10	Saulespuķu sēklas
III.	Proteīnaugi
0713 10	Zirņi
0713 50	Lauka pupas
ex 1209 29 50	Saldās lupīnas
IV.	Lini
ex 1204 00	Linsēklas (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Šķiedras lini, neapstrādāti vai mērcēti (*Linum usitatissimum* L.)
V.	Kaņepes
ex 5302 10 00	Šķiedras kaņepes, neapstrādātas vai mērcētas (*Cannabis sativa* L.)

VI PIELIKUMS

Saderīgas atbalsta shēmas, kas minētas 28. pantā

Nozare	Juridiskais pamats
Mazāk labvēlīgi apgabali un apgabali, kuros ir vides ierobežojumi	Regulas (EK) Nr. 1257/1999 13. panta a) apakšpunkts, 14. panta 1. punkts un 2. punkta pirmie divi ievilkumi, 15. pants, 17. līdz 20. pants, 51. panta 3. punkts un 55. panta 4. punkts
Pasākumi, kuru mērķis ir ilgtspējīga lauksaimniecības zemes izmantošana, paredzot:	
maksājumus par nelabvēlīgiem dabas apstākļiem lauksaimniekiem kalnu apgabalos;	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta i) apakšpunkts
maksājumus par nelabvēlīgiem dabas apstākļiem lauksaimniekiem teritorijās, izņemot kalnu apgabalus;	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta ii) apakšpunkts
Natura 2000 maksājumus un maksājumus, kas saistīti ar Direktīvu 2000/60/EK;	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta iii) apakšpunkts
agrovides maksājumus	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta iv) apakšpunkts
Pasākumus, kuru mērķis ir ilgtspējīga mežsaimniecības zemes izmantošana, paredzot:	
lauksaimniecības zemes pirmo apmežošanu;	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta b) punkta i) apakšpunkts
Natura 2000 maksājumus;	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta b) punkta iv) apakšpunkts
meža vides maksājumus	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta b) punkta v) apakšpunkts
Vīns	{Vīna regulas} 117. pants

VII PIELIKUMS

A. Augļi un dārzeņi, galda kartupeļi un stādaudzētavas

1. Lauksaimnieki saņem tiesības uz maksājumu par hektāru, ko aprēķina, 2. punktā minēto pamatsummu dalot ar hektāru skaitu, kas aprēķināts saskaņā ar 3. punktu.

2. Dalībvalstis nosaka katra lauksaimnieka pamatsummā iekļaujamo summu, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram:

   – lauksaimnieka tieši vai netieši par augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un stādaudzētavām saņemtā tirgus atbalsta apjoms,

   – augļu un dārzeņu, galda kartupeļu un dēstu audzēšanai izmantojamā platība,

   – augļu un dārzeņu, galda kartupeļu un dēstu audzēšanas apjoms,

   attiecībā uz vienu vai vairāku tirdzniecības gadu atsauces laikposmu, kas katram produktam var būt atšķirīgs, — sākot ar tirdzniecības gadu, kas beidzas 2001. gadā; attiecībā uz dalībvalstīm, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas, — sākot ar tirdzniecības gadu, kas beidzas 2004. gadā, līdz tirdzniecības gadam, kas beidzas 2007. gadā.

   Šajā punktā izmantojamie kritēriji dažādiem augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un stādaudzētavām var būt atšķirīgi, ja šīm atšķirībām ir pienācīgs objektīvs pamatojums. Uz tā paša pamata dalībvalstis var pieņemt lēmumu pirms trīs gadu ilgā pārejas posma beigām (tas beidzas 2010. gada 31. decembrī) nenoteikt pamatsummā iekļaujamo summu un hektāru skaitu, kam tā saskaņā ar šo punktu ir piemērojama.

3. Hektāru skaitu dalībvalstis aprēķina, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, 2. punkta pirmās daļas otrajā ievilkumā minētajām platībām.

   Šajā regulā "augļi un dārzeņi" ir produkti, kuri norādīti Regulas (EK) Nr. 1234/2007 1. panta 1. punkta i) un j) apakšpunktā, un "galda kartupeļi" ir kartupeļi, uz kuriem attiecas KN kods 0701 un kas nav paredzēti tādas kartupeļu cietes ražošanai, par kuru piešķir atbalstu saskaņā ar 93. pantu.

4. Lauksaimniekam, kura ražošanu 2. punktā minētajā atsauces laikposmā negatīvi ietekmējis *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi (kā minēts 36. panta 1. punktā), kas radušies pirms atsauces laikposma vai tā laikā, ir tiesības pieprasīt, lai 2. punktā minēto pamatsummu aprēķinātu, pamatojoties uz to kalendāro gadu vai gadiem atsauces laikposmā, kurus nav ietekmējis *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi.

5. Ja *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi ietekmējuši visu pārskata periodu, dalībvalsts pamatsummu aprēķina, pamatojoties uz tuvāko tirdzniecības gadu pirms atsauces laikposma, kas izraudzīts saskaņā ar 3. punktu. Tādā gadījumā *mutatis mutandis* piemēro 1. punktu.

6. Par *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļiem attiecīgais lauksaimnieks, iesniedzot attiecīgos pierādījumus, rakstiski informē kompetento iestādi termiņā, kas jānosaka katrai dalībvalstij.

B. Vīns (vīnogulāju izaršana)

Lauksaimniekiem, kuri piedalās Regulas (EK) Nr. [Vīna regula] V sadaļas III nodaļā paredzētajā vīnogulāju izaršanas shēmā, gadā pēc izaršanas piešķir tiesības uz maksājumu, kas atbilst hektāru skaitam, par kādu tie ir saņēmuši izaršanas prēmiju.

Šo maksājumu tiesību vienības vērtība ir vienāda ar attiecīgā reģiona vidējo maksājumu tiesību vērtību. Tomēr vienības vērtība jebkurā gadījumā nepārsniedz EUR 350/ha.

C. Vīns (līdzekļu pārvietošana no atbalsta programmām)

Ja dalībvalstis izvēlas piešķirt atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. [Vīna regula] 4.a pantu, tās nosaka katra lauksaimnieka pamatsummu, kā arī piemērojamo hektāru skaitu.

– pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem;

– ievērojot reprezentatīvo atsauces laikposmu, kas ilgst vienu vai vairākus vīna ražas gadus, sākot no 2005./2006. vīna gada; Tomēr atsauces kritēriji, kurus izmanto pamatsummas un piemērojamā hektāru skaita noteikšanai, nav balstīti uz atsauces laikposmu, kurā ietilpst vīna ražas gadi pēc 2007./2008. vīna gada, kad līdzekļu pārvietošana uz atbalsta programmām attiecas uz kompensācijām lauksaimniekiem, kas līdz tam ir saņēmuši atbalstu par dzeramā alkohola destilāciju vai ir guvuši ekonomisku labumu no atbalsta par koncentrētas vīnogu misas izmantošanu vīna saldināšanai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. [Vīna regula].";

– atbilstīgi kopējai šim pasākumam pieejamajai summai, kas minēta Regulas (EK) Nr. [Vīna regula] 6. panta e) apakšpunktā."

Lauksaimnieki saņem tiesības uz maksājumu par hektāru, ko aprēķina, dalot pamatsummu ar piemērojamo hektāru skaitu.

VIII PIELIKUMS

Valstīm noteiktās maksimāli pieļaujamās summas, kas minētas 41. pantā

1. tabula

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Beļģija	614 179	611 901	613 281	613 281	614 661	614 661	614 661	614 661
Dānija	1 030 478	1 031 321	1 043 421	1 043 421	1 048 999	1 048 999	1 048 999	1 048 999
Vācija	5 770 254	5 781 666	5 826 537	5 826 537	5 848 330	5 848 330	5 848 330	5 848 330
Īrija	1 342 268	1 340 737	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Grieķija	2 367 713	2 209 591	2 210 829	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Spānija	4 838 512	5 070 413	5 114 250	5 139 246	5 139 316	5 139 316	5 139 316	5 139 316
Francija	8 404 502	8 444 468	8 500 503	8 504 425	8 518 804	8 518 804	8 518 804	8 518 804
Itālija	4 143 175	4 277 633	4 320 238	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974
Luksemburga	37 051	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084
Nīderlande	853 090	853 169	886 966	886 966	904 272	904 272	904 272	904 272
Austrija	745 561	747 298	750 019	750 019	751 616	751 616	751 616	751 616
Portugāle	589 723	600 296	600 370	605 967	605 972	605 972	605 972	605 972
Somija	566 801	565 823	568 799	568 799	570 583	570 583	570 583	570 583
Zviedrija	763 082	765 229	768 853	768 853	770 916	770 916	770 916	770 916
Apvienotā Karaliste	3 985 834	3 986 361	3 987 844	3 987 844	3 987 849	3 987 849	3 987 849	3 987 849

2. tabula*

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Bulgārija	287 399	328 997	409 587	490 705	571 467	652 228	732 986	813 746
Čehija	559 622	647 080	735 801	821 779	909 164	909 164	909 164	909 164
Igaunija	60 500	70 769	80 910	91 034	101 171	101 171	101 171	101 171
Kipra	31 670	38 845	43 730	48 615	53 499	53 499	53 499	53 499
Latvija	90 016	104 025	118 258	132 193	146 355	146 355	146 355	146 355
Lietuva	230 560	268 746	305 964	342 881	380 064	380 064	380 064	380 064
Ungārija	807 366	935 912	1 064 312	1 191 526	1 318 542	1 318 542	1 318 542	1 318 542
Malta	3 434	3 851	4 268	4 685	5 102	5 102	5 102	5 102
Polija	1 877 107	2 164 285	2 456 894	2 742 771	3 033 549	3 033 549	3 033 549	3 033 549
Rumānija	623 399	713 207	891 072	1 068 953	1 246 821	1 424 684	1 602 550	1 780 414
Slovēnija	87 942	102 047	116 077	130 107	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovākija	240 014	277 779	314 692	351 377	388 191	388 191	388 191	388 191

* Maksimālās summas aprēķinātas, ņemot vērā 110. pantā sniegto palielinājumu grafiku.

IX PIELIKUMS

Daļa no valstij noteiktās maksimāli pieļaujamās summas, kā norādīts 56. panta 1. punktā, attiecībā uz tomātiem ir šāda:

Dalībvalsts	Summa (miljonos EUR kalendārajā gadā)
Bulgārija	5,394
Čehija	0,414
Grieķija	35,733
Spānija	56,233
Francija	8,033
Itālija	183,967
Kipra	0,274
Malta	0,932
Ungārija	4,512
Rumānija	1,738
Polija	6,715
Portugāle	33,333
Slovākija	1,018

Daļa no valstij noteiktās maksimāli pieļaujamās summas, kā norādīts 56. panta 2. punktā, attiecībā uz augļu un dārzeņu kultūrām, izņemot viengadīgās kultūras, ir šāda:

Dalībvalsts	Summa (miljonos EUR kalendārajā gadā)	
Bulgārija		0,851
Čehija		0,063
Grieķija		153,833
Spānija		110,633
Francija		44,033
Itālija		131,700
Kipra	2009. gadā:	4,856
	2010. gadā:	4,919
	2011. gadā:	4,982
	2012. gadā:	5,045
Ungārija		0,244
Rumānija		0,025
Portugāle		2,900
Slovākija		0,007

X PIELIKUMS

Saistītā atbalsta iekļaušana vienotā maksājuma shēmā

I.

– No 2010. gada — Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 1. nodaļā paredzētā īpašā kvalitātes piemaksa par cietajiem kviešiem;

– No 2010. gada — Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 2. nodaļā paredzētā piemaksa par proteīnaugiem;

– No 2010. gada — Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas III nodaļā un šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 1. iedaļā paredzētais kultūratkarīgais maksājums par rīsiem saskaņā ar šīs regulas 72. panta 2. punktā paredzēto grafiku;

– No 2010. gada — Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 4. nodaļā paredzētais platībatkarīgais maksājums par riekstiem;

– No 2011. gada — Regulas (EK) Nr. 1234/2007 II daļas I sadaļas IV nodaļas I iedaļas I apakšiedaļā paredzētais atbalsts par žāvētas rupjās lopbarības pārstrādei;

– No 2011. gada — Regulas (EK) Nr. 1234/2007 II daļas I sadaļas IV nodaļas I iedaļas II apakšiedaļā paredzētais atbalsts par šķiedras linu pārstrādi, atbilstīgi minētajā apakšiedaļā paredzētajam grafikam;

– No 2011. gada — Regulas (EK) Nr. 1234/2004 [95.a] pantā paredzētā piemaksa par kartupeļu cieti un, saskaņā ar šīs regulas 75. pantā noteikto grafiku, minētajā pantā paredzētais atbalsts par cietes kartupeļiem.

II.

No 2010. gada — ja dalībvalsts ir piešķīrusi:

– Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 9. nodaļā paredzēto piemaksu par sēklām;

– Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10. nodaļā paredzēto platībatkarīgo maksājumu par laukaugiem;

– Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.b nodaļā paredzēto atbalstu par olīvu audzēm;

– Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.d nodaļā paredzēto platībatkarīgo atbalstu par apiņiem;

saskaņā ar 55. pantā paredzēto grafiku piemaksu par liellopu un teļa gaļu, izņemot piemaksu par zīdītājgovīm.

III.

No 2010. gada — ja dalībvalsts nepieņem lēmumu, kas minēts šīs regulas 53. panta 1. punktā:

– Regulas (EK) Nr. 1782/2003 67. pantā minētie maksājumi par aitām un kazām;

– Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. pantā minētie maksājumi par liellopu un teļa gaļu.

XI PIELIKUMS

Saistītā atbalsta iekļaušana – 65. pants

Žāvēta rupjā lopbarība (EUR 1000)

Dalībvalsts	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Beļģija	0	0	0	0	0	0
Dānija	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Vācija	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Īrija	132	132	132	132	132	132
Grieķija	1 238	1 238	1238	1 238	1 238	1 238
Spānija	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Francija	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Itālija	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Luksemburga						
Nīderlande	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Austrija	64	64	64	64	64	64
Portugāle	69	69	69	69	69	69
Somija	10	10	10	10	10	10
Zviedrija	180	180	180	180	180	180
Apvienotā Karaliste	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Bulgārija						
Čehija	922	922	922	922	922	922
Igaunija						
Kipra						
Latvija						
Lietuva	21	21	21	21	21	21
Ungārija	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Malta						
Polija	147	147	147	147	147	147
Rumānija						
Slovēnija						
Slovākija	91	91	91	91	91	91

Kvalitātes piemaksa par cietajiem kviešiem (EUR 1000)

Dalībvalsts	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Beļģija							
Dānija							
Vācija							
Īrija							
Grieķija	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Spānija	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Francija	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Itālija	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Luksemburga							
Nīderlande							
Austrija	280	280	280	280	280	280	280
Portugāle	80	80	80	80	80	80	80
Somija							
Zviedrija							
Apvienotā Karaliste							
Bulgārija	349	436	523	610	698	785	872
Čehija							
Igaunija							
Kipra	173	198	223	247	247	247	247
Latvija							
Lietuva							
Ungārija	70	80	90	100	100	100	100
Malta							
Polija							
Rumānija							
Slovēnija							
Slovākija							

Proteīnaugi (EUR 1000)

Dalībvalsts	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Beļģija	84	84	84	84	84	84	84
Dānija	843	843	843	843	843	843	843
Vācija	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Īrija	216	216	216	216	216	216	216
Grieķija	242	242	242	242	242	242	242
Spānija	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10905	10 905
Francija	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17635	17 635
Itālija	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5009	5 009
Luksemburga	21	21	21	21	21	21	21
Nīderlande	67	67	67	67	67	67	67
Austrija	2 051	2 051	2 051	2 051	2051	2051	2 051
Portugāle	214	214	214	214	214	214	214
Somija	303	303	303	303	303	303	303
Zviedrija	2 147	2 147	2 147	2 147	2147	2147	2 147
Apvienotā Karaliste	10 500	10 500	10 500	10 500	10500	10500	10 500
Bulgārija	160	201	241	281	321	361	401
Čehija	1 858	2 123	2 389	2 654	2654	2654	2 654
Igaunija	169	194	218	242	242	242	242
Kipra	17	19	22	24	24	24	24
Latvija	109	124	140	155	155	155	155
Lietuva	1 486	1 698	1 911	2 123	2123	2123	2 123
Ungārija	1 369	1 565	1 760	1 956	1956	1956	1 956
Malta	0	0	0	0	0	0	0
Polija	1 723	1 970	2 216	2 462	2462	2462	2 462
Rumānija	911	1 139	1 367	1 595	1822	2050	2 278
Slovēnija	63	72	81	90	90	90	90
Slovākija	1 003	1 146	1 290	1 433	1433	1433	1433

Rīsi (EUR 1000)

Dalībvalsts	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Beļģija							
Dānija							
Vācija							
Īrija							
Grieķija	5 703	5 703	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Spānija	24 997	24 997	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Francija	3 922	3 922	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Itālija	49 737	49 737	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Luksemburga							
Nīderlande							
Austrija							
Portugāle	5 596	5 596	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Somija							
Zviedrija							
Apvienotā Karaliste							
Bulgārija	288	360	863	1 007	1 151	1 294	1 438
Čehija							
Igaunija							
Kipra							
Latvija							
Lietuva							
Ungārija	262	300	674	749	749	749	749
Malta							
Polija							
Rumānija	13	16	38	44	50	57	63
Slovēnija							
Slovākija							

Rieksti (EUR 1000)

Dalībvalsts	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Beļģija	12	12	12	12	12	12	12
Dānija							
Vācija	181	181	181	181	181	181	181
Īrija							
Grieķija	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Spānija	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Francija	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Itālija	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luksemburga	12	12	12	12	12	12	12
Nīderlande	12	12	12	12	12	12	12
Austrija	12	12	12	12	12	12	12
Portugāle	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Somija							
Zviedrija							
Apvienotā Karaliste	12	12	12	12	12	12	12
Bulgārija	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Čehija							
Igaunija							
Kipra	431	493	554	616	616	616	616
Latvija							
Lietuva							
Ungārija	245	280	315	350	350	350	350
Malta							
Polija	355	406	456	507	507	507	507
Rumānija	79	99	119	139	159	179	199
Slovēnija	25	29	33	36	36	36	36
Slovākija	262	299	337	374	374	374	374

Garā linšķiedra (EUR 1000)

Dalībvalsts	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Beļģija	1 380	1 380	2 760	2 760	2 760	2 760
Dānija						
Vācija	30	30	60	60	60	60
Īrija						
Grieķija						
Spānija	5	5	10	10	10	10
Francija	5 580	5 580	11 160	11 160	11 160	11 160
Itālija						
Luksemburga						
Nīderlande	480	480	960	960	960	960
Austrija	15	15	30	30	30	30
Portugāle	5	5	10	10	10	10
Somija	20	20	40	40	40	40
Zviedrija	5	5	10	10	10	10
Apvienotā Karaliste	5	5	10	10	10	10
Bulgārija	1	1	3	3	3	3
Čehija	192	192	385	385	385	385
Igaunija	3	3	6	6	6	6
Kipra						
Latvija	36	36	72	72	72	72
Lietuva	226	226	453	453	453	453
Ungārija						
Malta						
Polija	92	92	185	185	185	185
Rumānija	4	4	8	8	8	8
Slovēnija						
Slovākija	7	7	15	15	15	15

Atbalsts par kartupeļu cietes pārstrādi (EUR 1000)

Dalībvalsts	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Beļģija						
Dānija	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Vācija	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603
Īrija						
Grieķija						
Spānija	43	43	43	43	43	43
Francija	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Itālija						
Luksemburga						
Nīderlande	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290
Austrija	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Portugāle						
Somija	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Zviedrija	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Apvienotā Karaliste						
Bulgārija						
Čehija	749	749	749	749	749	749
Igaunija	6	6	6	6	6	6
Kipra						
Latvija	129	129	129	129	129	129
Lietuva	27	27	27	27	27	27
Ungārija						
Malta						
Polija	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Rumānija						
Slovēnija						
Slovākija	16	16	16	16	16	16

Atbalsts cietes kartupeļu audzētājiem (EUR 1000)

Dalībvalsts	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Beļģija						
Dānija	5 578	5 578	11 156	11 156	11 156	11 156
Vācija	21 763	21 763	43 526	43 526	43 526	43 526
Īrija						
Grieķija						
Spānija	64	64	129	129	129	129
Francija	8 799	8 799	17 598	17 598	17 598	17 598
Itālija						
Luksemburga						
Nīderlande	16 825	16 825	33 651	33 651	33 651	33 651
Austrija	1 581	1 581	3 163	3 163	3 163	3 163
Portugāle						
Somija	1 763	1 763	3 527	3 527	3 527	3 527
Zviedrija	2 058	2 058	4 116	4 116	4 116	4 116
Apvienotā Karaliste						
Bulgārija						
Čehija	893	1 005	2 232	2 232	2 232	2 232
Igaunija	7	7	17	17	17	17
Kipra						
Latvija	153	172	383	383	383	383
Lietuva	32	36	80	80	80	80
Ungārija						
Malta						
Polija	3 846	4 327	9 615	9 615	9 615	9 615
Rumānija						
Slovēnija						
Slovākija	19	22	48	48	48	48

Olīveļļa (EUR 1000)

Dalībvalsts	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Spānija	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Kipra	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

XII PIELIKUMS

84. pantā minētā atbalsta (par cukuru) aprēķinam piemērojamās maksimālās summas

(EUR '000)

Dalībvalsts	2006. g.	2007. g.	2008. g.	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.	2015. g.	2016. gads un turpmākie gadi
Beļģija	47 429	60 968	74 508	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgārija	—	84	121	154	176	220	264	308	352	396	440
Čehija	27 851	34 319	40 786	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Dānija	19 314	25 296	31 278	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Vācija	154 974	203 607	252 240	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Grieķija	17 941	22 455	26 969	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Spānija	60 272	74 447	88 621	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Francija	152 441	199 709	246 976	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Īrija	11 259	14 092	16 925	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Itālija	79 862	102 006	124 149	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Latvija	4 219	5 164	6 110	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Lietuva	6 547	8 012	9 476	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Ungārija	26 105	31 986	37 865	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Nīderlande	41 743	54 272	66 803	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Austrija	18 971	24 487	30 004	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Polija	99 135	122 906	146 677	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugāle	3 940	4 931	5 922	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumānija	—	1 930	2 781	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovēnija	2 284	2 858	3 433	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovākija	11 813	14 762	17 712	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Somija	8 255	10 332	12 409	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Zviedrija	20 809	26 045	31 281	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Apvienotā Karaliste	64 340	80 528	96 717	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

XIII PIELIKUMS

1. tabula **Kipra: Valsts papildu tiešie maksājumi, ja piemēro parastās tiešo maksājumu shēmas**

Palielinājumu grafiks	60 %	70 %	80 %	90 %
Nozare	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.
Laukaugi (izņemot cietos kviešus)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Cietie kvieši	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Graudu pākšaugi	16 362	12 272	8 181	4 091
Piens un piena produkti	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Liellopu gaļa	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Aitas un kazas gaļa	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olīveļļa	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tabaka	417 340	313 005	208 670	104 335
Banāni	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Rozīnes	0	0	0	0
Mandeles	0	0	0	0
Kopā	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Valsts papildu tiešie maksājumi saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu:

Valsts papildu tiešo maksājumu kopējā summa, ko drīkst piešķirt saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, ir vienāda ar summu, ko veido šajā tabulā minētās nozaru maksimālās atbalsta summas vienotā maksājuma shēmā iesaistītajām nozarēm, tādā apmērā, lai atbalsts šajās nozarēs būtu atsaistīts.

2. tabula **Kipra: Valsts papildu tiešie maksājumi, ja tiešajiem maksājumiem piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu**

Nozare	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.
Laukaugi (izņemot cietos kviešus)	0	0	0	0
Cietie kvieši	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Graudu pākšaugi	0	0	0	0
Piens un piena produkti	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Liellopu gaļa	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Aitas un kazas gaļa	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Olīveļļa	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Rozīnes	156 332	149 600	142 868	136 136
Banāni	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tabaka	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Kopā	**31 650 945**	**30 903 405**	**30 155 865**	**29 408 325**

XIV PIELIKUMS

VALSTS ATBALSTS, KIPRA

Nozare	2009. g.	2010. g.
Graudaugi (izņemot cietos kviešus)	2 263 018	1 131 509
Piens un piena produkti	562 189	281 094
Liellopu gaļa	64 887	0
Aitas un kazas gaļa	1 027 917	513 958
Cūkkopības nozare	2 732 606	1 366 303
Mājputni un olas	1 142 374	571 187
Vīns	4 307 990	2 153 995
Olīveļļa	2 088 857	1 044 429
Galda vīnogas	1 058 897	529 448
Pārstrādāti tomāti	117 458	58 729
Banāni	127 286	63 643
Lapu koku augļi, tostarp kauleņaugļi	2 774 230	1 387 115
Kopā	**18 267 707**	**9 101 410**

XV PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 1782/2003	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	4. pants
4. pants	5. pants
5. pants	6. pants
6. pants	25. pants
7. pants	26. pants
8. pants	–
9. pants	27. pants
10. panta 1. punkts	7. pants
10. panta 2. punkts	9. panta 1. punkts
10. panta 3. punkts	9. panta 2. punkts
10. panta 4. punkts	9. panta 3. punkts
–	9. panta 4. punkts
11. pants	11. panta 1. un 2. punkts
12. pants	–
–	8. pants
12.*a* panta 1. punkts	10. pants
12.*a* panta 2. punkts	11. panta 3. punkts
13. pants	12. pants
14. pants	13. pants
15. pants	14. pants
16. pants	15. pants
17. pants	16. pants
18. pants	17. pants
19. pants	18. pants
20. pants	19. pants
21. pants	20. pants
22. pants	21. pants
23. pants	22. pants
24. pants	23. pants
25. pants	24. pants
26. pants	28. pants

27. pants	29. pants
–	30. pants
28. pants	31. pants
29. pants	32. pants
30. pants	33. pants
31. pants	–
32. pants	3. pants
33. pants	34. pants
34. pants	–
35. pants	38. pants
36. pants	–
37. pants	VII pielikums
38. pants	–
39. pants	–
40. panta 1. līdz 3. punkts	VII pielikums, A daļas 4. līdz 6. punkts
40. panta 4. punkts	36. panta 1. punkta otrā daļa
40. panta 5. punkts	–
41. pants	41. pants
42. pants	42. pants
43. pants	VII pielikums
44. pants	35. pants
45. pants	43. pants
46. pants	44. pants
47. pants	–
48. pants	–
49. pants	45. pants
50. pants	–
51. panta pirmā daļa	–
51. panta otrā daļa	39. pants
52. pants	40. pants
53. pants	–
54. pants	–
55. pants	–
56. pants	–
57. pants	–
–	46. pants
58. pants	47. pants

59. pants	48. pants
60. pants	50. pants
61. pants	51. pants
62. pants	–
63. panta 1. punkts	52. panta 1. punkts
63. panta 2. punkts	–
63. panta 3. punkts	49. pants
63. panta 4. punkts	52. panta 2. punkts
64. pants	53. pants
65. pants	–
66. pants	–
67. pants	54. pants
68. pants	55. pants
68.*a* pants	
68.*b* pants	56. pants
69. pants	–
70. pants	–
71. pants	–
71.*a* pants	57. pants
71.*b* pants	58. pants
71.*c* pants	–
71.*d* pants	59. pants
71.*e* pants	60. pants
71.*f* pants	61. pants
71.*g* pants	–
71.*h* pants	62. pants
71.*i* pants	–
71.*j* pants	–
71.*k* pants	63. pants
71.*l pant*s	–
71.*m* pants	–
–	64. pants
–	65. pants
–	66. pants
–	67. pants
–	68. pants
–	69. pants

–	70. pants
72. pants	–
73. pants	–
74. pants	–
75. pants	–
76. pants	–
77. pants	–
78. pants	–
79. pants	71. pants
80. pants	72. pants
81. pants	73. pants
82. pants	74. pants
83. pants	–
84. pants	–
85. pants	–
86. pants	–
87. pants	109. pants
88. pants	–
89. pants	–
90. pants	–
91. pants	–
92. pants	–
93. pants	75. pants
94. pants	76. pants
95. pants	–
96. pants	–
97. pants	–
98. pants	–
99. pants	–
100. pants	–
101. pants	–
102. pants	–
103. pants	–
104. pants	–
105. pants	–
106. pants	–
107. pants	–

108. pants	–
109. pants	–
110. pants	–
110.*a* pants	77. pants
110.*b* pants	78. pants
110.*c pant*s	79. pants
110.*d pant*s	80. pants
110.*e* pants	81. pants
110.*f* pants	–
110.*g* pants	–
110.*h* pants	–
110.*i* pants	–
110.*j pant*s	–
110.*k pant*s	–
110.*l* pants	–
110.*m* pants	–
110.*n* pants	–
110.*o* pants	–
110.*p* pants	–
110.*q* pants	82. pants
110.*r* pants	83. pants
110.*s* pants	84. pants
110.*t* pants	85. pants
110.*u* pants	86. pants
110.*v* pants	87. pants
111. pants	88. pants
112. pants	89. pants
113. pants	90. pants
114. pants	91. pants
115. pants	92. pants
116. pants	93. pants
117. pants	94. pants
118. pants	95. pants
119. pants	–
120. pants	96. pants
121. pants	97. pants
122. pants	98. pants

123. pants	99. pants
124. pants	–
125. pants	100. pants
126. pants	101. pants
127. pants	102. pants
128. pants	103. pants
129. pants	104. pants
130. pants	105. pants
131. pants	–
132. pants	–
133. pants	–
134. pants	–
135. pants	–
136. pants	–
136.a pants	–
137. pants	–
138. pants	106. pants
139. pants	107. pants
140. pants	108. pants
141. pants	–
142. pants	–
143. pants	–
143.*a* pants	110. pants
143.*b* panta 1., 2., 9. un 10. punkts	111. pants
143.*b* panta 3. un 7. punkts	112. pants
143.*b* panta 4., 5. un 6. punkts	113. pants
143.*b* panta 13. punkts	114. pants
143.*ba* panta 1. līdz 3. punkts	115. pants
143.*ba* panta 3.a punkts	–
143.*ba* panta 4. līdz 6. punkts	118. pants
143.*bb* panta 1. un 2. punkts	116. pants
143.*bb* panta 3. punkts	–
143.*bb* panta 4. līdz 6. punkts	118. pants
143.*bc* panta 1. un 2. punkts	117. pants
143.*bc* panta 3. un 4. punkts	118. panta 1. un 2. punkts
–	119. pants
143.*c* panta 1. līdz 8. punkts	120. pants

143.*c* panta 9. punkts	121. pants
143.*c pant*a 10. punkts	–
143.*d* pants	122. pants
143.*e* pants	123. pants
–	124. pants
–	125. pants
–	126. pants
144. pants	128. pants
145. pants	129. pants
146. pants	127. pants
147. pants	–
148. pants	–
149. pants	–
150. pants	–
151. pants	–
152. pants	–
–	130. pants
–	131. pants
–	132. pants
153. pants	133. pants
154. pants	–
154.*a* pants	135. pants
155. pants	134. pants
155.*a* pants	–
156. pants	136. pants

2008/0104 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par izmaiņām kopējā lauksaimniecības politikā, veicot grozījumus Regulā (EK) Nr. 320/2006, (EK) Nr. 1234/2007, (EK) Nr. 3/2008 un (EK) Nr. […]/2008

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[28],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[29],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[30],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[31],

tā kā:

(1) Saskaņā ar 2003./2004. gadā apstiprinātajām KLP reformām bija paredzēti arī noteikumi par ziņojumu sniegšanu, lai būtu iespējams novērtēt to efektivitāti un jo īpaši to, kādā mērā ir sasniegti šo reformu mērķi, kā arī analizēt to ietekmi uz attiecīgajiem tirgiem. Šajā sakarā Komisija 2007. gada 20. novembrī iesniedza Eiropas Parlamentam un Padomei paziņojumu ar nosaukumu "Gatavojoties KLP reformas „veselības pārbaudei"", un minētās institūcijas veica šā paziņojuma apspriešanu. Ņemot vērā minēto paziņojumu un Eiropas Parlamenta, Padomes, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas turpmākās debates par tā galvenajiem elementiem, kā arī daudzās atsauksmes, kas tika saņemtas sabiedriskās apspriešanas laikā, ir jāizsaka atbilstīgi priekšlikumi.

(2) Kopējās lauksaimniecības politikas noteikumi attiecībā uz valsts intervenci ir jāvienkāršo un jāracionalizē, izmantojot plašāku saskaņotu konkursa procedūru.

---

28 OV C […], […], […]. lpp.
29 OV C […], […], […]. lpp.
30 OV C […], […], […]. lpp.
31 OV C […], […], […]. lpp.

(3) Attiecībā uz graudaugiem sistēma ir jāmaina tā, lai nodrošinātu nozares konkurētspēju un tirgus orientētību, saglabājot intervenci kā "drošības tīklu" tirgus traucējumu gadījumā un atvieglojot lauksaimniekiem iespēju pielāgoties tirgus nosacījumiem. Pamatojoties uz analīzi, kuras rezultātā tika konstatēts zināms risks, ka zemu cenu gadījumā būs nepieciešama papildu intervence miežiem, Padomes secinājumos par intervences sistēmu ar reformu kukurūzai bija paredzēts pārskatīt visu graudaugu intervences sistēmu saistībā ar KLP "veselības pārbaudi". Tomēr kopš tā laika perspektīvas attiecībā uz graudaugiem ir būtiski mainījušās, un tām raksturīga izdevīga pasaules tirgus cenu vide, ko veicina augošais globālais pieprasījums un zemais pasaules graudaugu krājumu līmenis. Tāpēc intervences sliekšņu noteikšana nulles līmenī citiem lopbarības graudiem vienlaikus ar kukurūzas reformu ļautu veikt intervenci bez negatīvas ietekmes uz graudaugu tirgu kopumā. Graudaugu nozares perspektīvas attiecas arī uz cietajiem kviešiem — tas nozīmē, ka intervences iepirkumi varētu tikt atcelti, jo tie ir zaudējuši savu nozīmi, tirgus cenām vienmēr būtiski pārsniedzot intervences cenu. Tā kā intervencei attiecībā uz graudaugiem jābūt drīzāk "drošības tīklam", nevis cenu veidošanu ietekmējošam faktoram, atšķirības starp ražas novākšanas periodiem dažādās dalībvalstīs, kuras efektīvi uzsāk mārketinga akcijas, vairs nav būtiskas, jo cenas vairs neatbilst intervences sliekšņiem, kam pieskaitīts ikmēneša palielinājums. Tāpēc vienkāršošanas labad intervences laikposmi attiecībā uz graudaugiem jāsaskaņo visā Kopienā.

(4) Kopš 2003. gada reformas konkurētspēja rīsu nozarē ir pieaugusi, ražošanas apjomi ir stabili, krājumi samazinās, bet pieprasījums pieaug gan Kopienā, gan pasaules tirgū, un sagaidāmā cena būtiski pārsniedz intervences cenu. Tāpēc noteikt intervences iepirkumus attiecībā uz rīsiem vairs nav nepieciešams un tos var atcelt.

(5) Paredzams, ka cūkgaļas ražošana un patēriņš vidējā termiņā pieaugs, lai gan lēnāk nekā iepriekšējā desmitgadē, ņemot vērā konkurenci no putnu gaļas nozares puses un barības cenu paaugstināšanos. Domājams, ka cūku cenas saglabāsies mazliet virs intervences cenas. Attiecībā uz cūkgaļu intervences iepirkumi nav izmantoti vairākus gadus un, ņemot vērā tirgus situāciju un tās perspektīvas, tie ir jāatceļ.

(6) Intervences iepirkumus minētajiem produktiem var droši atcelt 2009. gadā, jo pašreizējā tirgus situācija un perspektīvas liek domāt, ka intervence 2009. gadā tiem jebkurā gadījumā nebūtu piemērojama.

(7) Vidēja termiņa tirgus perspektīvām piena nozarē raksturīgs nepārtraukti augošs Kopienas pieprasījums pēc produktiem ar augstu pievienoto vērtību, būtiski pieaugošs globālais pieprasījums pēc piena produktiem, ko veicina ienākumu palielināšanās un iedzīvotāju skaita pieaugums vairākos pasaules reģionos, kā arī patērētāju izvēles maiņa par labu piena produktiem.

(8) Paredzams, ka piena kvotu ierobežotais Kopienas kopējais piena ražošanas apjoms vidējā termiņā pakāpeniski, lai arī mēreni samazināsies, jo, turpinoties pārstrukturēšanai valstīs, kuras nebija Kopienas dalībvalstis pirms 2004. gada paplašināšanās, samazināsies uzņēmumu pašnodrošināšanai paredzētā piena ražošanas apjoms un ražošanas pieaugums joprojām būs ierobežots kvotu dēļ. Tai pašā laikā sagaidāms, ka pārstrādes uzņēmumiem piegādātā piena daudzums laika posmā, uz kuru attiecas prognozes, turpinās pieaugt. Ņemot vērā lielo iekšējo un ārējo pieprasījumu, piena kvotu sistēma šobrīd rada ierobežojumus ražošanas paplašināšanai, pretēji situācijai, kad kvotas ieviesa pārprodukcijas novēršanai. Šādā tirgus situācijā kvotas mazina orientētību uz tirgu, jo tās neļauj lauksaimniekiem adekvāti reaģēt uz cenu signāliem un kavē efektivitātes pieaugumu nozarē, palēninot pārstrukturēšanu. Tās ir paredzēts, piemērojot pakāpeniskus pielāgojumus, atcelt līdz 2015. gadam.. Piena kvotu piemērošanas pakāpeniska pārtraukšana, tās katru gadu palielinot, kā noteikts šīs regulas I pielikumā (laikā no 2009./2010. gada līdz 2013./2014. gadam par 1 % tirdzniecības gadā) nodrošinātu vienmērīgu pāreju, novēršot pārmērīgus pielāgojumus pēc kvotu piemērošanas beigām.

(9) Siera tirgus pakāpeniski paplašinās, pieaugot gan Kopienas iekšējam pieprasījumam, gan ārējam pieprasījumam. Tāpēc siera cenas kādu laiku ir saglabājušās stabilā līmenī, ko būtiski nav ietekmējusi arī neiepakoto produktu (sviesta un piena pulvera) institucionālo cenu samazināšanās. Pastāvīga un fakultatīva atbalsta piešķiršana augstvērtīga, uz tirgu orientēta produkta, piemēram, siera privātai uzglabāšanai vairs nav pamatota ne no ekonomikas, ne no tirgus pārvaldības viedokļa un tāpēc ir jāatceļ.

(10) Atbalsts sviesta privātai uzglabāšanai netiek plaši izmantots. Tomēr, ņemot vērā piena ražošanas sezonālo raksturu Kopienā, sezonāls raksturs vienmēr būs arī sviesta ražošanai. Tāpēc uz sviesta tirgu var rasties pārejošs spiediens, kuru var mazināt ar sezonālās uzglabāšanas palīdzību. Tomēr šāds lēmums Komisijai jāpieņem, pamatojoties uz padziļinātu tirgus analīzi, nevis saskaņā ar pienākumu atvērt shēmu ik gadu, tāpēc shēmai ir jākļūst fakultatīvai.

(11) Ņemot vērā piena nozares reformu un pašreizējo tirgus situāciju, atbalsts sausā vājpiena izmantošanai par dzīvnieku barību un vājpiena izmantošanai kazeīna ražošanā šobrīd nav pastāvīgi nepieciešams. Tomēr, ja rodas vai varētu rasties piena produktu pārpalikumi, kas rada vai varētu radīt nopietnu tirgus nelīdzsvarotību, šiem atbalstiem var būt nozīme arī turpmāk. Tomēr šāds lēmums Komisijai jāpieņem, pamatojoties uz padziļinātu tirgus analīzi, nevis saskaņā ar pienākumu atvērt shēmu ik gadu, tāpēc shēmai ir jākļūst fakultatīvai. Atbalsta summa attiecīgā gadījumā jānosaka iepriekš vai konkursa kārtībā.

(12) Atbalsti mīklas izstrādājumu un saldējuma ražošanai, kā arī tiešajam patēriņam paredzēta sviesta realizācijai tika samazināti atbilstīgi sviesta intervences cenas samazinājumam no 2004. gada un, pirms konkursus atcēla labvēlīgās tirgus situācijas dēļ, tie bija nulles līmenī. Realizācijai piešķirtā atbalsta shēmas vairs nav nepieciešamas tirgus atbalstīšanai intervences cenu līmenī un tāpēc ir jāatceļ.

(13) Lai palielinātu Kopienas lauksaimniecības nozares konkurētspēju un veicinātu tās tirgus orientētību un ilgtspējību, tāpat kā 2003. gada kopējās lauksaimniecības politikas reformas gadījumā ir jāturpina pāreja no atbalsta ražošanai uz atbalstu ražotājiem. Šim nolūkam ir jāatceļ par žāvētu rupjo lopbarību, liniem, kaņepēm un kartupeļu cieti piešķiramie atbalsti, kas paredzēti Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulā (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula),[32] un atbalsts šiem produktiem jāiekļauj katrai saimniecībai piešķirama atsaistītā ienākumu atbalsta shēmā. Tāpat kā 2003. gada KLP reformas gadījumā lauksaimniekiem maksātā atbalsta atsaistīšanas rezultātā faktiskās maksājumu summas paliks nemainīgas, bet ienākumu atbalsta efektivitāte būtiski palielināsies.

(14) Padome 2000. gadā nolēma pārtraukt atbalsta piešķiršanu par īso linšķiedru un kaņepju šķiedrām. Šā lēmuma īstenošanai no 2009./2010. tirdzniecības gada ar Regulu (EK) Nr. 247/2008[33] tika pieņemti grozījumi vienotajā KTO, un tas attiecas arī uz tradicionālajos apgabalos audzētu linu pārstrādātājiem piešķirtā papildu atbalsta pārtraukšanu. Atbalsts par garo linšķiedru ir jāatsaista. Tomēr, lai atvieglinātu nozares pielāgošanos, pusei pārejas uz vienotā maksājuma shēmu jānotiek 2011. gadā un otrai daļai — 2013. gadā.

(15) Veicot žāvētas rupjās lopbarības režīma reformu 2003. gadā, atbalsts tika daļēji piešķirts ražotājiem un atsaistīts. Tāpēc, ņemot vērā „veselības pārbaudes" vispārējo virzību uz lielāku tirgus orientētību un dzīvnieku barības tirgus šābrīža perspektīvas, tagad pilnībā jāatsaista arī pārējie atbalsti šajā nozarē. Pārstrādātājiem piešķirtā atbalsta atcelšanas sekas iespējams mīkstināt, atbilstīgi pielāgojot cenu, kādu maksā izejvielu ražotājiem, kuri paši atbalsta atsaistīšanas rezultātā saņems tiesības uz lielāku tiešo atbalstu. Pārstrādātājiem piešķirtā atbalsta atcelšana ir pamatota arī, ņemot vērā tirgus situāciju un perspektīvas attiecībā uz proteīnaugiem kopumā. Ņemot vērā, ka nozare jau ir pārstrukturējusies kopš 2003. gada reformas un ka nesen ir atzīta žāvētas rupjās lopbarības ražošanas izteikti negatīvā ietekme uz vidi, atbalsts ir jāatsaista, paredzot īsu (divu gadu) pārejas posmu, lai ļautu nozarei pielāgoties.

(16) Sistēma, kas noteikta Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulā (EK) Nr. 1868/94, ar ko ievieš kvotu sistēmu attiecībā uz kartupeļu cietes ražošanu[34], vairs nebūs vajadzīga, kad būs atcelti attiecīgie atbalsti, kas paredzēti Padomes [....] Regulas (EK) Nr. […]/2008 [jaunā tiešo maksājumu regula] [ar ko izveido kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem][35] [...]. pantā [atbalsts par cietes kartupeļiem]. Atbalsts ražotājiem 2003. gadā tika daļēji atsaistīts un tagad jāatsaista pilnībā, paredzot īsu (divu gadu) pārejas posmu, lai sniegtu lauksaimniekiem iespēju pielāgot savas piegādes saistības kartupeļu cietes atbalsta shēmai. Tāpēc arī attiecīgās minimālās cenas piemērošana ir jāpagarina par diviem gadiem. Kvotu režīms saistībā ar tiešajiem maksājumiem ir jāatceļ 2013. gadā paralēli tiešo maksājumu pilnīgai iekļaušanai

---

32 OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. […]/2008 (OV L […],[…],[…]. lpp.).

33 OV L 76, 19.3.2008., 1. lpp.

34 OV L 197, 30.7.1994., 4. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 671/2007 (OV L 156, 16.6.2007., 1. lpp.).

35 OV L [...], […], [...] lpp.

vienotā maksājuma shēmā. Šā tiešā atbalsta atsaistīšanas procesam ir vajadzīgs ilgāks pārejas periods, lai sniegtu nozarei iespēju pielāgoties jaunajiem tirgus nosacījumiem. Pa to laiku Regulā (EK) Nr. 1234/2007 ir jāiekļauj attiecīgie noteikumi, kā arī citi atbalsti un kvotu režīmi.

(17) Ņemot vērā situācijas attīstību iekšējos un starptautiskajos graudaugu un kartupeļu cietes tirgos, kompensācija par cietes ražošanu vairs nav lietderīga attiecībā uz tās sākotnējiem mērķiem un tāpēc ir jāatceļ. Ņemot vērā tirgus situāciju un perspektīvas, šis atbalsts jau ir ticis uz kādu laiku noteikts nulles līmenī, un, tā kā šāda situācija varētu turpināties, atbalsta ātru atcelšanu varētu īstenot bez negatīvas ietekmes uz nozari.

(18) Noteikumi par ārkārtas pasākumiem tirgus atbalstam saistībā ar dzīvnieku slimībām ir jāiekļauj vispārējos noteikumos par riska pārvaldību, tāpēc tie jāsvītro no Regulas (EK) Nr. 1234/2007.

(19) Ražotāju organizācijām var būt labvēlīga nozīme piedāvājuma sadalīšanā tajās nozarēs, kurās pastāv ražotāju un noņēmēju koncentrācijas nelīdzsvarotība. Tāpēc dalībvalstīm jābūt iespējai atzīt visu nozaru ražotāju organizācijas.

(20) Tiesiskās noteiktības nodrošināšanas un vienkāršošanas labad ir lietderīgi precizēt un saskaņot noteikumus, saskaņā ar kuriem Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, kurus dalībvalstis veic atbilstīgi šai regulai vai Padomes 2006. gada 30. janvāra Regulai (EK) Nr. 247/2006, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem[36], Padomes 2006. gada 20. februāra Regulai (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā un groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu[37], Padomes 2006. gada 18. septembra Regulai (EK) Nr. 1405/2006, ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003[38], Padomes 2007. gada 17. decembra Regulai (EK) Nr. 3/2008 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs[39] un[40] un Regulai (EK) Nr. […]/2008 [jaunā vīna KTO][41]. Saistībā ar to noteikumi, kas paredzēti minētajās regulās, kam noteiktos apstākļos būtu vai varētu būt piemērojams valsts atbalsta jēdziens Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, ir jāizslēdz no valsts atbalsta noteikumu piemērošanas. Attiecīgajos noteikumos ir iekļauti atbilstoši nosacījumi atbalsta piešķiršanai, lai novērstu nevajadzīgus konkurences traucējumus.

(21) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 247/2006, (EK) 320/2006, (EK) Nr. 1405/2006, (EK) Nr. 1234/2007, (EK) Nr. 3/2008 un (EK) Nr. […]/2008 [jaunā vīna KTO].

---

36 OV L 42, 14.2.2006., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1276/2007 (OV L 284, 30.10.2007., 11. lpp.).

37 OV L 58, 28.2.2006., 42. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1261/2007 (OV L 283, 27.10.2007., 8. lpp.).

38 OV L 265, 26.9.2006., 1. lpp.

39 OV L 3, 5.1.2008., 1. lpp.

40 OV L […], […], […]. lpp.

41 OV L […], […], […]. lpp.

(22) Turpmāk minētie tiesību akti ir novecojuši un tāpēc jāatceļ tiesiskās noteiktības labad: Padomes 1978. gada 2. augusta Regula (EEK) Nr. 1883/78, ar ko paredz vispārīgus noteikumus intervences finansēšanai, ko veic Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļa[42], Padomes 1989. gada 3. maija Regula (EEK) Nr. 1254/89, ar ko 1989./1990. tirdzniecības gadam citu starpā nosaka dažas cukura cenas un cukurbiešu standarta kvalitāti[43], Padomes 1989. gada 24. jūlija Regula (EEK) Nr. 2247/89 par ārkārtas pasākumu noteiktu lauksaimniecības produktu brīvai piegādei uz Poliju[44], Padomes 1993. gada 19. jūlija Regula (EEK) Nr. 2055 par īpaša references daudzuma piešķiršanu noteiktiem piena un piena produktu ražotājiem[45], Padomes 1997. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 2596/97, ar ko pagarina Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās akta 149. panta 1. punktā paredzēto laika posmu[46] un Padomes 2005. gada 18. jūlija Regula (EK) Nr. 1182/2005, ar ko pieņem autonomus un pārejas posma pasākumus, lai atvērtu Kopienas tarifu kvotu Šveices izcelsmes dzīvu liellopu importam[47].

(23) Tāpēc šī regula ir jāpiemēro no 2009. gada 1. janvāra. Tomēr, lai nodrošinātu to, ka šīs regulas jaunie noteikumi nekavē noteiktu atbalstu piešķiršanu 2008./2009. vai 2009./2010. tirdzniecības gadā, ir jāparedz vēlāks piemērošanas laiks attiecībā uz tiem noteikumiem, kuri tiešā veidā ietekmē shēmu darbību tajās nozarēs, kurām tirdzniecības gadi ir noteikti. Tāpēc tādos gadījumos šī regula jāpiemēro tikai no 2008./2009. vai 2009./2010. tirdzniecības gada sākuma,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 247/2006

Regulas (EK) Nr. 247/2006 16. pantu groza šādi.

(1) Svītro 3. punkta otro daļu.

(2) Iekļauj šādu punktu:

"4. Neskarot 1. un 2. punktu, atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007(*) 180. panta un Regulas (EK) Nr. 1184/2006(**) 3. panta, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar III sadaļu, šā panta 3. punktu un 17. un 21. pantu atbilstīgi šai regulai.

(*) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. […]/2008.

(**) OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp."

---

42 OV L 216, 5.8.1978., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 734/2007 (OV L 169, 29.6.2007., 5. lpp.).

43 OV L 126, 9.5.1989., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 260/96 (OV L 34, 13.2.1996., 16. lpp.).

44 OV L 216, 27.7.1989., 5. lpp.

45 OV L 187, 29.7.1993., 8. lpp.

46 OV L 351, 23.12.1997., 12. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1805/2003 (OV L 265, 16.10.2003., 5. lpp.).

47 OV L 190, 22.7.2005., 1. lpp.

2. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 320/2006

Regulu (EK) Nr. 320/2006 groza šādi.

(1) Regulas 6. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Dalībvalsts nepiešķir valsts atbalstu attiecībā uz dažādošanas pasākumiem, kas paredzēti šajā pantā. Tomēr, ja 4. punkta trešajā daļā minētais maksimālais apjoms atļautu piešķirt atbalstu dažādošanai 100 % apmērā, attiecīgā dalībvalsts sedz vismaz 20 % no atbilstīgajiem izdevumiem."

(2) Iekļauj šādu 13.a pantu:

"13.a pants

Valsts atbalsts

Neskarot 6. panta 5. punktu, atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007(*) 180. panta un Regulas (EK) Nr. 1184/2006(**) 3. panta, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar 3., 6., 7., 8., 9. un 11. pantu atbilstīgi šai regulai.

(*) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. […]/2008.
(**) OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp."

3. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1405/2006

Regulas (EK) Nr. 1405/2006 11. pantu papildina ar šādu punktu:

„3. Neskarot 1. un 2. punktu, atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007(*) 180. panta un Regulas (EK) Nr. 1184/2006(**) 3. panta, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar 4. un 7. pantu atbilstīgi šai regulai.

(*) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. […]/2008.
(**) OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.”

4. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1234/2007

Regulu (EK) Nr. 1234/2007 groza šādi.

(1) Svītro 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

(2) Regulas 10. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) parastie kvieši, mieži, kukurūza un sorgo;"

ii) svītro punkta b) apakšpunktu;

b) Svītro 2. punktu.

(3) Regulas II daļas I sadaļas I nodaļas II iedaļas II apakšiedaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

„II APAKŠIEDAĻA
IEPIRKŠANAS SĀKŠANA UN PĀRTRAUKŠANA

11. pants
Valsts intervences periodi

Valsts intervence ir pieejama:

a) graudaugiem no 1. novembra līdz 31. maijam;

b) cukuram visa 2008./2009. un 2009./2010. tirdzniecības gada garumā;

c) liellopu un teļa gaļai jebkurā tirdzniecības gadā visu gadu;

d) sviestam un sausajam vājpienam no 1. marta līdz 31. augustam.

12. pants
Valsts intervences sākšana

1. Laikposmos, kas minēti 11. pantā,

a) valsts intervenci uzsāk graudaugiem, cukuram, sviestam un sausajam vājpienam, nepārsniedzot maksimālos intervences apjomus, kas norādīti 13. panta 1. punktā,

b) Komisija bez 195. panta 1. punktā minētās komitejas palīdzības uzsāk intervenci liellopu gaļai, ja atsauces laikposmā liellopu gaļas vidējā tirgus cena, kas reģistrēta, pamatojoties uz 42. panta 1. punktā paredzēto Kopienas skalu liemeņu klasificēšanai, kādā dalībvalstī vai kādas dalībvalsts reģionā ir zemāka nekā EUR 1560 par tonnu.

2. Komisija var pārtraukt valsts intervenci bez 195. panta 1. punktā minētās komitejas palīdzības, ja cena par kviešiem ar minimālo proteīnu saturu 11 % *'Rouen delivered*' ir augstāka nekā salīdzināmā cena.

Komisija bez 195. panta 1. punktā minētās komitejas palīdzības atsāk intervenci, ja šā punkta pirmajā daļā paredzētie nosacījumi vairs nav spēkā.

3. Komisija bez 195. panta 1. punktā minētās komitejas palīdzības pārtrauc 1. punkta b) apakšpunktā minēto valsts intervenci liellopu gaļai, ja minētajā punktā paredzētie nosacījumi atsauces laikposmā vairs nav spēkā.

13. pants
Intervences sliekšņi

1. Iepirkumus valsts intervencei veic, nepārsniedzot šādus maksimālos apjomus:

   a) miežiem, kukurūzai un sorgo — 0 tonnas par katru 11.panta a) apakšpunktā minēto laikposmu;

   b) cukuram — 600 000 tonnas, izteiktas baltā cukura tonnās, par katru tirdzniecības gadu;

   c) sviestam — 30 000 tonnas par katru 11. panta d) apakšpunktā minēto laikposmu;

   d) sausajam vājpienam — 109 000 tonnas par katru 11.panta d) apakšpunktā minēto laikposmu;

2. Cukuram, ko tirdzniecības gadā uzglabā saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, nepiemēro nevienu no uzglabāšanas pasākumiem, kas paredzēti 32., 52. un 63. pantā.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz tā a), c) un d) apakšpunktā minētajiem produktiem Komisija var nolemt turpināt valsts intervenci, pārsniedzot minētajā punktā norādītos apjomus, ja tas vajadzīgs, ņemot vērā tirgus situāciju un jo īpaši tirgus cenu attīstību."

(4) Regulas II daļas I sadaļas I nodaļas II iedaļas III apakšiedaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

„III APAKŠIEDAĻA
INTERVENCES CENAS

18. pants
Intervences cenas

1. Intervences cenas un intervences pieļaujamos daudzumus produktiem, kas minēti 10. panta a), d), e) un f) apakšpunktā, nosaka Komisija konkursa kārtībā. Īpašos apstākļos konkursa procedūras vai arī noteiktās intervences cenas un intervences pieļaujamos daudzumus var attiecināt tikai uz atsevišķu dalībvalsti vai kādas dalībvalsts atsevišķu reģionu, pamatojoties uz reģistrētajām vidējām tirgus cenām.

2. Saskaņā ar 1. punktu noteiktā intervences cena nedrīkst pārsniegt:

   a) graudaugiem — attiecīgās salīdzināmās cenas;

   b) liellopu gaļai — vidējo tirgus cenu, kas reģistrēta kādā dalībvalstī vai kādas dalībvalsts reģionā un palielināta par summu, ko nosaka Komisija, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem;

   c) sviestam — 90 % no salīdzināmās cenas;

d) sausajam vājpienam — salīdzināmo cenu.

3. Cukura intervences cena ir 80 % no salīdzināmās cenas, kas noteikta nākamajam tirdzniecības gadam pēc tirdzniecības gada, kurā izvirzīts piedāvājums. Tomēr, ja maksājumu aģentūrai piedāvātā cukura kvalitāte atšķiras no IV pielikuma B punktā definētās standarta kvalitātes, kurai piemēro salīdzināmo cenu, intervences cenu attiecīgi paaugstina vai pazemina."

(5) Svītro II daļas I sadaļas I nodaļas III iedaļas I apakšiedaļu.

(6) Regulas 31. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktu groza šādi:

i) pēc c) apakšpunkta iekļauj šādus punktus:

"ca) par nesālītu sviestu, kas ražots no krējuma vai piena apstiprinātā Kopienas uzņēmumā un kurā piena tauku minimālais saturs ir 82 %, beztauku sausnas saturs ir 2 % un maksimālais mitruma saturs ir 16 %,

cb) par sālītu sviestu, kas ražots no krējuma vai piena apstiprinātā Kopienas uzņēmumā un kurā piena tauku minimālais saturs ir 80 %, beztauku sausnas saturs ir 2 %, maksimālais mitruma saturs ir 16 % un maksimālais sāls saturs ir 2 %;"

ii) svītro e) apakšpunktu;

b) Svītro 2. punkta otro daļu.

(7) Iekļauj šādu 34.a pantu:

"34.a pants
Atbalsta piešķiršanas nosacījumi attiecībā uz sviestu

"1. Komisija var izlemt piešķirt atbalstu sviesta uzglabāšanai privātās noliktavās, jo īpaši, ja produktu cenu un rezervju tendences norāda uz nopietnu tirgus nelīdzsvarotību, no kuras var izvairīties vai kuru var samazināt ar sezonālu uzglabāšanu.

2. Atbalsta apjomu nosaka Komisija, ņemot vērā uzglabāšanas izmaksas un iespējamās sviesta cenu tendences."

(8) Svītro 36. pantu.

(9) Regulas 41. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Komisija norīko intervences centrus labības nozarē un paredz tiem piemērojamos nosacījumus.

Komisija var norīkot intervences centru katram labības veidam."

(10) Ar šādu tekstu aizstāj 43. panta a) apakšpunktu:

"a) prasībām un noteikumiem attiecībā uz produktiem, ko iepērk valsts intervencē atbilstoši 10. pantam vai kam piešķir valsts atbalstu uzglabāšanai privātās noliktavās atbilstoši 31. pantam, jo īpaši attiecībā uz kvalitāti, kvalitātes grupām, kvalitātes šķirām, produktu kategorijām, daudzumu, iepakojumu, tostarp marķējumu, maksimālo produkta vecumu, saglabāšanu, produkta stadiju, uz kuru attiecas intervences cena, uzglabāšanas ilgumu privātā noliktavā;"

(11) Svītro 44. pantu.

(12) Regulas 46. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Šīs regulas 45. pantā minētajiem ārkārtas atbalsta pasākumiem Kopiena piešķir līdzfinansējumu 50 % apjomā no dalībvalstu izdevumiem."

b) Svītro 3. punktu.

(13) Svītro 48. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

(14) Regulas 55. pantu aizstāj ar šādu:

"55. pants
Kvotu sistēmas

1. Kvotu sistēmu piemēro šādiem produktiem:

a) pienam un citiem piena produktiem 65. panta a) un b) punkta nozīmē;

b) cukuram, izoglikozei un inulīna sīrupam;

c) kartupeļu cietei, par kuru var saņemt Kopienas atbalstu.

2. Attiecībā uz 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām kvotu sistēmām, ja ražotājs pārsniedz attiecīgo kvotu un (attiecībā uz cukuru) neizmanto papildu daudzumus, kā paredzēts 61. pantā, par šo daudzumu maksā papildu nodevu, ievērojot II un III iedaļā paredzētos nosacījumus."

(15) Regulas II daļas I sadaļas III nodaļā iekļauj šādu III.a iedaļu:

"III.A IEDAĻA
KARTUPEĻU CIETES KVOTAS

84.a pants
Kartupeļu cietes kvotas

1. Dalībvalstīm, kuras ražo kartupeļu cieti, piešķir kvotas tirdzniecības gadam, kurā piemēro kvotu shēmu saskaņā ar 204. panta 5. punktu atbilstīgi X.a pielikumam.

2. Katra X.a pielikumā minētā ražotāja dalībvalsts sadala savu kvotu kartupeļu cietes ražotājiem izmantošanai attiecīgajos tirdzniecības gados, pamatojoties uz katram ražotājam 2006./2007. gadā pieejamajām apakškvotām.

3. Uzņēmums, kas ražo kartupeļu cieti, neslēdz audzēšanas līgumus ar kartupeļu audzētājiem par tādu kartupeļu daudzumu, no kura varētu saražot cietes daudzumu, kas pārsniedz 2. punktā minēto kvotu.

4. Jebkuru saražoto kartupeļu cietes daudzumu, kurš pārsniedz 2. punktā minēto kvotu, kā tādu eksportē no Kopienas pirms 1. janvāra, kas seko attiecīgajam tirdzniecības gadam. Par to nepienākas eksporta kompensācija.

5. Neatkarīgi no 4. punkta kartupeļu cieti ražojošie uzņēmumi var jebkurā tirdzniecības gadā papildus attiecīgā gada kvotai izmantot ne vairāk kā 5 % no nākamā tirdzniecības gada kvotas. Šādā gadījumā kvotu nākamajam tirdzniecības gadam attiecīgi samazina.

6. Šīs iedaļas noteikumus nepiemēro kartupeļu cietes ražošanai, ko veic uzņēmumi, uz kuriem neattiecas 2. punkts un kuri pērk kartupeļus, par kuriem audzētāji nesaņem Regulas (EK) Nr. […]/2008 [jaunā tiešo maksājumu regula] [...]. pantā [atbalsts par cietes kartupeļiem] paredzēto maksājumu."

(16) 85. pantu papildina ar šādu d) punktu:

„d) attiecībā uz III.a iedaļu — apvienošanās, īpašumtiesību pārejas un uzņēmuma pārdošanas pārtraukšanas vai uzsākšanas gadījumiem."

(17) Svītro II daļas I sadaļas IV nodaļas I iedaļas I apakšiedaļu.

(18) Ar šādu tekstu aizstāj 91. panta 1. punkta pirmo daļu:

„Atbalstu garās linšķiedras stiebru apstrādei piešķir pilnvarotiem pirmapstrādes veicējiem 2009./2010. līdz 2012./2013. tirdzniecības gadam, pamatojoties uz faktisko šķiedras daudzumu, kas iegūts no stiebriem, par ko ar lauksaimnieku ir noslēgts pirkuma līgums."

(19) Regulas 92. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Regulas 91. pantā paredzēto atbalstu par garo linšķiedru nosaka šādā apjomā:

a) EUR 200 par 2009./2010. un 2010./2011. tirdzniecības gadu un

b) EUR 100 par 2011./2012. un 2012./2013. tirdzniecības gadu;".

(20) Regulas 94. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Attiecībā uz garo linšķiedru, par kuru var piešķirt atbalstu, nosaka maksimālo garantēto daudzumu 80 878 tonnas par katru tirdzniecības gadu laikposmā no 2009./2010. līdz 2012./2013. tirdzniecības gadam. Šo daudzumu sadala noteiktām dalībvalstīm kā valstij garantēto daudzumu saskaņā ar XI pielikuma A.I punktu."

(21) Regulas II daļas I sadaļas IV nodaļas I iedaļā iekļauj šādu apakšiedaļu:

„III APAKŠIEDAĻA
KARTUPEĻU CIETE

95.a pants
Piemaksa par kartupeļu cieti

1. Piemaksu EUR 22,25 apmērā par saražotās kartupeļu cietes tonnu ražotājuzņēmumiem par 2009./2010 un 2010./2011. tirdzniecības gadu izmaksā atbilstoši kartupeļu cietes daudzumam, kas nepārsniedz 84.a panta 2. punktā minēto kvotas limitu, ja tie kartupeļu audzētājiem ir samaksājuši minimālo cenu par visiem kartupeļiem, kuri vajadzīgi, lai saražotu cieti līdz kvotas limitam.

2. Attiecīgajiem tirdzniecības gadiem minimālā cena par kartupeļiem, kas paredzēti kartupeļu cietes ražošanai, ir noteikta EUR 178,31 par tonnu.

   Šo cenu piemēro to kartupeļu daudzumam, kurus piegādā rūpnīcai un kas vajadzīgi, lai iegūtu vienu tonnu cietes.

   Minimālo cenu koriģē atbilstīgi cietes saturam kartupeļos.

3. Komisija paredz sīki izstrādātus noteikumus šīs apakšiedaļas īstenošanai.”

(22) Svītro 96. pantu.

(23) Regulas 99. un 100. pantu aizstāj ar šādiem:

"99. pants
Atbalsts lopbarībā izmantojamajam vājpienam un sausajam vājpienam

1. Ja rodas vai varētu rasties piena produktu pārpalikumi, kas rada vai varētu radīt nopietnu tirgus nelīdzsvarotību, Komisija var nolemt, ka atbalstu piešķir par Kopienā ražotu vājpienu un vājpiena pulveri, ko paredzēts izmantot lopbarībā, ja šie produkti atbilst Komisijas noteiktiem nosacījumiem un standartiem. Atbalstu var noteikt iepriekš vai konkursa kārtībā.

   Piemērojot šo pantu, paniņas un sausās paniņas uzskata par vājpienu un sauso vājpienu.

2. Atbalsta summas nosaka Komisija, ņemot vērā 8. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļā sausajām paniņām noteikto salīdzināmo cenu un tirgus situācijas attīstību attiecībā uz paniņām un sausajām paniņām.

100. pants

Atbalsts par vājpienu, kas pārstrādāts kazeīnā un kazeinātos

1. Ja rodas vai varētu rasties piena produktu pārpalikumi, kas rada vai varētu radīt nopietnu tirgus nelīdzsvarotību, Komisija var nolemt, ka atbalstu piešķir par Kopienā ražotu vājpienu, kas pārstrādāts kazeīnā un kazeinātos, ja šis produkts atbilst Komisijas noteiktiem nosacījumiem un standartiem attiecībā uz šādu pienu un no tā ražotu kazeīnu vai kazeinātiem. Atbalstu var noteikt iepriekš vai konkursa kārtībā.

2. Atbalsta summas nosaka Komisija, ņemot vērā tirgus situācijas attīstību attiecībā uz sauso vājpienu un 8. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļā sausajam vājpienam noteikto salīdzināmo cenu.

   Atbalsts var mainīties atkarībā no tā, vai vājpiens ir pārstrādāts kazeīnā vai kazeinātos, un atbilstīgi šo produktu kvalitātei."

(24) Svītro 101. pantu.

(25) Regulas 102. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis papildus Kopienas atbalstam var piešķirt valsts atbalstu par 1. punktā minēto produktu piegādi skolēniem mācību iestādēs. Dalībvalstis var finansēt savu valsts atbalstu, nosakot nodevu piensaimniecības nozarei vai ar jebkuru citu ieguldījumu no piensaimniecības nozares puses."

(26) Svītro 103.e panta 2. punktu.

(27) Regulas 105. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis var izmaksāt īpašu valsts atbalstu to biškopības uzņēmumu aizsardzībai, kuri ir nelabvēlīgākā situācijā strukturālu vai dabas apstākļu dēļ vai kuri ir iesaistīti ekonomikas attīstības programmās, izņemot atbalstu, ko piešķir ražošanai vai tirdzniecībai. Šo atbalstu dalībvalstis paziņo Komisijai vienlaikus ar 109. pantā paredzēto biškopības programmu.

(28) Regulas 119. pantu aizstāj ar šādu:

"119. pants

Kazeīna un kazeinātu izmantošana siera ražošanā

Ja tiek piešķirts atbalsts saskaņā ar 100. pantu, Komisija var noteikt, ka kazeīna un kazeinātu izmantošanai siera ražošanā vajadzīgas iepriekšējas atļaujas, ko piešķir vienīgi tad, ja to izmantošana ir nepieciešams nosacījums šo produktu ražošanā."

(29) Regulas 122. pantam pievieno šādu daļu:

"Ar nosacījumiem, kas paredzēti minētās daļas b) un c) apakšpunktā, dalībvalstis var arī atzīt ražotāju organizācijas, kuru dalībnieki ir jebkuras 1. pantā minētās nozares ražotāji, izņemot pirmās daļas a) apakšpunktā minētās nozares."

(30) Regulas 124. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Šīs regulas 122. pantu un 123. panta 1. punktu piemēro, neskarot attiecīgi ražotāju organizāciju un starpnozaru organizāciju atzīšanu, par ko dalībvalsts pieņēmusi lēmumu, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem un ievērojot Kopienas tiesību aktus, visās 1. pantā minētajās nozarēs, kas nav 122. panta pirmās daļas a) apakšpunktā un 123. panta 1. punktā minētās nozares."

(31) Regulas 180. pantu aizstāj ar šādu:

"180. pants
Līguma 87., 88. un 89. panta piemērošana

Līguma 87., 88. un 89. pantu piemēro šīs regulas 1. panta 1.punkta a) līdz k) apakšpunktā un m) līdz u) apakšpunktā, un 1. panta 3. punktā minēto produktu ražošanai un tirdzniecībai.

Tomēr Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar 45., 46., 47., 48., 102., 103., 103.a, 103.b, 103.e, 104., 105. un 182. pantu atbilstīgi šai regulai."

(32) Regulas 184. pantu papildina ar šādu 5. punktu:

"(5) līdz 2011. gada 30. jūnijam – Eiropas Parlamentam un Padomei par nosacījumiem piena kvotu sistēmas darbības pakāpeniskai izbeigšanai, norādot arī iespējamos turpmākos kvotu palielinājumus vai iespējamos papildu nodevas samazinājumus."

(33) Regulas 204. pantam pievieno šādu punktu:

"5. Attiecībā uz kartupeļu cieti II daļas I sadaļas III nodaļu piemēro līdz 2012./2013. tirdzniecības gada beigām."

(34) Regulas IX pielikuma 1. punktu aizstāj ar šīs regulas I pielikuma tekstu.

(35) Šīs regulas II pielikuma tekstu iekļauj kā X.a pielikumu.

(36) Šīs regulas III pielikuma tekstu iekļauj XXII pielikumā kā 20.a punktu.

5. pants
Grozījumi Regulā (EK) Nr. 3/2008

Regulas (EK) Nr. 3/2008 13. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007(*)180. panta un Regulas (EK) Nr. 1184/2006(**) 3. panta, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro dalībvalstu maksājumiem, ieskaitot finanšu ieguldījumus, ko veic dalībvalstis, nedz arī no parafiskālajiem maksājumiem vai dalībvalstu un piedāvātāju organizāciju obligātajām iemaksām finansētajiem ieguldījumiem programmās, kuras var saņemt Kopienas atbalstu saskaņā ar Līguma 36. pantu un kuras Komisija ir izvēlējusies atbilstīgi šīs regulas 8. panta 1. punktam."

(*) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. […]/2008.
(**) OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp."

6. pants
Grozījumi Regulā (EK) Nr. […]/2008 [vīna tirgus kopīgā organizācija]

Regulas (EK) Nr. […]/2008 127. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Neskarot 8. panta 4. punktu, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar II sadaļu, V sadaļas III nodaļu un 119. pantu atbilstīgi šai regulai."

7. pants
Atcelšana

1. Regulu (EK) Nr. 1868/94 atceļ.

   Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz Regulu (EK) Nr. 1234/2007, un tās lasa saskaņā ar minētās regulas XXII pielikumā sniegto attiecīgo atbilstības tabulu.

2. Atceļ Regulas (EEK) Nr. 1883/78, (EEK) Nr. 1254/89, (EEK) Nr. 2247/89, (EEK) Nr. 2055/93, (EK) Nr. 2596/97 un Nr. 1182/2005.

8. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 2009. gada 1. janvāra.

Tomēr:

a) Regulas 4. panta 1. līdz 10. un 13. punktu piemēro:

   i) no 2009. gada 1. marta — attiecībā uz piena un piena produktu nozari,

   ii) no 2009. gada 1. jūlija — attiecībā uz labības nozari,

   iii) no 2009. gada 1. septembra — attiecībā uz rīsu nozari,

   iv) no 2009. gada 1. oktobra — attiecībā uz cukura nozari;

b) Regulas 4. panta 14., 15., 16., 18. līdz 24., 28., 33. un 35. punktu un 7. panta 1. punktu piemēro no 2009. gada 1. jūlija;

c) Regulas 4. panta 17. punktu piemēro no 2011. gada 1. aprīļa.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

"1. Valstu kvotas: daudzumi (tonnās) par divpadsmit mēnešu laikposmu katrai dalībvalstij

Dalībvalsts	2008./2009. g.	2009./2010. g.	2010./2011. g.	2011./2012. g.	2012./2013. g.	2013./2014. g.	2014./2015. g.
Beļģija	3 427 288.740	3 461 561.627	3 496 177.244	3 531 139.016	3 566 450.406	3 602 114.910	3 602 114.910
Bulgārija	998 580.000	1 008 565.800	1 018 651.458	1 028 837.973	1 039 126.352	1 049 517.616	1 049 517.616
Čehija	2 792 689.620	2 820 616.516	2 848 822.681	2 877 310.908	2 906 084.017	2 935 144.857	2 935 144.857
Dānija	4 612 619.520	4 658 745.715	4 705 333.172	4 752 386.504	4 799 910.369	4 847 909.473	4 847 909.473
Vācija	28 847 420.391	29 135 894.595	29 427 253.541	29 721 526.076	30 018 741.337	30 318 928.750	30 318 928.750
Igaunija	659 295.360	665 888.314	672 547.197	679 272.669	686 065.395	692 926.049	692 926.049
Īrija	5 503 679.280	5 558 716.073	5 614 303.234	5 670 446.266	5 727 150.729	5 784 422.236	5 784 422.236
Grieķija	836 923.260	845 292.493	853 745.418	862 282.872	870 905.700	879 614.757	879 614.757
Spānija	6 239 289.000	6 301 681.890	6 364 698.709	6 428 345.696	6 492 629.153	6 557 555.445	6 557 555.445
Francija	25 091 321.700	25 342 234.917	25 595 657.266	25 851 613.839	26 110 129.977	26 371 231.277	26 371 231.277
Itālija	10 740 661.200	10 848 067.812	10 956 548.490	11 066 113.975	11 176 775.115	11 288 542.866	11 288 542.866
Kipra	148 104.000	149 585.040	151 080.890	152 591.699	154 117.616	155 658.792	155 658.792
Latvija	743 220.960	750 653.170	758 159.701	765 741.298	773 398.711	781 132.698	781 132.698
Lietuva	1 738 935.780	1 756 325.138	1 773 888.389	1 791 627.273	1 809 543.546	1 827 638.981	1 827 638.981
Luksemburga	278 545.680	281 331.137	284 144.448	286 985.893	289 855.752	292 754.310	292 754.310
Ungārija	2 029 861.200	2 050 159.812	2 070 661.410	2 091 368.024	2 112 281.704	2 133 404.521	2 133 404.521
Malta	49 671.960	50 168.680	50 670.366	51 177.070	51 688.841	52 205.729	52 205.729
Nīderlande	11 465 630.280	11 580 286.583	11 696 089.449	11 813 050.343	11 931 180.847	12 050 492.655	12 050 492.655
Austrija	2 847 478.469	2 875 953.254	2 904 712.786	2 933 759.914	2 963 097.513	2 992 728.488	2 992 728.488
Polija	9 567 745.860	9 663 423.319	9 760 057.552	9 857 658.127	9 956 234.709	10 055 797.056	10 055 797.056
Portugāle	1 987 521.000	2 007 396.210	2 027 470.172	2 047 744.874	2 068 222.323	2 088 904.546	2 088 904.546
Rumānija	3 118 140.000	3 149 321.400	3 180 814.614	3 212 622.760	3 244 748.988	3 277 196.478	3 277 196.478
Slovēnija	588 170.760	594 052.468	599 992.992	605 992.922	612 052.851	618 173.380	618 173.380
Slovākija	1 061 603.760	1 072 219.798	1 082 941.996	1 093 771.416	1 104 709.130	1 115 756.221	1 115 756.221
Somija	2 491 930.710	2 516 850.017	2 542 018.517	2 567 438.702	2 593 113.089	2 619 044.220	2 619 044.220
Zviedrija	3 419 595.900	3 453 791.859	3 488 329.778	3 523 213.075	3 558 445.206	3 594 029.658	3 594 029.658
Apvienotā Karaliste	15 125 168.940	15 276 420.629	15 429 184.836	15 583 476.684	15 739 311.451	15 896 704.566	15 896 704.566

"

II PIELIKUMS

"X.a PIELIKUMS

84.a pantā minētās kartupeļu cietes kvotas tirdzniecības gadā

Dalībvalsts	(tonnās)
Čehija	33 660
Dānija	168 215
Vācija	656 298
Igaunija	250
Spānija	1 943
Francija	265 354
Latvija	5 778
Lietuva	1 211
Nīderlande	507 403
Austrija	47 691
Polija	144 985
Slovākija	729
Somija	53 178
Zviedrija	62 066
KOPĀ	1 948 761

"

III PIELIKUMS

"20.a **Regula (EEK) Nr. 1868/94**

Regula (EEK) Nr. 1868/94	Šī regula
1. pants	55. panta 1. punkta c) apakšpunkts
2. panta 1. punkts un 2. punkta pirmā daļa	84.a panta 1. un 2. punkts
4. pants	84.a panta 3. punkts
4.a pants	95.a panta 2. punkts
5. pants	95.a panta 1. punkts
6. pants	84.a panta 4. un 5. punkts
7. pants	84.a panta 6. punkts
8. pants	85. panta d) apakšpunkts un 95.a panta 3. punkts

"

2008/0105 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopiena dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[48],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[49],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[50],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[51],

tā kā:

(1) Veicot kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) 2003. gada reformas novērtējumu, klimata pārmaiņas, atjaunojamā enerģija, ūdens apsaimniekošana un bioloģiskā daudzveidība tika atzītas par būtiskiem jauniem izaicinājumiem Eiropas lauksaimniecībai.

(2) Eiropas Kopiena ir Kioto protokola dalībniece.[52] Šā protokola 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) daļā līgumslēdzējas puses tiek aicinātas īstenot un/vai turpināt izstrādāt politiku un pasākumus atbilstīgi to konkrētajiem apstākļiem, piemēram, veicināt ilgtspējīgas lauksaimniecības prakses, ņemot vērā klimata pārmaiņas. Turklāt 10. panta b) punkta i) apakšpunktā līgumslēdzējām pusēm ir noteikts pienākums formulēt, īstenot, publicēt un regulāri koriģēt valsts un, attiecīgos gadījumos, reģionālās programmas, kas ietver pasākumus, lai mazinātu klimata pārmaiņas un atvieglotu pielāgošanos tām. Šādām programmām jāattiecas arī uz lauksaimniecību un mežsaimniecību. Saistībā ar to ir jāturpina stiprināt atbalstu lauku attīstībai. Pamatoti zinātniski pierādījumi liecina, ka vajadzīga steidzama rīcība. Eiropas Kopiena ir aicināta izskatīt visas iespējas samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Lai gan Eiropas lauksaimniecības nozare siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā ir sniegusi lielāku ieguldījumu nekā citas nozares, turpmāk tai ir jāpastiprina šie centieni saskaņā ar Eiropas Kopienas vispārējo stratēģiju cīņai pret klimata pārmaiņām.

---

48 OV C […], […], […]. lpp.
49 OV C […], […], […]. lpp.
50 OV C […], […], […]. lpp.
51 OV C […], […], […]. lpp.
52 Padomes Lēmums 2002/358/EK (OV L 130, 15.5.2002., 1. lpp.).

(3) Ņemot vērā nopietnās problēmas saistībā ar ūdens trūkumu un sausumu, ūdens apsaimniekošanas, tostarp ūdens kvalitātes jautājumi turpmāk jārisina ar attiecīgo KLP instrumentu palīdzību[53]. Eiropas lauksaimniecības nozarei jānodrošina ilgtspējīga ūdens apsaimniekošana, lai palielinātu ūdens daudzumu izmantošanas efektivitāti lauksaimniecībā un efektīvāk aizsargātu ūdens kvalitāti. Ņemot vērā paredzamās klimata pārmaiņas, domājams, ka palielināsies sausuma skarto apgabalu platības un sausums skars tās biežāk.

(4) Bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšana arī turpmāk būs svarīgs uzdevums, un pieaugošais ūdens patēriņš šo uzdevumu padara vēl atbildīgāku. Jau ir panākta nozīmīga virzība, tomēr, lai Eiropas Kopiena līdz 2010. gadam sasniegtu savu bioloģiskās daudzveidības jomā izvirzīto mērķi, būs nepieciešami vēl lielāki centieni[54]. Eiropas lauksaimniecības nozarei ir būtiska nozīme bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā.

(5) Ir svarīgi arī turpmāk stiprināt ar šīm prioritātēm saistītās darbības lauku attīstības programmās, kuras apstiprinātas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005[55].

(6) Ņemot vērā šo Kopienas prioritāšu nozīmīgumu, dalībvalstīm ir jānosaka pienākums paredzēt attiecīgus pasākumus lauku attīstības programmās.

(7) Regulas (EK) Nr. 1698/2005 10. pantā paredzēts, ka ar Padomes Lēmumu 2006/144/EK[56] pieņemtās stratēģiskās pamatnostādnes lauku attīstībai (plānošanas periodam no 2007. līdz 2013. gadam) var pārskatīt, lai ņemtu vērā būtiskās izmaiņas Kopienas prioritātēs. Tāpēc dalībvalstīm ir jānosaka vispārējs pienākums, pamatojoties uz pārskatītajām Kopienas stratēģiskajām pamatnostādnēm, pārskatīt valsts stratēģiskos plānus un tādējādi sagatavot pamatu grozījumiem programmās.

(8) Ar jaunajām prioritātēm saistīto darbību iekļaušanai lauku attīstības programmās ir jānosaka tāds termiņš, lai dalībvalstīm būtu pietiekami daudz laika veikt izmaiņas savās lauku attīstības programmās, pamatojoties uz pārskatītajām Kopienas stratēģiskajām pamatnostādnēm un valsts stratēģiskajiem plāniem.

(9) Prasības par lauku attīstības programmu saturu ir jāpielāgo, ņemot vērā jaunos pienākumus. Lai palīdzētu dalībvalstīm noteikt piemērotas darbības atbilstīgi jaunajām prioritātēm un saistībā ar lauku attīstības tiesisko pamatu, ir jānosaka turpmāk papildināms darbību veidu saraksts.

(10) Lai radītu atbalsta saņēmējiem papildu stimulu ar jaunajām prioritātēm saistītu darbību uzsākšanai, ir jāparedz iespēja noteikt augstākas atbalsta summas un likmes par šādām darbībām.

---

53 Padomes secinājumi, Luksemburga, 30.10.2007., 13888/07.

54 Padomes secinājumi, Brisele, 18.12.2006., 16164/06.

55 OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 146/2008 (OV L 46, 21.2.2008., 1. lpp.).

56 OV L 55, 25.2.2006., 20. lpp.

(11) Saskaņā ar 9. panta 4. punktu un 10. panta 4. punktu Padomes 2008. gada XX. XX Regulā (EK) Nr. XXXX/XXXX [ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem][57] papildu modulācijas rezultātā iegūtie finanšu līdzekļi jāizmanto lauku attīstības atbalstam. Ir jānodrošina, lai ar jaunajām prioritātēm saistītajām atbalsta darbībām tiktu izmantota summa, kas vienāda ar šiem finanšu līdzekļiem.

(12) Šo līdzekļu papildu, specifiskais un saistošais izmantojums nedrīkstētu ietekmēt noteikto līdzsvaru starp lauku attīstības atbalsta mērķiem.

(13) Jauni noteikumi par savstarpējas atbilstības saistībām gadījumā, ja attiecīgā kalendārā gadā zemes gabalu nodod citam, ir paredzēti Padomes 2008. gada 14. februāra Regulā (EK) Nr. 146/2008, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)[58]. Lai nodrošinātu konsekvenci, šie paši principi ir jānosaka attiecībā uz savstarpējas atbilstības saistību ievērošanu lauku attīstības jomā.

(14) Skaidrības un tiesiskās noteiktības labad ir jāprecizē, kādos gadījumos nepiemēro atbalstu samazināšanu vai maksājumu nepiešķiršanu, ja nav izpildītas obligātās prasības (par savstarpēju atbilstību).

(15) Pieredze rāda, ka ir nepieciešams paredzēt pielaides pasākumu mazāk svarīgiem Regulas (EK) Nr. 1698/2005 51. pantā noteikto savstarpējas atbildības prasību neievērošanas gadījumiem, kuru nopietnība, apmērs un pastāvīgums neattaisnotu piešķirtā lauku attīstības atbalsta tūlītēju samazināšanu. Tomēr šādam pielaides pasākumam jābūt saistītam ar atbilstīgu pārbaudi, ko veic kompetentā valsts iestāde līdz brīdim, kad neatbilstība ir novērsta. Turklāt samazinājumu piemērošana ļoti mazām sākotnējām tiešo maksājumu summām var izrādīties nesamērīgi apgrūtinoša salīdzinājumā ar paredzēto preventīvo ietekmi. Tāpēc ir jānosaka atbilstīgs robežslieksnis, līdz kuram dalībvalstis var nepiemērot samazinājumu, ja kompetentā valsts iestāde veic darbības, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieks novērš konstatēto neatbilstību.

(16) Uzraudzības komitejas uzdevumi un funkcijas attiecībā uz izmaiņām lauku attīstības programmās ir jāmaina, lai palielinātu tās darbības efektivitāti.

(17) Tiesiskās noteiktības un vienkāršošanas labad ir lietderīgi precizēt un saskaņot noteikumus, kas paredz Līguma 87., 88. un 89. panta nepiemērošanu maksājumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar šo regulu un atbilstīgi tai.

(18) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1698/2005,

---

57 OV L [...], [...], [...] lpp.
58 OV L 46, 21.2.2008., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1698/2005 groza šādi.

(1) Regulas 11. panta 3. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„d) to lauku attīstības programmu sarakstu, ar kurām tiek īstenots valsts stratēģijas plāns, indikatīvu ELFLA piešķīrumu katrai programmai, tostarp summas, kuras paredzētas Regulas (EK) Nr. 1290/2005* 12. panta 2. punktā, and atsevišķi norādītas summas, kas noteiktas šīs regulas 69. panta 5.a punktā.”

* *OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.*

(2) Regulas II nodaļas beigās pievieno šādu 12.a pantu:

"12.a pants
Pārskatīšana

1. Katra dalībvalsts saskaņā ar 12. panta 1. punktā minēto procedūru pārskata savu valsts stratēģisko plānu, vadoties pēc pārskatītajām Kopienas stratēģiskajām pamatnostādnēm, kā norādīts 10. pantā.

2. Dalībvalsts nosūta Komisijai pārskatītu valsts stratēģisko plānu vēlākais trīs mēnešus pēc lēmuma par Kopienas stratēģiskajām pamatnostādnēm pieņemšanas.”

(3) Iekļauj šādu 16.a pantu:

"16.a pants
Ar noteiktām prioritātēm saistītas īpašas darbības

1. No 2010. gada 1. janvāra dalībvalstis savās lauku attīstības programmās saskaņā ar to konkrētajām vajadzībām norāda darbību veidus atbilstīgi turpmāk norādītajām prioritātēm, kas aprakstītas Kopienas stratēģiskajās pamatnostādnēs un sīkāk izklāstītas valsts stratēģiskajā plānā:

a) klimata pārmaiņas,

b) atjaunojamā enerģija,

c) ūdens apsaimniekošana,

d) bioloģiskā daudzveidība.

Izdarot savu izvēli, dalībvalstis par pamatu var ņemt darbību veidu indikatīvo sarakstu šīs regulas II pielikumā un/vai jebkādus citus darbību veidus, ja šīs darbības ir saistītas ar 1. punktā norādītajām prioritātēm un ja to mērķis ir panākt II pielikumā norādīto iespējamo ietekmi.

2. Attiecībā uz 1. punktā norādītajiem darbību veidiem atbalsta intensitātes likmes, kas noteiktas I pielikumā, no 2010. gada 1. janvāra var tikt paaugstinātas par 10 procentu punktiem.

3. No 2010. gada 1. janvāra katrā lauku attīstības programmā jāietver arī:

a) darbību veidu saraksts un 16. panta c) apakšpunktā norādītā informācija par konkrētiem darbību veidiem, kas minēti šā panta 1. punktā;

b) tabula, kurā laikposmam no 2010. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim noteikts kopējais Kopienas ieguldījums 69. panta 5.a punktā minētajiem darbību veidiem."

(4) Regulas 17. pantu papildina ar šādu 3. punktu:

"3. Summas, kas iegūtas, piemērojot obligāto modulāciju saskaņā ar 69. panta 5.a punktu, neņem vērā ELFLA kopējā ieguldījumā, no kura minimālo Kopienas finanšu ieguldījumu katrai asij aprēķina saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu."

(5) Regulas 51. panta 1. punktu papildina ar šādām daļām:

"Pirmo un otro daļu piemēro arī tad, ja attiecīgā neatbilstība ir tādas darbības vai bezdarbības rezultāts, kas tieši attiecināma uz personu, kurai ir nodota vai no kuras ir saņemta lauksaimniecības zeme.

Šīs daļas piemērošanas nolūkā "nodošana" ir jebkāda veida darbība, kuras rezultātā zeme pārstāj būt tās personas rīcībā, kura zemi nodod.

Šā panta piemērošanas nolūkā apzīmējums "visa saimniecība" neietver nelauksaimnieciskas darbības, ko veic saimniecībā, un zemi, ko neizmanto lauksaimniecībai, un par kurām nav pieprasīts atbalsts saskaņā ar šīs regulas 36. panta b) punkta i), iv) un v) apakšpunktu."

(6) Regulas 51. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Maksājumu samazināšanu vai nepiešķiršanu, kā minēts 1. punktā, piemēro ar šādiem noteikumiem:

a) Maksājumu samazināšanu vai nepiešķiršanu nepiemēro atvieglojuma laikposmā attiecībā uz standartiem, kuru sasniegšanai atvieglojuma laikposms piešķirts saskaņā ar 26. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

b) Atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti šā panta 4. punktā minētajos sīki izstrādātajos noteikumos, dalībvalstis var nolemt nepiemērot maksājumu samazināšanu vai nepiešķiršanu līdz EUR 100 vai mazākā apmērā vienam lauksaimniekam vienā kalendārajā gadā; šajā summā ietilpst jebkura samazināšana vai nepiešķiršana, kas piemērota tiešajiem maksājumiem saskaņā ar Regulas (EK) [No XXXX/2008 (jaunā regula par tiešā atbalsta shēmām)] 25. pantu.

Ja dalībvalsts nolemj izmantot pirmajā daļā paredzēto iespēju, sekojošajā

gadā kompetentā iestāde veic darbības, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieks novērš konstatēto neatbilstību. Par konstatēto neatbilstību un veicamo koriģējošo darbību paziņo atbalsta saņēmējam.

c) Ja 1. punktā minētā neatbilstība ir atbalsta saņēmēja nolaidības rezultāts, un attiecīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var nolemt, ka samazinājumu nepiemēro, ja, ņemot vērā neatbilstības nopietnību, apmēru un pastāvīgumu, neatbilstības gadījumu var uzskatīt par nenozīmīgu. Tomēr neatbilstības, kas rada tiešu risku sabiedrības vai dzīvnieku veselībai, nedrīkst uzskatīt par nenozīmīgām.

Ja vien atbalsta saņēmējs nav veicis nekavējošu koriģējošu darbību, kas novērš neatbilstību, kompetentā iestāde veic nepieciešamās darbības, kas attiecīgā gadījumā var aprobežoties ar administratīvo pārbaudi, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieks novērš konstatēto neatbilstību. Par konstatētu nenozīmīgu neatbilstību un veicamo koriģējošo darbību paziņo atbalsta saņēmējam."

(7) Regulas 69. pantā iekļauj šādu 5.a, 5.b un 5.c punktu:

"5.a) Kā Kopienas atbalstu saskaņā ar pašreizējām lauku attīstības programmām šīs regulas 16.a pantā minēto veidu darbībām, kas apstiprinātas pēc 2010. gada 1. janvāra, dalībvalstis laikposmā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim iegulda summu, kas vienāda ar summām, kuru iegūst, piemērojot obligāto modulāciju saskaņā ar Regulas (EK) [Nr. XXXX/2008 (jaunā regula par tiešā atbalsta shēmām)] 9. panta 4. punktu un 10. panta 4. punktu.

5.b) Ja programmas darbības beigās kopējā par šā panta 5.a punktā minētajām darbībām iztērētā summa ir mazāka par 16.a panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto summu, dalībvalsts atmaksā Kopienas budžetā starpību, nepārsniedzot summu, par kādu ir pārsniegti kopējie piešķīrumi, kas pieejami darbībām, kuras nav 16.a pantā minētās darbības.

5.c) Summas, kas minētas 5.a pantā, neņems vērā Regulas (EK) Nr. 1290/2005 25. panta piemērošanas nolūkā."

(8) Regulas 78. panta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"f) uzraudzības komiteja apsver un pieņem visus būtiskos priekšlikumus grozījumiem lauku attīstības programmās."

(9) Regulas 88. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu tekstu:

"Tomēr, kā arī neskarot šīs regulas 89. pantu, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko dalībvalstis veic atbilstīgi šai regulai un saskaņā ar to, un uz kuriem attiecas Līguma 36. pants."

(10) Pielikumu groza šādi.

a) Nosaukumu aizstāj ar šādu:

„I pielikums”

b) Zemsvītras piezīmes “****” tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

*“**** Šīs summas drīkst palielināt šīs regulas 16.a pantā minētajiem darbību veidiem un citos izņēmuma gadījumos, ņemot vērā konkrētos apstākļus, kam jābūt pamatotiem lauku attīstības programmās.”*

(11) Vārdu “pielikums” aizstāj ar “I pielikums” pielikumā un šādos pantos: 22. panta 2. punktā, 23. panta 6. punktā, 24. panta 2. punktā, 26. panta 2. punktā, 27. panta 3. punktā, 28. panta 2. punktā, 31. panta 2. punktā, 32. panta 2. punktā, 33. pantā, 34. panta 3. punktā, 35. panta 2. punktā, 37. panta 3. punktā, 38. panta 2. punktā, 39. panta 4. punktā, 40. panta 3. punktā, 43. panta 4. punktā, 44. panta 4. punktā, 45. panta 3. punktā, 46. pantā, 47. panta 2. punktā, 88. panta 2. punktā, 88. panta 4. punktā, 88. panta 6. punktā.

(12) Pievieno jaunu II pielikumu, kura teksts izklāstīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 2009. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

PIELIKUMS

"II PIELIKUMS

Indikatīvie darbību veidi, kas saistīti ar 16.a pantā minētajām prioritātēm

Prioritāte: klimata pārmaiņas		
Darbību veidi	**Panti un pasākumi**	**Iespējamā ietekme**
Uzlabot slāpekļa mēslojuma lietošanas efektivitāti (piem., lietošanas samazināšana, aprīkojums, precīzā lauksaimniecība), kūtsmēslu glabāšanas apstākļu uzlabošana	26. pants: lauku saimniecību modernizācija 39. pants: agrovides maksājumi	Metāna (CH_4) un slāpekļa oksīda (N_2O) emisiju samazināšanās
Energoefektivitātes uzlabošana	26. pants: lauku saimniecību modernizācija	Oglekļa dioksīda (CO_2) emisiju samazināšana, ietaupot enerģiju
Augsnes apsaimniekošanas prakses (piem., zemes apstrādes metodes, starpkultūras, augseku dažādošana)	39. pants: agrovides maksājumi	Slāpekļa oksīda (N_2O) emisiju samazināšana; oglekļa sekvestrācija
Izmaiņas zemes izmantojumā (piem., aramzemes pārveidošana par ganībām, pastāvīga zemes atstāšana atmatā, organiskās augsnes izmantošanas samazināšana/ atjaunošana)	39. pants: agrovides maksājumi	Slāpekļa oksīda (N_2O) emisiju samazināšana oglekļa sekvestrācija
Lopkopības ekstensifikācija (piem., ganāmpulka blīvuma samazināšana, ganību palielināšana)	39. pants: agrovides maksājumi	Metāna (CH_4) emisiju samazināšana
Apmežošana	43. un 45. pants: lauksaimniecībā izmantojamās un neizmantojamās zemes pirmreizējā apmežošana	Slāpekļa oksīda (N_2O) emisiju samazināšana; oglekļa sekvestrācija
Meža ugunsgrēku novēršana	48. pants: mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana un preventīvu pasākumu ieviešana	Oglekļa sekvestrācija mežos un oglekļa dioksīda (CO_2) emisiju novēršana
Prioritāte: atjaunojamā enerģija		
Darbību veidi	**Panti un pasākumi**	**Iespējamā ietekme**
Biogāzes ražošana — anaerobā sadalīšana, izmantojot dzīvnieku atkritumus (saimniecībās esošas un vietējās iekārtās)	26. pants: lauku saimniecību modernizācija 53. pants: nelauksaimniecisku darbību dažādošana	Izrakteņu kurināmā aizstāšana; metāna (CH_4) emisiju samazināšana

Daudzgadīgas enerģijas kultūras (pamežs ar īsu augseku un zālaugi)	26. pants: lauku saimniecību modernizācija	Izrakteņu kurināmā aizstāšana; oglekļa sekvestrācija; slāpekļa oksīda (N_2O) emisiju samazināšana
Lauksaimniecības/ meža biomasas pārstrāde atjaunojamās enerģijas ieguvei	28. pants: lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotā vērtība	Izrakteņu kurināmā aizstāšana
Iekārtas / infrastruktūra atjaunojamās enerģijas iegūšanai, izmantojot biomasu	53. pants: nelauksaimniecisku darbību dažādošana 54. pants: atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai 56. pants: pamatpakalpojumi ekonomikai un lauku iedzīvotājiem	Izrakteņu kurināmā aizstāšana
Prioritāte: Ūdens apsaimniekošana		
Darbību veidi	**Panti un pasākumi**	**Iespējamā ietekme**
Ūdens taupīšanas tehnoloģijas, ūdens uzkrāšana Ūdeni taupošas ražošanas metodes	26. pants: lauku saimniecību modernizācija 30. pants: infrastruktūra	Uzlabotas iespējas izmantot ūdeni efektīvāk
Mitrzemes atjaunošana Lauksaimniecības zemes pārveidošana mežu / agromežsaimniecības sistēmās	39. pants: agrovides maksājumi 41. pants: neienesīgie ieguldījumi 43. un 45. pants: lauksaimniecībā izmantojamās un neizmantojamās zemes pirmreizējā apmežošana	Augstvērtīgu ūdenstilpņu saglabāšana; kvalitatīva ūdens aizsardzība
Pusdabisku ūdenstilpņu izveide	57. pants: lauku mantojuma saglabāšana un atjaunošana	Augstvērtīgu ūdenstilpņu saglabāšana; kvalitatīva ūdens aizsardzība
Augsnes apsaimniekošanas prakses (piem., starpkultūras)	39. pants: agrovides maksājumi	Dažādu ūdens sastāvdaļu, tostarp fosfora, zuduma samazināšana

Prioritāte: Bioloģiskā daudzveidība		
Darbību veidi	**Panti un pasākumi**	**Iespējamā ietekme**
Mēslošanas līdzekļu un pesticīdu neizmantošana lauksaimniecības zemē ar augstu dabas vērtību Integrēta un organiskā ražošana	39. pants: agrovides maksājumi	Sugu ziņā daudzveidīgu veģetācijas tipu saglabāšana, pļavu aizsardzība un saglabāšana
Daudzgadīgas lauku un piekrasti norobežojošas joslas Biotopu/ dzīvotņu izveide/ pārvaldība *Natura 2000* teritorijās un ārpus tām Zemes izmantojuma maiņa (zālaugu platību ekstensīva apsaimniekošana, augkopības zemju pārveidošana par ganībām, ilgtermiņa atstāšana atmatā) Daudzgadīgo augu ar augstu dabas vērtību apsaimniekošana	38. un 46. pants: *Natura 2000* maksājumi 39. pants: agrovides maksājumi 41. pants: neienesīgie ieguldījumi 47. pants: meža vides maksājumi 57. pants: lauku mantojuma saglabāšana un atjaunošana	Putnu un citu savvaļas dzīvnieku aizsardzība un biotopu tīkla uzlabošana; samazināta kaitīgo vielu iekļuve blakus esošajās dzīvotnēs
Ģenētiskās daudzveidības saglabāšana	39. pants: agrovides maksājumi	Saglabāta ģenētiskā daudzveidība

"

2008/0106 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

ar ko groza Lēmumu 2006/144/EK par Kopienas lauku attīstības stratēģiskajām pamatnostādnēm (2007.–2013. gada plānošanas laikposms)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2005. gada 20. septembra Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)[59] un jo īpaši tās 9. un 10. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[60],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[61],

tā kā:

(1) Padome ar Lēmumu 2006/144/EK[62] pieņēma Kopienas lauku attīstības stratēģiskās pamatnostādnes (2007.–2013. gada plānošanas laikposmam), turpmāk tekstā — "Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes".

(2) Regulas (EK) Nr. 1698/2005 10. pantā noteikts, ka, lai ņemtu vērā būtiskākās izmaiņas Kopienas prioritātēs, Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes var pārskatīt.

(3) Veicot kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) 2003. gada reformas novērtējumu, klimata pārmaiņas, atjaunojamā enerģija, ūdens apsaimniekošana un bioloģiskā daudzveidība tika atzītas par būtiskiem jauniem izaicinājumiem. Ar šīm prioritātēm saistītie mērķi ir jāstiprina lauku attīstības programmās, kuras apstiprinātas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005.

(4) Kopienas stratēģiskajās pamatnostādnēs jābūt noteiktām jomām, kuras ir svarīgas, lai varētu rīkoties atbilstīgi Kopienas pārskatītajām prioritātēm, kas saistītas ar klimata pārmaiņām, atjaunojamo enerģiju, ūdens apsaimniekošanu un bioloģisko daudzveidību.

---

59 OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 146/2008 (OV L 46, 21.2.2008., 1. lpp.).

60 OV C […], […], […]. lpp.

61 OV C […], […], […]. lpp.

62 OV L 55, 25.2.2006., 20. lpp.

(5) Pamatojoties uz pārskatītajām Kopienas stratēģiskajām pamatnostādnēm, katrai dalībvalstij jāpārskata savs valsts stratēģiskais plāns, kurā noteikts pamatprincipu kopums lauku attīstības programmu pārskatīšanai,

(6) Tādēļ attiecīgi jāgroza Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Vienīgais pants

Ar šo Padomes 2006. gada 20. februāra Lēmumu 2006/144/EK groza šādi.

Pielikumā iekļauj 2.5. un 3.4.a punktu, kura teksts izklāstīts šā lēmuma pielikumā.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

PIELIKUMS

Kopienas lauku attīstības stratēģiskās pamatnostādnes (plānošanas laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam), kas izklāstītas Lēmuma 2006/144/EK pielikumā, groza šādi.

(1) Ar šādu punktu papildina 2. daļu:

"2.5 Jaunās problēmas un to risinājumi

Veicot 2003. gada reformu pārskatīšanu, tika atkārtoti pārbaudīts arī līdzsvars starp izdevumiem par tiešajiem maksājumiem saskaņā ar KLP 1. pīlāru un lauku attīstības politikas finansējumu. Tā kā kopējais KLP budžets ir noteikts līdz 2013. gadam, papildu līdzekļus lauku attīstībai var iegūt tikai, palielinot obligāto modulāciju. Papildu līdzekļi ir vajadzīgi, lai pastiprinātu centienus attiecībā uz ES prioritātēm klimata pārmaiņu, atjaunojamās enerģijas avotu, ūdens resursu apsaimniekošanas un bioloģiskās daudzveidības jomās.

- Klimats un enerģija ir kļuvuši par prioritātēm, jo ES ir uzņēmusies vadību ceļā uz vispārējas zemu oglekļa emisiju ekonomikas izveidi. 2007. gada martā Eiropas Padome pieņēma secinājumus[63] par to, ka CO_2 emisijas jāsamazina vismaz par 20 % līdz 2020. gadam (par 30 % saskaņā ar starpvalstu nolīgumu par vispārējiem mērķiem) un jānosaka saistošs 20 % mērķis atjaunojamās enerģijas avotu izmantošanai, tostarp 10 % biodegvielas īpatsvaru benzīna un dīzeļdegvielas patēriņā. Lauksaimniecības un mežkopības nozares spēj sniegt būtisku ieguldījumu, nodrošinot izejvielas bioloģiskās enerģijas ražošanai, oglekļa sekvestrācijā un siltumnīcefekta gāzu emisiju turpmākā samazināšanā.

- ES mērķi attiecībā uz ūdens apsaimniekošanas politiku ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā[64]; šo direktīvu pilnībā sāks īstenot laikposmā no 2010. līdz 2012. gadam Lauksaimniecībai un mežsaimniecībai kā galvenajām ūdens un ūdens resursu izmantotājām nozarēm ir būtiska ietekme uz ilgtspējīgu ūdens pārvaldību gan kvantitātes, gan kvalitātes ziņā. Stratēģijā, ko piemēros, lai pielāgotos nu jau nenovēršamajām klimata pārmaiņām, ūdens apsaimniekošana kļūs aizvien svarīgāka.

- Dalībvalstis ir apņēmušās apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos līdz 2010. gadam, bet šis mērķis aizvien vairāk šķiet nesasniedzams. Eiropas bioloģiskā daudzveidība lielā mērā ir atkarīga no lauksaimniecības un mežsaimniecības, tādēļ tiks palielināti centieni aizsargāt bioloģisko daudzveidību, jo īpaši ņemot vērā gaidāmo klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi un pieaugošo ūdens patēriņu."

---

63 Padomes secinājumi, Brisele, 2007. gada 8./9. marts, 7224/1/07 REV 1.

64 OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

(2) Iekļauj šādu 3.4.a punktu 3. daļā:

"3.4.a Jaunās problēmas un to risinājumi

Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes
Klimata pārmaiņas, atjaunojamā enerģija, ūdens apsaimniekošana un bioloģiskā daudzveidība ir būtiskas problēmas, ar ko nākas saskarties Eiropas lauku rajoniem un lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarēm. Saskaņā ar ES vispārējo stratēģiju cīņā pret klimata pārmaiņām lauksaimniecības un mežsaimniecības nozares tiks aicinātas turpmāk sniegt lielāku ieguldījumu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā un oglekļa sekvestrācijā. Sasniegt jaunos ES mērķus saistībā ar kopējo degvielas un enerģijas patēriņu līdz 2020. gadam varētu palīdzēt arī palielināta atjaunojamās enerģijas ražošana no lauksaimniecības un mežsaimniecības biomasas. Ilgtspējīgākas ūdens apsaimniekošanas prakses lauksaimniecībā būs ārkārtīgi svarīgas, lai nākotnē nodrošinātu kvantitatīvi un kvalitatīvi pietiekamu ūdensapgādi un pielāgotos paredzamajai klimata pārmaiņu ietekmei uz ūdens resursiem. Būtisks uzdevums joprojām ir arī apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos. Tāpēc papildu līdzekļi, kas kļūs pieejami no 2010. gada obligātās modulācijas palielināšanas, ir jāiegulda ES prioritāšu stiprināšanai iepriekš minētajās jomās.

Lai īstenotu šīs prioritātes, dalībvalstīm ieteicams atbalstu koncentrēt uz galvenajām darbībām, piemēram:

i) ieguldījumu atbalstu saskaņā ar 1. asi var novirzīt jo īpaši enerģiju, ūdeni un citām ražošanas taupīšanas mašīnām un iekārtām, kā arī atjaunojamās enerģijas ražošanai, ko izmanto lauksaimniecībā. Atbalsts ieguldījumiem lauksaimniecības pārtikas nozarē un mežsaimniecības nozarē palīdzēs izstrādāt novatoriskas un ilgtspējīgākas biodegvielas pārstrādes metodes.

ii) Saskaņā ar 2. asi agrovides pasākumu un mežsaimniecības pasākumus var izmantot jo īpaši bioloģiskās daudzveidības veicināšanai — sugu ziņā daudzveidīgu veģetācijas tipu saglabāšanas, pļavu aizsardzības un saglabāšanas un ekstensīvās lauksaimniecības darbībām. Konkrētas darbības saskaņā ar 2. asi, piemēram, agrovides pasākumi un apmežošana, var palīdzēt arī uzlabot ūdens resursu apsaimniekošanas efektivitāti attiecībā uz to kvantitāti un saglabāt to kvalitāti. Turklāt noteiktas darbības agrovides un apmežošanas jomās palīdz samazināt slāpekļa oksīda (N_2O) un metāna (CH_4) emisijas un veicināt oglekļa sekvestrāciju.

iii) Saskaņā ar 3. un 4. asi var tikt atbalstīti vietēja mēroga projekti un sadarbība ar atjaunojamo enerģiju saistītos projektos, kā arī lauksaimnieciskās darbības dažādošana, pārejot uz bioenerģijas ražošanu. Dabas mantojuma saglabāšana var palīdzēt aizsargāt dzīvotnes ar augstu dabas vērtību un augstvērtīgas ūdenstilpnes.

iv) Tā kā visiem lauku apgabaliem nākas saskarties ar klimata pārmaiņu un atjaunojamās enerģijas jautājumiem, dalībvalstis var mudināt *Leader* grupas šos jautājumus kā transversālas tēmas iekļaut savās vietējās attīstības stratēģijās. Šo grupu rīcībā ir īpaši labas iespējas palīdzēt pielāgoties klimata pārmaiņām un meklēt konkrētajiem vietējiem apstākļiem piemērotus risinājumus saistībā ar atjaunojamās enerģijas ražošanu.

v) Principā atbalstam jābūt orientētam uz tādiem darbību veidiem, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1698/2005 mērķiem un noteikumiem un kuri var palīdzēt radīt labvēlīgu ietekmi, ņemot vērā jaunās prioritātes, kas izklāstītas minētās regulas II pielikumā.”

FINANŠU PĀRSKATS

1.	BUDŽETA POZĪCIJA (2008. gads): 67 03 05 02 05 03 05 04			APROPRIĀCIJAS (2008. gads): (miljonos EUR) p.m. 4 032 36 832 12 927
2.	NOSAUKUMS: Padomes Regula, ar ko paredz kopīgus lauksaimniekiem piešķiramā tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem; Padomes Regula par izmaiņām kopējā lauksaimniecības politikā, veicot grozījumus Regulā (EK) Nr. 320/2006, (EK) Nr. 1234/2007, (EK) Nr. 3/2008 un (EK) Nr. […]/2008; Padomes Regula, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA); Padomes Lēmums, ar ko groza Lēmumu 2006/144/EK par Kopienas lauku attīstības stratēģiskajām pamatnostādnēm (2007.–2013. gada plānošanas laikposms)			
3.	JURIDISKAIS PAMATS: EK līguma 36. un 37. pants			
4.	MĒRĶI: – veikt nepieciešamos pielāgojumus, lai vienkāršotu kopējo lauksaimniecības politiku, – pielāgot KLP jaunajām tirgus iespējām un – risināt jaunās problēmas, kas saistītas ar klimata pārmaiņām, ūdens apsaimniekošanu un bioenerģiju.			
5.	FINANSIĀLĀ IETEKME	2009. g. (miljonos EUR)	2010. g. (miljonos EUR)	2011. g. (miljonos EUR)
5.0	IZDEVUMI, KO SEDZ – NO EK BUDŽETA (KOMPENSĀCIJAS/ INTERVENCES PASĀKUMI) – VALSTS IESTĀDES – CITI	–	–9	–180
5.1	IEŅĒMUMI PIEŠĶIRTIE IEŅĒMUMI	–	–	–

		2012. g. (miljonos EUR)	2013. g. (miljonos EUR)
5.0.1	PAREDZAMIE IZDEVUMI	–115	–124
5.1.1	PAREDZAMIE IEŅĒMUMI	–55	–110

5.2	APRĒĶINA METODE: Skatīt pievienotās tabulas.	
6.0	VAI PROJEKTU VAR FINANSĒT NO APROPRIĀCIJĀM, KAS IERAKSTĪTAS KĀRTĒJĀ BUDŽETA ATTIECĪGAJĀ NODAĻĀ?	~~JĀ NĒ~~
6.1	VAI PROJEKTU VAR FINANSĒT, VEICOT KĀRTĒJĀ BUDŽETA STARPNODAĻU PĀRVEDUMUS?	~~JĀ NĒ~~
6.2	VAI BŪS VAJADZĪGS PAPILDU BUDŽETS?	~~JĀ NĒ~~
6.3	VAI APROPRIĀCIJAS BŪS JĀIERAKSTA NĀKAMO GADU BUDŽETOS?	JĀ ~~NĒ~~

PIEZĪMES:
Reformas gada neto ietekme uz budžetu ir ierobežota (2013. gadā ietaupījums EUR 14 milj.). Svarīgākā ietekme uz budžetu ir šāda:
i) palielināta to tiešo maksājumu daļa, kurus pilnībā atsaistīs no ražošanas;
ii) Ik gadu pieaugoša summa (2013. gadā līdz EUR 2,0 miljardi) no tirgus pasākumiem un tiešā atbalsta tiek novirzīta lauku attīstībai, lai risinātu iepriekš minētās jaunās problēmas.

"VESELĪBAS PĀRBAUDES" PRIEKŠLIKUMU NETO FINANSIĀLĀS IETEKMES APRĒĶINS

Budžeta gads	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.
Ieņēmumi					
6703 (summas samazinājums)				–55	–110
Izdevumi					
05 02 Tirgi	0	–9	–36	–146	–155
05 03 Tiešie atbalsti (pirms modulācijas)	0	0	–144	32	32
05 02 un 05 03 neto summa pirms modulācijas	**0**	**–6**	**–178**	**–115**	**–124**
05 03 Tiešie atbalsti (modulācijas novirzīšana uz lauku attīstību)	0	–563	–977	–1427	–2022
05 04 Lauku attīstība	0	563	977	1427	2022
NETO IZDEVUMI (05 02, 05 03, 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–115**	**–124**
NETO IETEKME UZ BUDŽETU, TOSTARP PIEŠĶIRTIE IEŅĒMUMI (67 03, 05 02, 05 03, 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–59**	**–14**

APRĒĶINS PAR „VESELĪBAS PĀRBAUDES" FINANSIĀLO IETEKMI UZ PIEŠĶIRTAJIEM IEŅĒMUMIEM PIENA NOZARĒ

Budžeta gads	Juridiskais pamats	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.
PIENA NOZARE						
– Ietekme uz papildu nodevu pēc piena kvotu palielināšanas (summas samazinājums)		–	–	–	–55,1	–110,2

APRĒĶINS PAR „VESELĪBAS PĀRBAUDES" FINANSIĀLO IETEKMI TIRGUS NOZARĒ

Miljonos EUR

Budžeta gads	Juridiskais pamats	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.
A. Atstāšanas atmatā atcelšana un intervences piemērošana tikai kviešiem						
Ietekme uz eksporta kompensācijām par graudaugiem		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Ietekme uz graudaugu intervenci, tostarp intervences piemērošana tikai kviešiem*	10.-13. pants, 18. pants	0,0	23,7	47,8	78,3	73,3
B. Citi pasākumi						
Piemaksa par kartupeļu cieti	84.a, 95.a pants				–43,4	–43,4
Ražošanas kompensācijas par cieti	Ex 96. pants			0,0	0,0	0,0

KOPĀ		**0,0**	**23,7**	**47,8**	**34,9**	**29,9**

* "Veselības pārbaudes" scenārijā izmantots aprēķins, ņemot vērā kviešu iepirkšanu un pilnu intervences cenu. Tomēr, ņemot vērā uz konkursa procedūru balstītu intervenci ("veselības pārbaudes" ierosinājums), šī ir uzskatāma par maksimālo ietekmi. Šajā posmā nav iespējams noteikt kvantitatīvo samazinājuma apmēru.

RĪSU NOZARE						
– Rīsu intervences atcelšana	10. pants			–	–	–
LINI UN KAŅEPES	Regula 1234/2007					
– Pagaidu saistītais atbalsts	92. līdz 94. pants				–4,2	–8,1
ŽĀVĒTA RUPJĀ LOPBARĪBA	Regula 1234/2007					
– Tirgus atbalsta atcelšana	86. līdz 90. pants			–52,3	–145,2	–145,2
PIENA NOZARE						
A. <u>Par obligātiem noteiktie pasākumi un to iespējamā ietekme uz budžetu:</u>						
– Sviesta intervence: fakultatīva intervence konkursa kārtībā pēc 30 000 t iepirkšanas konkursa kārtībā	18. pants					
– Sausā vājpiena intervence: fakultatīva intervence konkursa kārtībā pēc 109 000 t obligātās iepirkšanas konkursa kārtībā	18. pants					
– Sviesta fakultatīva uzglabāšana atbilstoši tirgus situācijai	34.a pants		(–18)	(–18)	(–18)	(–18)
– Fakultatīvs atbalsts par sauso vājpienu kā dzīvnieku barību atbilstoši tirgus situācijai	99. pants					
– Fakultatīvs atbalsts kazeīna ražošanai atbilstoši tirgus situācijai	100. pants					
B. <u>Pasākumi, kuriem ir ietekme uz budžetu:</u>						
– Sviesta realizācijas atbalsta atcelšana	Ex 101. pants		–10,0	–10,0	–10,0	–10,0
– Siera privātai uzglabāšanai piešķirtā atbalsta atcelšana	Ex 28.b pants		–24,0	–24,0	–24,0	–24,0
C. <u>Kvotu sistēma ("droša piezemēšanās")</u>						
– Ietekme uz eksporta kompensācijām (b)			1,6	2,5	2,3	2,1
PIENS UN PIENA PRODUKTI, KOPĀ			**–32,4**	**–31,5**	**–31,7**	**–31,9**
CŪKGAĻAS NOZARE						
– Cūkgaļas intervences atcelšana	Ex 17. pants		–	–	–	–
Regulas 1234/2007 44. panta (dzīvnieku slimības) **atcelšana** (a)	Ex 44. pants	a	–	–	–	–

a) Saskaņā ar priekšlikumu šos pasākumus nākotnē finansēs atbilstīgi jaunajam 60. pantam jaunajā regulā, ar kuru aizstāj Regulu (EK) Nr. 1782/2003.

b) pieņemot, ka realizēsies par pamatu ņemtā hipotēze par tirgus līdzsvaru.

APRĒĶINS PAR „VESELĪBAS PĀRBAUDES” FINANSIĀLO IETEKMI TIEŠO MAKSĀJUMU NOZARĒ

Budžeta gads	2008. g.	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.
TIEŠIE MAKSĀJUMI (pirms modulācijas)						
A. Ietekme, ko rada jaunu pasākumu iekļaušana tiešajos maksājumos un dažu pašreizējo tiešo maksājumu atcelšana			0,0	–90,0	85,8	85,8
B. Ietekme, ko rada pašreizējo saistīto tiešo maksājumu atsaistīšana vienotā maksājuma shēmā			0,0	–54,1	–54,1	–54,1
C. Ietekme, ko rada pašreizējo atkal saistīto un iepriekš izslēgto tiešo maksājumu atsaistīšana vienotā maksājuma shēmā			0,0	0,0	0,0	0,0
TIEŠIE MAKSĀJUMI, KOPĀ (izņemot modulācijas ietekmi)			**0,0**	**–144,1**	**31,7**	**31,7**
D. Modulācijas summas pārnešana lauku atbalstam			**563**	**977**	**1427**	**2022**

Budžeta gads	Juridiskais pamats	2008. g.	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.
JAUNU PASĀKUMU IEKĻAUŠANA TIEŠAJOS MAKSĀJUMOS (VMS/VPMS) UN PAŠREIZĒJO TIEŠO MAKSĀJUMU ATCELŠANA (pirms modulācijas)							
A. Jaunu pasākumu iekļaušana tiešo maksājumu shēmā (VMS vai VPMS)	III sadaļa						
Žāvēta rupjā lopbarība	Priekšlikums					124,3	124,3
Garā linšķiedra						8,1	8,1
Atbalsts par kartupeļu cietes pārstrādi						43,4	43,4
B. Esošās tiešo maksājumu shēmas atcelšana							
Kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību	Ex 88. pants				–90,0	–90,0	–90,0
C. Ietekme = A + B				**0,0**	**–90,0**	**85,8**	**85,8**

PAŠREIZĒJO SAISTĪTO TIEŠO MAKSĀJUMU IEKĻAUŠANA VMS/VPMS (pirms modulācijas)							
A. Jaunu pasākumu iekļaušana VMS vai VPMS	III sadaļa						
Proteīnaugi	Priekšlikums				66,3	67,7	69,1
Rīsi					90,5	90,6	181,5
Rieksti					98,6	98,9	99,3
Atbalsts kartupeļu audzētājiem par kartupeļu cieti						63,4	64,0
Atbalsts par olīvu audzēm					105,2	105,5	105,8
Īpašā kvalitātes piemaksa par cietajiem kviešiem					94,4	94,5	94,6
Kopā					**455,0**	**520,7**	**614,3**

B. <u>Attiecīgo saistīto tiešo atbalstu atcelšana</u>							
Proteīnaugi	76.-78. pants				–86,6	–88,0	–89,4
Rīsi	79.-82. pants				–90,5	–90,6	–181,5
Rieksti	83.-87. pants				–98,6	–98,9	–99,3
Atbalsts kartupeļu audzētājiem par kartupeļu cieti	93.-94. pants					–63,4	–64,0
Atbalsts par olīvu audzēm	110.i pants.				–105,2	–105,5	–105,8
Īpašā kvalitātes piemaksa par cietajiem kviešiem	72.-75. pants				–128,2	–128,3	–128,4
Kopā	Regula 1782/2003				**–509,1**	**–574,8**	**–668,4**
C. <u>Ietekme = A + B</u>					**–54,1**	**–54,1**	**–54,1**

Budžeta gads	**Juridiskais pamats**	**2008. g.**	**2009. g.**	**2010. g.**	**2011. g.**	**2012. g.**	**2013. g.**
PAŠREIZĒJO ATKAL SAISTĪTO TIEŠO MAKSĀJUMU IEKĻAUŠANA VIENOTĀ MAKSĀJUMA SHĒMĀ PĒC FAKULTATĪVAS IZSLĒGŠANAS (pirms modulācijas)							
A. <u>Jaunu pasākumu iekļaušana VMS</u>	III sadaļa						
Maksājums par enerģijas kultūrām					1526,7	1526,7	1526,7
Papildmaksājumi par cietajiem kviešiem					56,8	56,8	56,8
Īpašā piemaksa par liellopu gaļu					51,9	52,5	106,3
Kaušanas piemaksa par pieaugušiem lopiem					118,3	118,3	236,6
Kaušanas piemaksa par teļiem					66,4	66,4	132,7
Sēklas					30,9	30,9	30,9
Apiņi					2,6	2,6	2,6
B. <u>Attiecīgo atkal saistīto tiešo atbalstu atcelšana</u>							
Maksājums par enerģijas kultūrām					–1526,7	–1526,7	–1526,7
Papildmaksājumi par cietajiem kviešiem	66. pants				–56,8	–56,8	–56,8
Īpašā piemaksa par liellopu gaļu	68. pants				–51,9	–52,5	–106,3
Kaušanas piemaksa par pieaugušiem lopiem	68. pants				–118,3	–118,3	–236,6
Kaušanas piemaksa par teļiem	68. pants 70. panta				–66,4	–66,4	–132,7
Sēklas	1.a punkts				–30,9	–30,9	–30,9
Apiņi	68.a pants				–2,6	–2,6	–2,6
C. <u>Ietekme = A + B</u>					**0,0**	**0,0**	**0,0**

<u>APRĒĶINS PAR „VESELĪBAS PĀRBAUDES” FINANSIĀLO IETEKMI UZ LAUKU ATTĪSTĪBU</u>

Miljonos EUR

Budžeta gads	**2009. g.**	**2010. g.**	**2011. g.**	**2012. g.**	**2013. g.**
Summas, kas iegūtas palielinātās obligātās modulācijas rezultātā	0	563	977	1427	2022
KOPĀ	**0**	**563**	**977**	**1427**	**2022**